

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

12913 *Llei 21/2013, de 9 de desembre, d'avaluació ambiental.*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono:

PREÀMBUL

L'avaluació ambiental és indispensable per a la protecció del medi ambient. Facilita la incorporació dels criteris de sostenibilitat en la presa de decisions estratègiques, a través de l'avaluació dels plans i els programes. I a través de l'avaluació de projectes, garanteix una adequada prevenció dels impactes ambientals concrets que es puguin generar, alhora que estableix mecanismes eficaços de correcció o compensació.

L'avaluació ambiental és un instrument plenament consolidat que acompanya el desenvolupament i assegura que aquest sigui sostenible i integrador. En l'àmbit internacional, mitjançant el Conveni sobre avaluació de l'impacte en el medi ambient, en un context transfronterer, de 25 de febrer de 1991, conegut com a Conveni d'Espoo i ratificat pel nostre país l'1 de setembre de 1992 i el seu Protocol sobre avaluació ambiental estratègica, ratificat el 24 de juny de 2009. En el dret comunitari, per la Directiva 2001/42/CE, de 27 de juny, sobre avaluació de les repercussions de determinats plans i programes en el medi ambient, i per la Directiva 2011/92/UE, de 13 de desembre, d'avaluació de les repercussions de determinats projectes públics i privats sobre el medi ambient, que aquesta Llei transposa a l'ordenament intern.

Cal esmentar de manera especial el fet que a Espanya ja és plenament aplicable el Conveni europeu del paisatge, ratificat el 26 de novembre de 2007, per la qual cosa s'ha d'aplicar tant en l'avaluació de l'impacte ambiental com en l'avaluació ambiental estratègica.

Aquesta reforma es fa en sintonia amb els principis que animen la revisió de la normativa comunitària sobre l'avaluació ambiental de projectes. A més, tenint en compte aquesta circumstància es preveuen els mecanismes necessaris per a una adaptació ràpida dels continguts tècnics que resultin de la futura reforma europea.

La Llei aplega en un únic text el règim jurídic de l'avaluació de plans, programes i projectes, i estableix un conjunt de disposicions comunes que aproximem i faciliten l'aplicació de les dues regulacions.

Aquesta Llei parteix de l'experiència acumulada en els vint-i-cinc anys d'aplicació, a Espanya, de l'avaluació ambiental. Durant aquest temps, la consideració dels impactes ambientals dels projectes, primer, i dels plans i programes, després, s'ha revelat com una eina útil per assegurar la sostenibilitat del desenvolupament econòmic. No obstant això, en aquest ampli període, també s'han apreciat importants disfuncions i mancances tècniques que és important corregir sense dilació. Són exemple d'aquestes insuficiències, la tardança en l'emissió d'algunes declaracions d'impacte ambiental o la diversitat de normatives (a vegades sense justificació mediambiental) que poden arribar a desvirtuar els efectes preventius del procediment d'avaluació ambiental.

Les millores tècniques que incorpora aquest text legal es basen en la màxima experiència adquirida i en la millor consciència d'on i com se solen produir els impactes i la millor manera de mitigar-los.

A Espanya, l'eficàcia de l'avaluació ambiental exigeix establir un procediment que sigui comú en tot el territori nacional, sense perjudici de la facultat constitucional que les comunitats autònomes disposen per establir normes addicionals de protecció.

En aquesta línia, cal esmentar l'informe detallat del Consell Econòmic i Social de 2012 titulat «Desenvolupament autonòmic, competitivitat i cohesió social. Medi ambient», en el qual s'exposa, a propòsit de l'avaluació de l'impacte ambiental, que a vegades una mateixa activitat es pot regir per llindars d'impacte més o menys severos, o fins i tot, estar sotmesa a una avaluació en algunes comunitats i exclosa en d'altres. L'informe proposa que «en el marc de la Conferència Sectorial sobre Medi Ambient, s'hauria d'impulsar l'harmonització dels procediments administratius autonòmics actualment en vigor, amb la finalitat de simplificar els tràmits, reduir les càrregues administratives que suporten les empreses i evitar diferències injustificades en els nivells d'exigència mediambiental de les comunitats autònomes».

La necessitat d'una coordinació vertical efectiva entre els diferents nivells de govern s'ha posat de manifest en diferents llocs: per l'OCDE («Sustainability in Impact Assessments. A review of Impact Assessment Systems in selected OECD countries and the European Commission, de 2012»), o per la Comissió Europea («Industrial Performance Scoreboard and Member's States»). Aquest últim informe assenyala que la proliferació de diferents regulacions és un obstacle a la millora de la productivitat, advertiments que s'han de posar en relació amb el lloc que ocupa Espanya, el 44, en la classificació del Banc Mundial de països segons la seva facilitat per fer negocis («Doing Business, 2012»).

D'acord amb aquestes premisses, aquesta Llei pretén ser un instrument eficaç per a la protecció mediambiental. Per assolir aquest objectiu primordial, es proposa simplificar el procediment d'avaluació ambiental, incrementar la seguretat jurídica dels operadors i, en íntima relació amb aquesta última finalitat, aconseguir la concertació de la normativa sobre avaluació ambiental en tot el territori nacional.

Mitjançant aquest projecte, com anteriorment es va anunciar, s'unifiquen en una sola norma dues disposicions: la Llei 9/2006, de 28 d'abril, sobre avaluació dels efectes de determinats plans i programes en el medi ambient, i el Reial decret legislatiu 1/2008, d'11 de gener, pel qual s'aprova el text refós de la Llei d'avaluació de l'impacte ambiental de projectes i modificacions posteriors a aquest text refós.

La Llei estableix un esquema similar per als dos procediments –avaluació ambiental estratègica i avaluació de l'impacte ambiental– i unifica la terminologia. A més, aquests procediments es regulen de manera exhaustiva, la qual cosa aporta dos avantatges: d'una banda, pot servir d'esperó perquè les comunitats autònomes els adoptin en el seu àmbit de competències, sense altres modificacions que les estrictament necessàries per atendre les seves peculiaritats, i, d'altra banda, fa que el desplegament reglamentari de la Llei no sigui imprescindible.

Així mateix, aquesta Llei incrementa la seguretat jurídica dels promotors. L'establiment d'uns principis als quals s'ha de sotmetre l'avaluació ambiental i la crida a la cooperació en el marc de la Conferència Sectorial de Medi Ambient determina el desenvolupament d'una legislació homogènia en tot el territori nacional, que ha de permetre als promotors conèixer per endavant quines seran les exigències legals de caràcter mediambiental requerides per a la tramitació d'un pla, un programa o un projecte, independentment del lloc on pretengui desenvolupar-lo. D'acord amb aquests principis, s'ha de subratllar que tots els annexos que s'incorporen a la Llei són legislació bàsica i, per tant, d'aplicació general.

El legislador, conscient de la importància que té la concertació dels procediments d'avaluació ambiental que hi ha al nostre país, introdueix un innovador mecanisme d'entrada en vigor, previst a la disposició derogatòria i la disposició final desena, per a la qual cosa afecta els aspectes de legislació bàsica i respecte a les comunitats autònomes que disposin de normativa pròpia sobre avaluació ambiental. Així, s'atorga un termini d'un any perquè les comunitats autònomes puguin adaptar la seva normativa a aquesta Llei. No obstant això, si abans que s'acabi aquest termini, qualsevol comunitat autònoma ajusta la seva normativa, entrarà en vigor en aquell moment. En tot cas, encara que no

hagin fet l'adaptació oportuna, aquesta Llei s'ha d'aplicar, com a legislació bàsica, en el termini d'un any des de la seva entrada en vigor.

Finalment, l'existència d'un marc jurídic comú –amb les especificitats estrictament necessàries en cada comunitat autònoma– evitarà processos de deslocalització.

En matèria de medi ambient, la regulació bàsica estatal i l'autonòmica de desplegament han d'assegurar, per imperatiu de l'article 45 de la Constitució, la protecció i la preservació del medi ambient, per a la qual cosa un marc bàsic i comú és absolutament indispensable.

Aquesta Llei es basa en la competència exclusiva de l'Estat en matèria de legislació bàsica sobre protecció del medi ambient, sense perjudici de les facultats de les comunitats autònomes d'establir normes addicionals de protecció (article 149.1.23a de la Constitució).

II

La Llei consta de 64 articles distribuïts en tres títols: el títol I conté els principis i les disposicions generals, el títol II les disposicions reguladores dels procediments d'avaluació ambiental i, finalment, el títol III en regula el seguiment i el règim sancionador.

El títol I estableix els principis i les disposicions de caràcter general, aplicables tant a l'avaluació ambiental estratègica com a l'avaluació de l'impacte ambiental.

Els principis que preveu la Llei no s'estableixen ex novo, sinó que preexisteixen en els ordenaments comunitari i nacional. Tanmateix, s'ha considerat convenient la seva inclusió explícita en la norma amb la finalitat que estiguin molt presents, resumits i compilats, en el moment d'adoptar decisions sobre avaluació ambiental i en especial perquè les comunitats autònomes els tinguin en consideració si decideixen fer ús de l'habilitació constitucional que els permet adoptar normes addicionals de protecció en matèria de medi ambient.

Aquests principis són el de protecció i millora del medi ambient; acció preventiva i cautelar: prevenció i correcció i compensació dels impactes sobre el medi ambient; qui contamina paga; racionalització; simplificació i concertació de procediments d'avaluació ambiental; cooperació i coordinació entre l'Administració General de l'Estat i les comunitats autònomes, proporcionalitat entre els efectes sobre el medi ambient dels plans, programes i projectes i el tipus de procediment d'avaluació al qual, si s'escau, s'han de sotmetre, col·laboració activa dels diferents òrgans administratius que intervenen en el procediment d'avaluació, facilitant la informació necessària que se'ls requereixi, participació pública, desenvolupament sostenible i integració dels aspectes ambientals en la presa de decisions.

Perquè la legislació sobre avaluació ambiental estigui inspirada en aquests principis i per aconseguir un alt grau d'homogeneïtat entre les normes aplicables a les diferents parts del territori nacional, la Llei fa una crida a la cooperació en el marc de la Conferència Sectorial de Medi Ambient, en la qual s'han d'analitzar i proposar les modificacions normatives necessàries per complir la Llei i, en particular, per impulsar els canvis normatius i les reformes necessàries que poden consistir en la modificació, derogació o refosa de la normativa autonòmica existent, o la remissió a aquesta Llei, amb les excepcions que exigeixin les particularitats organitzatives. Al seu si, es poden constituir grups de treball de caràcter tècnic que elaborin guies metodològiques d'avaluació ambiental que permetin l'estandardització d'aquests procediments.

Aquest títol I també regula les qüestions generals com són l'objecte i la finalitat de la norma; les definicions; l'àmbit d'aplicació; els supòsits exclosos de l'avaluació ambiental i els projectes exceptuables; el manament general de sotmetre a avaluació ambiental els plans, els programes i els projectes inclosos en l'àmbit d'aplicació; la conseqüència jurídica de la manca d'emissió de les declaracions i els informes ambientals i altres qüestions com la determinació de l'òrgan ambiental; la relació entre administracions; la relació entre l'avaluació estratègica i la d'impacte ambiental; la relació entre aquesta i l'autorització ambiental integrada que conté la Llei 16/2002, d'1 de juliol, de prevenció i control integrats de la contaminació; la confidencialitat i la capacitat tècnica i responsabilitat de l'autor dels estudis i documents ambientals.

En matèria de relacions entre administracions i com a conseqüència de la consideració de l'avaluació ambiental com un procediment instrumental respecte al procediment substantiu, s'ha considerat necessari establir que l'òrgan substantiu informi l'òrgan ambiental de qualsevol incidència que es produeixi durant la tramitació del procediment d'adopció, aprovació o autorització d'un pla, programa o projecte que tingui rellevància als efectes de la tramitació dels procediments d'avaluació ambiental, singularment aquelles que suposin l'arxivament o la caducitat del procediment substantiu. D'aquesta manera s'evita que l'òrgan ambiental continuï amb una tramitació innecessària.

L'obligació principal que estableix la Llei és la de sotmetre a una adequada avaluació ambiental qualsevol pla, programa o projecte que pugui tenir efectes significatius sobre el medi ambient, abans de la seva adopció, aprovació o autorització, o bé, si és procedent, en el cas de projectes, abans de la presentació d'una declaració responsable o d'una comunicació prèvia a què es refereix l'article 71 bis de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

La conseqüència jurídica derivada de l'incompliment d'aquesta obligació, assenyalada de manera expressa a la mateixa Llei, és que no tenen validesa els actes d'adopció, aprovació o autorització dels plans, programes i projectes o, si s'escau, quan sigui procedent la declaració responsable o la comunicació prèvia relativa a un projecte que, estant inclosos en l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei no s'hagin sotmès a avaluació ambiental, sense perjudici de les sancions que, si s'escau, puguin correspondre.

Aquest aspecte preventiu, essencial i inherent a la Llei, està reforçat per la menció expressa de les conseqüències jurídiques de la falta de pronunciament en els procediments ambientals –en coherència amb el dret i la jurisprudència comunitaris i nacionals–. D'acord amb aquesta regulació, la falta d'emissió de la declaració ambiental estratègica, de l'informe ambiental estratègic, de la declaració d'impacte ambiental o de l'informe d'impacte ambiental, en els terminis legalment establerts, en cap cas es pot entendre que equival a una avaluació ambiental favorable.

Les definicions s'han establert amb el nivell de detall necessari i suficient per aclarir els conceptes de l'articulat. A fi de facilitar-ne la utilització, s'han dividit en tres apartats: definicions generals, definicions als efectes de l'avaluació ambiental estratègica i definicions als efectes de l'avaluació de l'impacte ambiental.

Com a novetat, cal destacar que per primera vegada es defineix la naturalesa jurídica tant dels procediments ambientals com dels pronunciaments ambientals, d'acord amb la jurisprudència consolidada en aquest sentit durant els anys de vigència d'aquesta legislació.

Pel que fa als primers, l'avaluació ambiental estratègica i l'avaluació de l'impacte ambiental es qualifiquen de «procediment administratiu instrumental» respecte al procediment substantiu i sectorial d'aprovació o adopció dels plans i programes o de l'autorització dels projectes.

Per la seva banda, els pronunciaments ambientals, és a dir, la declaració ambiental estratègica, l'informe ambiental estratègic, la declaració d'impacte ambiental i l'informe d'impacte ambiental, tenen la naturalesa jurídica d'un informe preceptiu i determinant. El caràcter determinant dels pronunciaments ambientals es manifesta en un doble vessant, formal i material. Des del punt de vista formal o procedimental, el caràcter determinant dels pronunciaments ambientals implica que no és possible continuar la tramitació del procediment substantiu mentre aquest no s'evacui.

Des del punt de vista material, és a dir, quant a la vinculació del seu contingut per a l'òrgan que resol, el caràcter determinant d'un informe representa, de conformitat amb la jurisprudència recent, que l'informe és necessari perquè l'òrgan competent per resoldre es pugui formar un criteri sobre les qüestions a què es refereix l'informe.

Aquest caràcter determinant es materialitza en el mecanisme que preveu aquesta Llei per a la resolució de discrepàncies, de manera que l'òrgan substantiu està determinat pel condicionat dels pronunciaments ambientals, de manera que només es pot apartar motivadament en l'àmbit de les seves competències i plantejant la discrepància

corresponent davant el Consell de Ministres o el Consell de Govern de la comunitat autònoma corresponent, o si s'escau, el que la comunitat hagi determinat.

Els pronunciaments ambientals en si mateixos no poden ser objecte de recurs, per bé que sí que ho són, com no pot ser d'una altra manera si es vol evitar la indefensió, els pronunciaments de l'òrgan substantiu en virtut dels quals s'aprovin o s'adoptin els plans o els programes o s'autoritzi els projectes, en els quals s'incorporen els pronunciaments ambientals.

Una de les peces essencials de l'avaluació ambiental és la consulta a les administracions públiques afectades. Per evitar demores que no tenen justificació des del punt de vista ambiental i aconseguir que el procediment sigui eficaç, la falta de pronunciament de les administracions públiques afectades no pot alentir, de cap manera, i encara menys paralitzar el procediment, que pot continuar sempre que l'òrgan ambiental disposi dels elements de judici suficients per fer l'avaluació ambiental.

En cas que les administracions públiques afectades no emetin els seus informes, o si aquests no són suficients, la Llei preveu que l'òrgan ambiental requereixi el titular de l'òrgan jeràrquicament superior d'aquell que hauria d'emetre l'informe, perquè en el termini de deu dies, comptats a partir de la recepció del requeriment, ordeni a l'òrgan competent el lliurament de l'informe corresponent en el termini de deu dies, sense perjudici de les responsabilitats en què pugui incórrer el responsable de la demora i de la possibilitat que té el promotor de reclamar a l'Administració competent l'emissió de l'informe, a través del procediment que preveu l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, de la jurisdicció contenciosa administrativa.

També és destacable que, tant per a l'avaluació ambiental estratègica com per a la d'impacte ambiental, es dissenyen dos procediments: l'ordinari i el simplificat. La terminologia utilitzada està molt estesa i consolidada a les comunitats autònomes i posa l'accent en la naturalesa essencialment procedimental de la norma. Els motius que han portat a establir aquesta distinció es troben en les mateixes directives comunitàries, que obliguen a fer una avaluació ambiental amb caràcter previ a qualsevol pla, programa o projecte «que puguin tenir efectes significatius sobre el medi ambient».

Per a determinats tipus de plans, programes o projectes, les directives estableixen la presumpció iuris et de iure que, en tot cas, tenen efectes significatius sobre el medi ambient i, per tant, han de ser avaluats abans de la seva aprovació, adopció o autorització, d'acord amb el procediment ordinari. Per als altres plans, programes i projectes, cada Estat membre ha de fer una anàlisi, o bé cas per cas, o bé mitjançant llindars o bé combinant les dues tècniques, per determinar si tenen efectes significatius sobre el medi ambient. Aquesta anàlisi és el que s'ha denominat procediment d'avaluació simplificat i si conclou que el pla, programa o projecte té efectes significatius sobre el medi ambient, s'ha de fer una avaluació ordinària.

D'aquesta manera, es garanteix el compliment correcte de les directives comunitàries, d'acord amb la interpretació efectuada pel Tribunal de Justícia de la Unió Europea.

Pel que fa als terminis màxims, s'estableixen els següents: avaluació estratègica ordinària: vint-i-dos mesos, prorrogable dos mesos més per motius justificats degudament motivats; avaluació ambiental estratègica simplificada: quatre mesos; avaluació de l'impacte ambiental ordinària: quatre mesos, prorrogable dos mesos més per motius justificats degudament motivats; i avaluació de l'impacte ambiental simplificada: tres mesos.

Sobre l'àmbit d'aplicació de la Llei no s'han introduït modificacions substancials en relació amb les lleis que ara es deroguen, ja que aquest àmbit està clarament delimitat en les directives comunitàries, per la qual cosa no s'ha fet altra cosa que mantenir la transposició que se'n va fer. No obstant això, s'han incorporat en l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei, per qüestions de tècnica normativa, determinats epígrafs dels annexos I i II del text refós de la Llei d'avaluació de l'impacte ambiental de projectes, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2008, d'11 de gener. Així mateix, s'hi ha inclòs la possibilitat que els projectes subjectes a avaluació de l'impacte ambiental simplificada se sotmetin al procediment ordinari quan ho sol·liciti el promotor. En matèria de competències i

coordinació administrativa, la Llei intenta aclarir algunes actuacions administratives compartides que preveu la normativa anterior.

Sobre la relació entre l'avaluació ambiental estratègica i la d'impacte ambiental cal assenyalar que, de conformitat amb les directives comunitàries, la primera no exclou la segona, de manera que es manté la regulació anterior. Igualment es manté l'article relatiu a la relació entre l'avaluació de l'impacte ambiental i l'autorització ambiental integrada, ja que aquesta regulació està continguda a la Llei 16/2002, d'1 de juliol, de prevenció i control integrats de la contaminació.

Com a novetat, s'inclou la regulació de la confidencialitat que han de mantenir les administracions públiques en relació amb determinada documentació aportada pel promotor. D'aquesta manera, se solucionen molts problemes que es plantegen davant sol·licituds d'accés a documents de procediments encara no finalitzats en aplicar la Llei 27/2006, de 18 de juliol, per la qual es regulen els drets d'accés a la informació, de participació pública i d'accés a la justícia en matèria de medi ambient.

Finalment, s'inclou l'exigència que els documents que presentin els promotors durant l'avaluació ambiental siguin realitzats per persones que tinguin la capacitat tècnica suficient, cosa que ha de permetre mantenir un elevat nivell de qualitat tècnica dels documents.

El títol II està dedicat, en capítols separats, a l'avaluació ambiental estratègica i a l'avaluació de l'impacte ambiental, i estableix una regulació de caràcter bàsic, aplicable, per tant, a tot el territori de l'Estat amb les excepcions que estableix la disposició final vuitena, que determina els articles que no tenen caràcter bàsic.

Independentment del fet que l'òrgan substantiu pugui resoldre, de conformitat amb la legislació sectorial, la inadmissió merament formal de la sol·licitud d'adopció, aprovació o autorització del pla, programa o projecte si el promotor no ha presentat l'expedient complet, la Llei també regula un tràmit d'inadmissió de caràcter substantiu o material, que té com a finalitat que els promotors coneguin, des d'una fase molt preliminar del procediment, que hi ha motius fonamentats per entendre que el pla, el programa o el projecte no pot disposar d'una declaració ambiental favorable, per motius ambientals, o quan els estudis ambientals no reuneixen les condicions de qualitat suficients apreciades, o quan s'hagi inadmetès o s'hagi dictat una declaració ambiental desfavorable en un pla, programa o projecte anàleg al que s'hagi presentat. Aquesta resolució d'inadmissió declarada per l'òrgan ambiental afecta exclusivament la sol·licitud d'inici de l'avaluació ambiental –tant estratègica com d'impacte, i tant ordinària com simplificada– i es dicta sense perjudici del que resolgui l'òrgan substantiu, de conformitat amb la legislació sectorial, sobre la sol·licitud d'adopció, aprovació o autorització del pla, programa o projecte.

Encara que les directives comunitàries no obliguen a això, però amb la previsió que ben aviat serà un manament comunitari, i en tot cas pel fet d'entendre que és una referència ineludible, la Llei introdueix l'obligació de tenir en consideració el canvi climàtic, per a la qual cosa, com no pot ser d'una altra manera, s'han d'utilitzar les informacions i les tècniques que estiguin disponibles en cada moment.

El capítol I d'aquest títol II conté les disposicions relatives a l'avaluació ambiental estratègica, regula els procediments ordinari i simplificat abans al·ludits i precisa algunes qüestions de la Llei 9/2006, de 28 d'abril, que havien estat de difícil interpretació.

Aquest capítol I es divideix en dues seccions dedicades, respectivament, a l'avaluació ambiental estratègica ordinària i simplificada.

A la secció 1a s'ha mirat de sistematitzar el procediment ordinari, seguint un ordre cronològic que faciliti als promotors l'aplicació d'aquesta Llei.

Així mateix, s'ha intentat assimilar la terminologia de l'avaluació ambiental estratègica amb la utilitzada en l'avaluació de l'impacte ambiental, més antiga i ja consolidada en el nostre ordenament jurídic.

D'aquesta manera, l'informe de sostenibilitat ambiental que regulava la Llei 9/2006, de 28 d'abril, ara passa a denominar-se estudi ambiental estratègic, mentre que la memòria ambiental passa a ser, en virtut d'aquesta Llei, la declaració ambiental

estratègica, de manera semblant, respectivament, a l'estudi d'impacte ambiental i a la declaració d'impacte ambiental.

Les consultes a les administracions afectades són fonamentals per a la determinació de l'abast i el contingut que ha de tenir l'estudi ambiental estratègic i per aquest motiu es conformen amb caràcter obligatori en la directiva comunitària d'avaluació ambiental de plans i programes, i com no pot ser d'altra manera, en la mateixa Llei. Per aconseguir una correcta integració dels aspectes ambientals en la planificació, la norma ordena que les successives versions d'un pla o programa –esborrany, versió inicial i proposta final– incorporin el contingut del document ambiental previ corresponent –document inicial estratègic, estudi ambiental estratègic i declaració ambiental estratègica–.

El procediment ordinari d'avaluació ambiental estratègica finalitza amb la declaració ambiental estratègica, pronunciament de l'òrgan ambiental que, com ja s'ha apuntat, té la naturalesa jurídica d'un informe preceptiu i determinant, no és objecte de recurs i s'ha de publicar en el «Butlletí Oficial de l'Estat» o diari oficial corresponent, sense perjudici de la seva publicació a la seu electrònica de l'òrgan ambiental.

Aquesta secció finalitza amb la regulació, ex novo i en paral·lel amb la que s'estableix per a l'avaluació de l'impacte ambiental, de la vigència de la declaració ambiental estratègica i del procediment per a la seva modificació, i amb la resolució de discrepàncies, que s'atribueix, en l'àmbit de l'Administració General de l'Estat al Consell de Ministres, i en l'àmbit de les comunitats autònomes al Consell de Govern o a l'òrgan que aquestes determinin.

La secció 2a regula el procediment simplificat d'avaluació ambiental estratègica, que inclou com a novetat la prèvia admissió a tràmit, continua amb les consultes a les administracions afectades i s'acaba amb un informe ambiental estratègic, que pot determinar o bé que el pla o programa té efectes significatius sobre el medi ambient, i per tant s'ha de sotmetre a una avaluació estratègica ordinària, o bé que el pla o programa no té efectes significatius sobre el medi ambient i, per tant, es pot adoptar o aprovar en els termes que el mateix informe estableixi.

Per al cas que en l'informe ambiental estratègic s'hagi conclòs que és necessari fer una avaluació ambiental estratègica ordinària, es regula expressament i per primera vegada que s'han de conservar les actuacions efectuades en el procediment simplificat.

El capítol II d'aquest títol II regula l'avaluació de l'impacte ambiental de projectes amb un grau de detall més gran del que ho feia la Llei anterior, cosa que aporta més seguretat jurídica. Pot ser, de la mateixa manera que l'estratègica, ordinària o simplificada.

La secció 1a regula el procediment ordinari d'avaluació de l'impacte ambiental, que s'aplica als projectes esmentats a l'annex I, i hi inclou algunes novetats tenint en compte l'experiència adquirida i els problemes diagnosticats.

El procediment pròpiament dit s'inicia quan l'òrgan substantiu remet a l'òrgan ambiental l'expedient complet, que inclou el projecte, l'estudi d'impacte ambiental i el resultat de la informació pública i de les consultes a les administracions públiques afectades i les persones interessades. No obstant això, amb caràcter previ al procediment, s'han d'efectuar una sèrie de tràmits, alguns d'obligatoris i altres de caràcter potestatiu. El primer d'aquests tràmits previs és la determinació de l'abast de l'estudi d'impacte ambiental que, com a novetat en aquesta Llei, té caràcter voluntari per al promotor, com preveu la Directiva 2011/92/UE, del Parlament Europeu i del Consell, de 13 de desembre.

A continuació, i una vegada que el promotor ha elaborat l'estudi d'impacte ambiental, l'òrgan substantiu ha de fer, aquesta vegada amb caràcter obligatori, els tràmits d'informació pública i de consultes a les administracions afectades i a les persones interessades. La Llei estableix, per primera vegada, que tenen caràcter preceptiu, l'informe de l'òrgan amb competències en matèria de medi ambient de la comunitat autònoma, l'informe de l'organisme de conca, l'informe sobre patrimoni cultural i, si s'escau, l'informe sobre domini públic maritimoterrestre.

L'avaluació de l'impacte ambiental ordinària pròpiament dita es desenvolupa en tres fases: inici, anàlisi tècnica i declaració d'impacte ambiental.

Admès l'expedient i després de la seva anàlisi tècnica, el procediment finalitza amb la resolució per la qual es formula la declaració d'impacte ambiental, que ha de determinar si és procedent o no la realització del projecte als efectes ambientals i, si s'escau, les condicions ambientals en les quals es pot desenvolupar, les mesures correctores dels efectes ambientals negatius i, si són procedents, les mesures compensatòries dels efectes ambientals negatius. A més, el contingut mínim de la declaració d'impacte ambiental es regula més detalladament i se'n preveu no només la publicació en diaris oficials sinó també a la seu electrònica de l'òrgan ambiental.

Com ja s'ha afirmat de la resta de pronunciaments ambientals, la declaració d'impacte ambiental té la naturalesa jurídica d'un informe preceptiu i determinant, no és objecte de recurs i ha de ser objecte de publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat» o diari oficial corresponent. Acaba aquesta secció amb la regulació de la vigència de la declaració d'impacte i del procediment per a la seva modificació, i amb la resolució de discrepàncies, que s'atribueix al Consell de Ministres o al Consell de Govern de la comunitat autònoma o a l'òrgan que aquesta hagi determinat.

La vigència de les declaracions d'impacte ambiental ha estat un dels elements de la normativa anterior l'aplicació de la qual, sens dubte, ha generat més dificultats. Per solucionar aquesta situació es considera que les dates rellevants són la de publicació de la declaració d'impacte ambiental per iniciar el còmput del termini de la seva vigència i la data d'inici de l'execució del projecte per a la seva finalització. Es preveu, així mateix, la possibilitat de pròrroga de la vigència de la declaració d'impacte ambiental per un termini addicional.

Finalment, es regula, per primera vegada, la modificació del condicionat ambiental d'una declaració d'impacte ambiental, a sol·licitud del promotor, quan es donin determinades circumstàncies.

La secció 2a del capítol II regula l'avaluació de l'impacte ambiental simplificada, a la qual s'han de sotmetre els projectes compresos a l'annex II, i els projectes que tot i no estar inclosos a l'annex I ni a l'annex II puguin afectar directament o indirectament els espais Xarxa Natura 2000.

Tràmit essencial d'aquest procediment, com en els altres, és el de consultes, que obligatòriament s'han d'efectuar a les administracions afectades, i com a novetat, també obligatòriament s'ha de consultar les persones interessades.

L'òrgan ambiental, tenint en compte el resultat de les consultes efectuades, ha d'emetre resolució mitjançant l'emissió de l'informe d'impacte ambiental, que s'ha de publicar quan l'òrgan ambiental determini que el projecte no s'ha de sotmetre al procediment ordinari d'avaluació de l'impacte ambiental.

És destacable que la Llei indica, expressament i per primera vegada, que si el procediment simplificat conclou amb la necessitat de sotmetre el projecte a procediment ordinari s'han de conservar les actuacions realitzades, per la qual cosa no és necessari fer noves consultes si el promotor decideix sol·licitar a l'Administració que determini l'abast i el contingut de l'estudi d'impacte ambiental.

El capítol III regula les consultes transfrontereres, que s'han d'efectuar tant quan un pla, programa o projecte que hagi de ser executat a Espanya pugui tenir efectes significatius sobre el medi ambient en un altre Estat membre de la Unió Europea o d'un altre Estat al qual Espanya tingui obligació de consultar en virtut d'instruments internacionals, com quan es doni la situació inversa, és a dir, quan un pla, programa o projecte que s'hagi d'executar en un altre Estat pugui tenir efectes significatius sobre el medi ambient a Espanya.

III

El títol III regula, en tres capítols separats, el seguiment dels plans i els programes i de les declaracions d'impacte ambiental, que s'atribueixen a l'òrgan substantiu, el règim sancionador i el procediment sancionador, i incorpora millores tècniques per superar algunes deficiències de la Llei anterior.

Sobre el règim i el procediment sancionador (capítols II i III), aquesta Llei regula mesures de caràcter provisional, com aquelles imprescindibles que s'apliquen amb anterioritat a la iniciació del procediment sancionador, amb els límits i les condicions que estableix l'article 72 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú. Així mateix, es clarifica la regulació de la previsió relativa a la reparació i la indemnització de danys de conformitat amb la Llei 26/2007, de 23 d'octubre, de responsabilitat mediambiental.

IV

La part final s'integra per quinze disposicions addicionals, dues disposicions transitòries, una disposició derogatòria i onze disposicions finals. Les disposicions addicionals versen sobre: projectes sotmesos a declaració responsable; o comunicació prèvia; plans i programes cofinançats per la Unió Europea; obligacions d'informació; relació de l'avaluació ambiental amb altres normes; concurrència i jerarquia de plans o programes; infraestructures de titularitat estatal; avaluació ambiental dels projectes estatals que puguin afectar espais Xarxa Natura 2000; bancs de conservació de la naturalesa; certificat de no afecció a la Xarxa Natura 2000; operacions periòdiques, acumulació de procediments d'avaluació de l'impacte ambiental; aplicació supletòria de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú i tramitació electrònica.

Els bancs de conservació de la naturalesa són un mecanisme voluntari que permet compensar, reparar o restaurar les pèrdues netes de valors naturals, que han de ser objecte de desplegament reglamentari pel Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient.

Els crèdits generats en els bancs de conservació de la naturalesa s'han d'inscriure en un registre oficial que depèn del Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient i poden ser comercialitzats en condicions de lliure mercat directament a: entitats que els requereixin en l'àmbit de qualsevol activitat que produeixi una pèrdua neta inevitable i irreparable de valors naturals –especialment en el cas de mesures compensatòries d'impacte ambiental, reparadores complementàries i reparadores compensatòries de dany mediambiental–; entitats sense finalitat de lucre; i les mateixes administracions públiques.

La disposició final primera té com a finalitat la modificació parcial del règim sancionador inclòs a la Llei 42/2007, de 13 de desembre, del patrimoni natural i de la biodiversitat.

A la Llei, s'hi han adjuntat sis annexos: el primer i el segon contenen la relació de projectes que s'han de sotmetre, respectivament, a una avaluació de l'impacte ambiental ordinària o simplificada. En bona mesura, s'han mantingut els grups i les categories de projectes de la normativa fins ara vigent, per bé que s'hi han introduït millores tècniques i s'hi han incorporat noves tipologies de projectes per avaluar l'ús de noves tècniques, com la fractura hidràulica. Així mateix, s'han adequat al contingut de la Directiva els projectes previstos en els annexos, de manera que se sotmetin a avaluació de l'impacte ambiental ordinària els projectes que realment puguin tenir impactes significatius sobre el medi ambient. El tercer annex conté els criteris en virtut dels quals l'òrgan ambiental ha de determinar si un projecte de l'annex II s'ha de sotmetre a una avaluació ambiental ordinària. El quart annex detalla el contingut de l'estudi ambiental estratègic; el cinquè conté els criteris per determinar si un pla o programa s'ha de sotmetre a avaluació ambiental estratègica ordinària. Finalment, l'annex VI detalla el contingut de l'estudi d'impacte ambiental i els criteris tècnics per a la interpretació dels annexos I i II.

Finalment la Llei introdueix una sèrie de modificacions relatives als transvasaments interconques, en general, i particularment, al funcionament del transvasament Tajo-Segura, d'aquesta manera, s'adapten les normes específiques sobre el transvasament Tajo-Segura a la legislació general d'aigües nascuda a Espanya a partir de 1985. I s'atorga seguretat jurídica al sistema general.

A més de seguretat jurídica, s'estableix un mecanisme de seguretat i estabilitat tècnica en ordenar al Govern l'actualització mitjançant real decret de les magnituds determinants de la regla d'exploració del transvasament. Això és necessari per adequar de manera flexible aquestes magnituds a les variacions hidrològiques observades en els últims anys i per disposar d'instruments àgils d'adaptació a possibles efectes d'alteració hidrològica com els induïts pel canvi climàtic.

Dotar d'una excessiva rigidesa el sistema en aquests aspectes operatius pot donar lloc a efectes no desitjats que el mecanisme previst permet obviar.

S'ha d'afrontar la modificació, amb deteniment, de la legislació d'aigües que ha d'establir, entre altres coses, un nou règim de cessió de drets, que el doti de més eficiència en el futur. En aquest moment es modifica parcialment l'article 72 del text refós de la Llei d'aigües, amb l'objectiu de flexibilitzar-ne el règim jurídic sense perjudici de la regulació específica de cadascun dels transvasaments.

Així mateix, és necessari que, en el futur proper, la regulació dels transvasaments entre àmbits territorials de diferents plans hidrològics de conca s'incorporin al Pla hidrològic nacional, tal com disposa el mateix text refós de la Llei d'aigües. I en aquest context, la propera Llei del pla hidrològic nacional ha d'integrar, harmonitzar i actualitzar en un únic bloc normatiu, les disposicions relatives a tots els transvasaments interconques, que estan disperses en diferents normes.

Es deroga la disposició addicional primera de la Llei 11/2005, de 22 de juliol, per la seva manifesta inviabilitat tècnica, perquè l'intercanvi de cabals no és possible, atès que les xarxes de distribució dels recursos transvasats i els no convencionals no se superposen ni proporcionen la cobertura necessària per a l'intercanvi d'aigua. D'altra banda, el règim jurídic dels recursos transvasats i els no convencionals és completament diferent, i no admet el canvi de presa ordinari previst per a les concessions a la legislació d'aigües. A més, el règim econòmic també és diferent, amb diferències de costos molt notòries, que impedeixen la mera substitució d'un recurs per un altre.

TÍTOL I

Principis i disposicions generals

Article 1. *Objecte i finalitat.*

1. Aquesta Llei estableix les bases que han de regir l'avaluació ambiental dels plans, programes i projectes que puguin tenir efectes significatius sobre el medi ambient, i garanteix en tot el territori de l'Estat un elevat nivell de protecció ambiental, amb la finalitat de promoure un desenvolupament sostenible, mitjançant:

- a) La integració dels aspectes mediambientals en l'elaboració i l'adopció, aprovació o autorització dels plans, programes i projectes;
- b) l'anàlisi i la selecció de les alternatives que siguin ambientalment viables;
- c) l'establiment de les mesures que permetin prevenir, corregir i, si s'escau, compensar els efectes adversos sobre el medi ambient;
- d) l'establiment de les mesures de vigilància, seguiment i sanció necessàries per complir amb les finalitats d'aquesta Llei.

2. Així mateix, aquesta Llei estableix els principis que han d'informar el procediment d'avaluació ambiental dels plans, programes i projectes que puguin tenir efectes significatius sobre el medi ambient, així com el règim de cooperació entre l'Administració General de l'Estat i les comunitats autònomes a través de la Conferència Sectorial de Medi Ambient.

Article 2. *Principis de l'avaluació ambiental.*

Els procediments d'avaluació ambiental se subjecten als principis següents:

- a) Protecció i millora del medi ambient.
- b) Precaució.
- c) Acció preventiva i cautelar, correcció i compensació dels impactes sobre el medi ambient.
- d) Qui contamina paga.
- e) Racionalització, simplificació i concertació dels procediments d'avaluació ambiental.
- f) Cooperació i coordinació entre l'Administració General de l'Estat i les comunitats autònomes.
- g) Proporcionalitat entre els efectes sobre el medi ambient dels plans, programes i projectes, i el tipus de procediment d'avaluació al qual, si s'escau, s'hagin de sotmetre.
- h) Col·laboració activa dels diferents òrgans administratius que intervenen en el procediment d'avaluació, facilitant la informació necessària que se'ls requereixi.
- i) Participació pública.
- j) Desenvolupament sostenible.
- k) Integració dels aspectes ambientals en la presa de decisions.
- l) Actuació d'acord amb el millor coneixement científic possible.

Article 3. *Relacions entre administracions públiques.*

1. Les administracions públiques han d'ajustar les actuacions en matèria d'avaluació ambiental als principis de lleialtat institucional, coordinació, informació mútua, cooperació, col·laboració i coherència. A aquest efecte, les consultes que hagi de fer una Administració pública han de garantir la deguda ponderació de la totalitat dels interessos públics implicats i, en particular, la d'aquells la gestió dels quals estigui encomanada a altres administracions públiques.

2. L'òrgan substantiu ha d'informar l'òrgan ambiental de qualsevol incidència que es produeixi durant la tramitació del procediment substantiu d'adopció, aprovació o autorització d'un pla, programa o projecte que tingui rellevància als efectes de la tramitació dels procediments d'avaluació ambiental, singularment aquelles que suposin l'arxivament o la caducitat del procediment substantiu.

3. Quan correspongui a l'Administració General de l'Estat formular la declaració ambiental estratègica o la declaració d'impacte ambiental, o bé emetre l'informe ambiental estratègic o l'informe d'impacte ambiental regulats en aquesta Llei, s'ha de consultar preceptivament l'òrgan que tingui les competències en matèria de medi ambient de la comunitat autònoma en la qual s'ubiqui territorialment el pla, programa o projecte.

Article 4. *Cooperació en el marc de la Conferència Sectorial de Medi Ambient.*

1. La Conferència Sectorial de Medi Ambient ha d'analitzar i proposar les modificacions normatives necessàries per complir els principis recollits en aquest títol i establir un procediment d'avaluació ambiental homogeni en tot el territori nacional.

2. En particular, la Conferència Sectorial ha d'impulsar els canvis normatius i les reformes necessàries que poden consistir en la modificació, derogació o refosa de la normativa autonòmica existent, o la remissió a aquesta Llei, amb les excepcions que exigeixin les particularitats organitzatives.

3. La Conferència Sectorial pot establir mecanismes per garantir que les administracions públiques afectades emetin dins el termini els informes que preveu aquesta Llei.

4. Al si de la Conferència Sectorial es poden constituir grups de treball de caràcter tècnic que elaborin guies metodològiques d'avaluació ambiental que permetin l'estandardització d'aquests procediments.

Article 5. *Definicions.*

- 1. Als efectes d'aquesta Llei, s'entén per:

a) «Avaluació ambiental»: procediment administratiu instrumental respecte al d'aprovació o d'adopció de plans i programes, així com respecte al d'autorització de projectes o, si s'escau, respecte a l'activitat administrativa de control dels projectes sotmesos a declaració responsable o comunicació prèvia, a través del qual s'analitzen els possibles efectes significatius sobre el medi ambient dels plans, programes i projectes. L'avaluació ambiental inclou tant l'«avaluació ambiental estratègica» com l'«avaluació de l'impacte ambiental»:

1r «Avaluació ambiental estratègica» que és procedent respecte als plans i programes, i que conclou:

i) Mitjançant la «declaració ambiental estratègica», respecte als sotmesos al procediment d'avaluació estratègica ordinària, de conformitat amb el que disposa la secció 1a del capítol I del títol II.

ii) Mitjançant l'«informe ambiental estratègic», respecte als sotmesos al procediment d'avaluació estratègica simplificada, de conformitat amb el que disposa la secció 2a del capítol I del títol II.

2n «Avaluació de l'impacte ambiental» que és procedent respecte als projectes i que conclou:

i) Mitjançant la «declaració d'impacte ambiental», respecte als sotmesos al procediment d'avaluació de l'impacte ambiental ordinària, de conformitat amb el que disposa la secció 1a del capítol II del títol II.

ii) Mitjançant l'«informe d'impacte ambiental», respecte als sotmesos al procediment d'avaluació de l'impacte ambiental simplificada, de conformitat amb el que disposa la secció 2a del capítol II del títol II.

b) «Impacte o efecte significatiu»: alteració de caràcter permanent o de llarga durada d'un valor natural i, en el cas d'espais Xarxa Natura 2000, quan a més afecti els elements que van motivar-ne la designació i els objectius de conservació.

c) «Document d'abast»: pronunciament de l'òrgan ambiental adreçat al promotor que té per objecte delimitar l'amplitud, el nivell de detall i els graus d'especificació que ha de tenir l'estudi ambiental estratègic i l'estudi d'impacte ambiental.

d) «Òrgan substantiu»: òrgan de l'Administració pública que té les competències per adoptar o aprovar un pla o programa, per autoritzar un projecte, o per controlar l'activitat dels projectes subjectes a declaració responsable o comunicació prèvia, llevat que el projecte consisteixi en diferents actuacions en matèries la competència de les quals la tinguin diferents òrgans de l'Administració pública estatal, autonòmica o local, cas en què, es considera òrgan substantiu aquell que tingui les competències sobre l'activitat a la finalitat de la qual s'orienta el projecte, amb prioritat sobre els òrgans que tenen competències sobre activitats instrumentals o complementàries respecte a aquella.

e) «Òrgan ambiental»: òrgan de l'Administració pública que realitza l'anàlisi tècnica dels expedients d'avaluació ambiental i formula les declaracions estratègica i d'impacte ambiental, i els informes ambientals.

f) «Públic»: qualsevol persona física o jurídica, així com les seves associacions, organitzacions o grups, constituïts d'acord amb la normativa que els sigui aplicable que no reuneixin els requisits per ser considerats persones interessades.

g) «Persones interessades»: es consideren interessats en el procediment d'avaluació ambiental:

1r Tots aquells en els quals es doni qualsevol de les circumstàncies que preveu l'article 31 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

2n Qualsevol persones jurídiques sense finalitat de lucre que, de conformitat amb la Llei 27/2006, de 18 de juliol, d'accés a la informació, de participació pública i d'accés a la justícia en matèria de medi ambient, compleixin els requisits següents:

i) Que tinguin, entre els fins acreditats en els seus estatuts la protecció del medi ambient en general o la d'algun dels seus elements en particular, i que aquests fins puguin resultar afectats per l'avaluació ambiental.

ii) Que portin, almenys, dos anys legalment constituïdes i exerceixin, de manera activa, les activitats necessàries per assolir les finalitats que preveuen els seus estatuts.

iii) Que segons els seus estatuts, exerceixin la seva activitat en un àmbit territorial que resulti afectat pel pla, programa o projecte que s'hagi de sotmetre a avaluació ambiental.

h) «Administracions públiques afectades»: les administracions públiques que tenen competències específiques en les matèries següents: població, salut humana, biodiversitat, geodiversitat, fauna, flora, sòl, aigua, aire, soroll, factors climàtics, paisatge, béns materials, patrimoni cultural, ordenació del territori i urbanisme.

i) «Patrimoni cultural»: concepte que inclou totes les accepcions de patrimoni, com ara històric, artístic, arquitectònic, arqueològic, industrial i immaterial.

j) «Mesures compensatòries»: les definides a l'article 3, apartat 24) de la Llei 42/2007, de 13 de desembre, del patrimoni natural i de la biodiversitat.

2. Als efectes de l'avaluació ambiental estratègica regulada en aquesta Llei, s'entén per:

a) «Promotor»: qualsevol persona física o jurídica, pública o privada, que pretén elaborar un pla o programa dels previstos en l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei, independentment considerat de l'Administració que al seu moment sigui la competent per a la seva adopció o aprovació.

b) «Plans i programes»: el conjunt d'estratègies, directrius i propostes destinades a satisfer necessitats socials, no executables directament, sinó a través del seu desenvolupament per mitjà d'un o diversos projectes.

c) «Estudi ambiental estratègic»: estudi elaborat pel promotor que, sent part integrant del pla o programa, identifica, descriu i avalua els possibles efectes significatius sobre el medi ambient que puguin derivar de l'aplicació del pla o programa, així com alternatives raonables, tècnicament i ambientalment viables, que tinguin en compte els objectius i l'àmbit territorial d'aplicació del pla o programa, amb la finalitat de prevenir o minimitzar els efectes adversos sobre el medi ambient de l'aplicació del pla o programa.

d) «Declaració ambiental estratègica»: informe preceptiu i determinant de l'òrgan ambiental amb el qual conclou l'avaluació ambiental estratègica ordinària que avalua la integració dels aspectes ambientals en la proposta final del pla o programa.

e) «Informe ambiental estratègic»: informe preceptiu i determinant de l'òrgan ambiental amb el qual conclou l'avaluació ambiental estratègica simplificada.

f) «Modificacions menors»: canvis en les característiques dels plans o els programes adoptats o aprovats que no constitueixen variacions fonamentals de les estratègies, directrius i propostes o de la seva cronologia però que produeixen diferències en els efectes previstos o en la zona d'influència.

3. Als efectes de l'avaluació de l'impacte ambiental de projectes que regula aquesta Llei, s'entén per:

a) «Promotor»: qualsevol persona física o jurídica, pública o privada, que pretén dur a terme un projecte dels compresos en l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei, independentment de l'Administració que sigui competent per a la seva autorització.

b) «Projecte»: qualsevol actuació que consisteixi en l'execució o explotació d'una obra, una construcció, o instal·lació, així com el desmantellament o la demolició o qualsevol intervenció en el medi natural o en el paisatge, incloses les destinades a l'explotació o a l'aprofitament dels recursos naturals o del sòl i del subsòl, així com de les aigües marines.

c) «Estudi d'impacte ambiental»: document elaborat pel promotor que conté la informació necessària per avaluar els possibles efectes significatius del projecte sobre el

medi ambient i permet adoptar les decisions adequades per prevenir i minimitzar aquests efectes.

d) «Declaració d'impacte ambiental»: informe preceptiu i determinant de l'òrgan ambiental amb el qual conclou l'avaluació de l'impacte ambiental ordinària, que avalua la integració dels aspectes ambientals en el projecte i determina les condicions que s'han d'establir per a l'adequada protecció del medi ambient i dels recursos naturals durant l'execució i l'explotació i, si s'escau, el desmantellament o la demolició del projecte.

e) «Informe d'impacte ambiental»: informe preceptiu i determinant de l'òrgan ambiental amb què conclou l'avaluació de l'impacte ambiental simplificada.

Article 6. Àmbit d'aplicació de l'avaluació ambiental estratègica.

1. Són objecte d'una avaluació ambiental estratègica ordinària els plans i programes, així com les seves modificacions, que adopti o aprovi una Administració pública i l'elaboració i aprovació dels quals l'exigeixi una disposició legal o reglamentària o un acord del Consell de Ministres o del Consell de Govern d'una comunitat autònoma, quan:

a) Estableixin el marc per a la futura autorització de projectes legalment sotmesos a avaluació de l'impacte ambiental i es refereixin a l'agricultura, ramaderia, silvicultura, aqüicultura, pesca, energia, mineria, indústria, transport, gestió de residus, gestió de recursos hídrics, ocupació del domini públic marítimoterrestre, utilització del medi marí, telecomunicacions, turisme, ordenació del territori urbà i rural, o de l'ús del sòl; o bé,

b) Requereixin una avaluació pel fet d'afectar espais Xarxa Natura 2000 en els termes que preveu la Llei 42/2007, de 13 de desembre, del patrimoni natural i de la biodiversitat.

c) Els compresos a l'apartat 2 quan ho decideixi cas per cas l'òrgan ambiental en l'informe ambiental estratègic d'acord amb els criteris de l'annex V.

d) Els plans i programes inclosos a l'apartat 2, quan així ho determini l'òrgan ambiental, a sol·licitud del promotor.

2. Són objecte d'una avaluació ambiental estratègica simplificada:

a) Les modificacions menors dels plans i programes esmentats a l'apartat anterior.

b) Els plans i programes esmentats a l'apartat anterior que estableixin l'ús, a escala municipal, de zones d'extensió reduïda.

c) Els plans i programes que, establint un marc per a l'autorització en el futur de projectes, no compleixin els altres requisits esmentats a l'apartat anterior.

Article 7. Àmbit d'aplicació de l'avaluació de l'impacte ambiental.

1. Són objecte d'una avaluació de l'impacte ambiental ordinària els projectes següents:

a) Els compresos a l'annex I, així com els projectes que, presentant-se fraccionats, assoleixin els llindars de l'annex I mitjançant l'acumulació de les magnituds o dimensions de cadascun dels projectes considerats.

b) Els compresos a l'apartat 2, quan així ho decideixi cas per cas l'òrgan ambiental, en l'informe d'impacte ambiental d'acord amb els criteris de l'annex III.

c) Qualsevol modificació de les característiques d'un projecte signat a l'annex I o a l'annex II, quan la modificació compleixi, per si sola, els llindars que estableix l'annex I.

d) Els projectes inclosos a l'apartat 2, quan així ho sol·liciti el promotor.

2. Són objecte d'una avaluació de l'impacte ambiental simplificada:

a) Els projectes compresos a l'annex II.

b) Els projectes no inclosos ni a l'annex I ni a l'annex II que puguin afectar de manera apreciable, directament o indirectament, espais protegits Xarxa Natura 2000.

c) Qualsevol modificació de les característiques d'un projecte de l'annex I o de l'annex II, diferent de les modificacions descrites a l'article 7.1.c) ja autoritzats, executats o en procés d'execució, que pugui tenir efectes adversos significatius sobre el medi ambient. S'entén que aquesta modificació pot tenir efectes adversos significatius sobre el medi ambient quan suposi:

- 1r Un increment significatiu de les emissions a l'atmosfera.
- 2n Un increment significatiu dels abocaments a lleres públiques o al litoral.
- 3r Increment significatiu de la generació de residus.
- 4t Un increment significatiu en la utilització de recursos naturals.
- 5è Una afecció a espais protegits Xarxa Natura 2000.
- 6è Una afecció significativa al patrimoni cultural.

d) Els projectes que, presentant-se fraccionats, assoleixin els límits de l'annex II mitjançant l'acumulació de les magnituds o dimensions de cadascun dels projectes considerats.

e) Els projectes de l'annex I que serveixen exclusivament o principalment per desenvolupar o assajar nous mètodes o productes, sempre que la durada del projecte no sigui superior a dos anys.

Article 8. Supòsits exclosos d'avaluació ambiental i projectes exceptuables.

1. Aquesta Llei no s'aplica als plans i els programes següents:

a) Els que tinguin com a únic objecte la defensa nacional o la protecció civil en casos d'emergència.

b) Els de tipus financer o pressupostari.

2. Aquesta Llei no s'aplica als projectes següents:

a) Els relacionats amb els objectius de la defensa nacional quan aquesta aplicació pugui tenir repercussions negatives sobre aquests objectius.

b) Els projectes detallats aprovats específicament per una llei. Aquests projectes han de contenir les dades necessàries per a l'avaluació de les repercussions d'aquest projecte sobre el medi ambient, i en la tramitació de la Llei d'aprovació del projecte s'han de complir els objectius que estableix aquesta Llei.

3. El Consell de Ministres, en l'àmbit de l'Administració General de l'Estat, i l'òrgan que determini la legislació de cada comunitat autònoma, en el seu àmbit de competències respectiu, poden excloure, en casos excepcionals i mitjançant acord motivat, un projecte determinat del procediment d'avaluació de l'impacte ambiental.

En particular, el Consell de Ministres en l'àmbit de l'Administració General de l'Estat i, si s'escau, l'òrgan que determini la legislació de cada comunitat autònoma en el seu respectiu àmbit de competències, d'acord amb el que preveu l'apartat anterior i cas per cas, pot determinar si és procedent l'exclusió del procediment d'avaluació de l'impacte ambiental en projectes de:

a) Construcció de centres penitenciaris, o en els projectes declarats d'especial interès per a la seguretat pública per les administracions competents.

b) Obres de reparació d'infraestructures crítiques danyades com a conseqüència d'esdeveniments catastròfics i obres d'emergència.

4. En els casos que preveu l'apartat anterior:

a) S'ha d'examinar la conveniència de sotmetre el projecte exclòs a una altra forma d'avaluació que compleixi els principis i objectius d'aquesta Llei.

b) L'acord d'exclusió i els motius que ho justifiquen s'han de publicar en el «Butlletí Oficial de l'Estat» o diari oficial corresponent. A més, s'ha de posar a disposició del públic

la informació relativa a la decisió d'exclusió i els motius que la justifiquen, i l'examen sobre les formes alternatives d'avaluació del projecte exclòs.

c) L'òrgan substantiu ha de comunicar la informació prevista a l'apartat anterior a la Comissió Europea, amb caràcter previ a l'autorització del projecte.

Article 9. *Obligacions generals.*

1. Els plans, els programes i els projectes inclosos en l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei s'han de sotmetre a una avaluació ambiental abans de la seva adopció, aprovació, autorització, o bé, si és procedent, en el cas de projectes, abans de la presentació d'una declaració responsable o d'una comunicació prèvia a les que es refereix l'article 71 bis de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

No tenen validesa els actes d'adopció, aprovació o autorització dels plans, programes i projectes que, estant inclosos en l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei no s'hagin sotmès a avaluació ambiental, sense perjudici de les sancions que, si s'escau, puguin correspondre.

2. Quan l'accés a una activitat o al seu exercici exigeixi una declaració responsable o una comunicació prèvia i d'acord amb aquesta Llei, requereixi una avaluació de l'impacte ambiental, la declaració responsable o la comunicació prèvia no es poden presentar fins que no hagi conclòs l'esmentada avaluació de l'impacte ambiental per l'òrgan ambiental i publicada al «Butlletí Oficial de l'Estat» o diari oficial corresponent i l'informe estigui adoptat mitjançant resolució posterior adoptada per l'òrgan substantiu.

La declaració responsable o la comunicació prèvia relativa a un projecte no té validesa i eficàcia a tots els efectes si havent d'estar sotmès a una avaluació ambiental no ho està, sense perjudici de les sancions que, si s'escau, siguin procedents.

Article 10. *Falta d'emissió de les declaracions i informes ambientals.*

La falta d'emissió de la declaració ambiental estratègica, de l'informe ambiental estratègic, de la declaració d'impacte ambiental o de l'informe d'impacte ambiental, en els terminis legalment establerts, en cap cas es pot entendre que equival a una avaluació ambiental favorable.

Article 11. *Determinació de l'òrgan ambiental i de l'òrgan substantiu.*

1. Correspon al Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient exercir les funcions que atribueix aquesta Llei a l'òrgan ambiental quan es tracti de l'avaluació ambiental de plans, programes o projectes que hagin de ser adoptats, aprovats o autoritzats per l'Administració General de l'Estat i els organismes públics que hi estan vinculats o que en depenen, o que siguin objecte de declaració responsable o comunicació prèvia davant d'aquesta Administració.

2. Les funcions atribuïdes per aquesta Llei a l'òrgan ambiental i a l'òrgan substantiu, quant a la tramitació dels diferents procediments, corresponen als òrgans que determini la legislació de cada comunitat autònoma quan es tracti de l'avaluació ambiental de plans, programes o projectes que hagin de ser adoptats, aprovats o autoritzats per les comunitats autònomes o que siguin objecte de declaració responsable o comunicació prèvia davant d'aquestes.

3. En el cas de plans, programes i projectes l'adopció, aprovació o autorització dels quals correspongui a les entitats locals, les funcions atribuïdes per aquesta Llei a l'òrgan ambiental i a l'òrgan substantiu corresponen a l'òrgan de l'Administració autonòmica o local que determini la legislació autonòmica.

4. Quan l'òrgan substantiu sigui simultàniament el promotor del pla, programa o projecte, l'òrgan substantiu ha d'efectuar les actuacions que aquesta Llei atribueix al promotor.

Article 12. *Resolució de discrepàncies.*

1. En el cas que hi hagi discrepàncies entre l'òrgan substantiu i l'òrgan ambiental sobre el contingut de la declaració ambiental estratègica, de la declaració d'impacte ambiental, o si s'escau, de l'informe ambiental estratègic o de l'informe d'impacte ambiental, les ha de resoldre, segons l'Administració que hagi tramitat l'expedient, el Consell de Ministres o el Consell de Govern o l'òrgan que la comunitat autònoma determini.

2. L'òrgan substantiu ha de traslladar a l'òrgan ambiental un escrit fonamentat on manifesti les raons que motiven la discrepància juntament amb tota la documentació, incloent-hi tots els informes i documents que consideri oportuns, en el termini màxim de trenta dies hàbils des de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat» o diari oficial corresponent de la declaració ambiental estratègica, de la declaració d'impacte ambiental o, si s'escau, de l'informe ambiental estratègic, o de l'informe d'impacte ambiental.

3. Rebut l'escrit de discrepàncies, l'òrgan ambiental s'ha de pronunciar en el termini màxim de trenta dies hàbils. Si l'òrgan ambiental no es pronuncia dins aquest termini, s'entén que manté el seu criteri respecte al contingut de la declaració ambiental estratègica, de la declaració d'impacte ambiental o, si s'escau, de l'informe ambiental estratègic, o de l'informe d'impacte ambiental formulat.

4. L'òrgan substantiu ha d'eleva la discrepància a l'òrgan competent per a la seva resolució, el qual s'ha de pronunciar en el termini màxim de seixanta dies hàbils comptats des de la recepció. Mentre no es pronunciï l'òrgan que ha de resoldre la discrepància, es considera que la declaració ambiental estratègica, la declaració d'impacte ambiental o, si s'escau, l'informe ambiental estratègic, o l'informe d'impacte ambiental mantenen la seva eficàcia.

5. L'acord pel qual es resol la discrepància s'ha de publicar en el «Butlletí Oficial de l'Estat» o diari oficial corresponent.

Article 13. *Relació entre l'avaluació ambiental estratègica i l'avaluació de l'impacte ambiental.*

1. L'avaluació ambiental estratègica d'un pla o programa no exclou l'avaluació de l'impacte ambiental dels projectes que en derivin.

2. L'òrgan ambiental pot acordar motivadament, en nom del principi d'eficàcia, la incorporació de tràmits i d'actes administratius del procediment d'avaluació ambiental estratègic en altres procediments d'avaluació ambiental, sempre que no hagi transcorregut el termini establert en el pla o programa o, si no, el de quatre anys des de la publicació de la declaració ambiental estratègica i no s'hagin produït alteracions de les circumstàncies que s'han tingut compte en l'avaluació ambiental estratègica.

Article 14. *Relació entre l'avaluació de l'impacte ambiental i l'autorització ambiental integrada.*

Les comunitats autònomes han de disposar el que sigui necessari per incloure les actuacions en matèria d'avaluació de l'impacte ambiental, quan sigui exigible, en el procediment d'atorgament i modificació de l'autorització ambiental integrada.

Article 15. *Confidencialitat.*

1. Les administracions públiques que intervenen en els procediments d'avaluació ambiental han de respectar la confidencialitat de les informacions aportades pel promotor que, de conformitat amb la normativa aplicable tinguin aquest caràcter, tenint en compte, en tot cas, la protecció de l'interès públic.

2. El promotor ha d'indicar quina part de la informació continguda en la documentació presentada considera que hauria de gaudir de confidencialitat. L'Administració competent ha de decidir sobre la informació que, segons la legislació vigent, estigui exceptuada del secret comercial o industrial i sobre la informació emparada per la confidencialitat.

Article 16. *Capacitat tècnica i responsabilitat de l'autor dels estudis i documents ambientals.*

1. El document inicial estratègic, l'estudi ambiental estratègic i el document ambiental estratègic, en el cas de l'avaluació ambiental estratègica, i el document inicial, l'estudi d'impacte ambiental i el document ambiental en el cas de l'avaluació de l'impacte ambiental, els han de fer persones que tinguin la capacitat tècnica suficient de conformitat amb les normes sobre qualificacions professionals i de l'educació superior, i tinguin la qualitat necessària per complir les exigències d'aquesta Llei. Per a això, els estudis i els documents ambientals esmentats han d'identificar-ne l'autor o autors indicant la seva titulació i, si s'escau, professió regulada. A més, hi ha de constar la data de conclusió i la signatura de l'autor.

2. Els autors dels documents són responsables del seu contingut i de la fiabilitat de la informació, excepte pel que fa a les dades rebudes de l'Administració de forma fefaent.

TÍTOL II

Avaluació ambiental

CAPÍTOL I

Avaluació ambiental estratègica

Secció 1a Procediment de l'avaluació ambiental estratègica ordinària per a la formulació de la declaració ambiental estratègica

Article 17. *Tràmits i terminis de l'avaluació ambiental estratègica ordinària.*

1. L'avaluació ambiental estratègica ordinària consta dels tràmits següents:

- a) Sol·licitud d'inici.
- b) Consultes prèvies i determinació de l'abast de l'estudi ambiental estratègic.
- c) Elaboració de l'estudi ambiental estratègic.
- d) Informació pública i consultes a les administracions públiques afectades i persones interessades.
- e) Anàlisi tècnica de l'expedient.
- f) Declaració ambiental estratègica.

2. L'òrgan ambiental disposa d'un termini màxim de tres mesos, comptats des de la recepció de la sol·licitud d'inici de l'avaluació ambiental estratègica ordinària, acompanyada de l'esborrany del pla o programa i d'un document inicial estratègic, per fer les consultes que preveu l'article 19.1 i elaborar un document d'abast de l'estudi ambiental estratègic que regula l'article 19.2.

3. El termini màxim per a l'elaboració de l'estudi ambiental estratègic, i per a la realització de la informació pública i de les consultes que preveuen els articles 20, 21, 22 i 23 és de quinze mesos des de la notificació al promotor del document d'abast.

4. Per a l'anàlisi tècnica de l'expedient i la formulació de la declaració ambiental estratègica, l'òrgan ambiental disposa d'un termini de quatre mesos, prorrogable per dos mesos més, per raons justificades degudament motivades des de la recepció de l'expedient complet i comunicades al promotor i a l'òrgan substantiu.

Article 18. *Sol·licitud d'inici de l'avaluació ambiental estratègica ordinària.*

1. Dins del procediment substantiu d'adopció o aprovació del pla o programa, el promotor ha de presentar davant l'òrgan substantiu, juntament amb la documentació exigida per la legislació sectorial, una sol·licitud d'inici de l'avaluació ambiental estratègica

ordinària, acompanyada de l'esborrany del pla o programa i d'un document inicial estratègic que ha de contenir, com a mínim, la informació següent:

- a) Els objectius de la planificació.
- b) L'abast i el contingut del pla o programa proposat i de les seves alternatives raonables, tècnicament i ambientalment viables.
- c) El desenvolupament previsible del pla o programa.
- d) Els potencials impactes ambientals tenint en compte el canvi climàtic.
- e) Les incidències previsibles sobre els plans sectorials i territorials concurrents.

2. Si l'òrgan substantiu comprova que la sol·licitud d'inici no inclou els documents assenyalats a l'apartat anterior ha de requerir el promotor perquè, en el termini de deu dies hàbils, hi adjunti els documents preceptius, amb els efectes que preveu l'article 71 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre.

Així mateix, l'òrgan substantiu ha de comprovar que la documentació presentada de conformitat amb la legislació sectorial compleix els requisits que aquesta exigeix.

3. Una vegada realitzades les comprovacions anteriors, l'òrgan substantiu ha de remetre a l'òrgan ambiental la sol·licitud d'inici i els documents que s'hi han d'adjuntar.

4. En el termini de vint dies hàbils des de la recepció de la sol·licitud d'inici de l'avaluació ambiental estratègica ordinària, l'òrgan ambiental pot resoldre'n la inadmissió per algunes de les raons següents:

- a) Si considera de manera inequívoca que el pla o programa és manifestament inviable per raons ambientals.
- b) Si considera que el document inicial estratègic no reuneix les condicions de qualitat suficients.
- c) Si ja ha inadmes o ja ha dictat una declaració ambiental estratègica desfavorable en un pla o programa substancialment anàleg al presentat.

Amb caràcter previ a l'adopció de la resolució per la qual s'acordi la inadmissió, l'òrgan ambiental ha de donar audiència al promotor, i informar-ne l'òrgan substantiu, per un termini de deu dies hàbils que suspèn el previst per declarar la inadmissió.

La resolució d'inadmissió ha de justificar les raons per les quals s'aprecia, i davant d'aquesta es poden interposar els recursos legalment procedents en la via administrativa i judicial, si s'escau.

Article 19. Consultes a les administracions públiques afectades i a les persones interessades, i elaboració del document d'abast de l'estudi ambiental estratègic.

1. L'òrgan ambiental ha de sotmetre l'esborrany del pla o programa i el document inicial estratègic a consultes de les administracions públiques afectades i de les persones interessades, que s'hi han de pronunciar en el termini de quaranta-cinc dies hàbils des de la seva recepció.

Transcorregut aquest termini sense que s'hagi rebut el pronunciament, el procediment ha de continuar si l'òrgan ambiental disposa dels elements de judici suficients per elaborar el document d'abast de l'estudi ambiental estratègic. En aquest cas, no s'han de tenir en compte els pronunciaments abans esmentats que es rebin posteriorment.

Si l'òrgan ambiental no té els elements de judici suficients, o bé perquè no s'han rebut els informes de les administracions públiques competents que siguin rellevants, o bé perquè, havent-se rebut, aquests són insuficients per decidir, ha de requerir personalment el titular de l'òrgan jeràrquicament superior d'aquell que hauria d'emetre l'informe, perquè, en el termini de deu dies hàbils, comptats a partir de la recepció del requeriment, ordeni a l'òrgan competent el lliurament de l'informe corresponent en el termini de deu dies hàbils, sense perjudici de les responsabilitats en què pugui incórrer el responsable de la demora. El requeriment efectuat s'ha de comunicar a l'òrgan substantiu i al promotor, i suspèn el termini que preveu l'article 17.2.

En tot cas, el promotor pot reclamar a l'Administració competent l'emissió de l'informe, a través del procediment que preveu l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 juliol, de la jurisdicció contenciosa administrativa.

2. Rebudes les contestacions a les consultes, l'òrgan ambiental ha d'elaborar i remetre al promotor i a l'òrgan substantiu, el document d'abast de l'estudi ambiental estratègic, juntament amb les contestacions rebudes a les consultes efectuades.

3. El document d'abast de l'estudi ambiental estratègic s'ha de posar a disposició del públic a través de la seu electrònica de l'òrgan ambiental i de l'òrgan substantiu.

Article 20. *Estudi ambiental estratègic.*

1. Tenint en compte el document d'abast, el promotor ha d'elaborar l'estudi ambiental estratègic, en el qual s'han d'identificar, descriure i avaluar els possibles efectes significatius en el medi ambient de l'aplicació del pla o programa, així com altres alternatives raonables tècnicament i ambientalment viables, que tinguin en compte els objectius i l'àmbit d'aplicació geogràfic del pla o programa.

2. L'estudi ambiental estratègic es considera part integrant del pla o programa i ha de contenir, com a mínim, la informació que conté l'annex IV, així com aquella que es consideri raonablement necessària per assegurar-ne la qualitat. A aquests efectes, s'han de tenir en compte els aspectes següents:

- a) Els coneixements i els mètodes d'avaluació existents.
- b) El contingut i el nivell de detall del pla o programa.
- c) La fase del procés de decisió en què es troba.
- d) La mesura en què l'avaluació de determinats aspectes necessita ser complementada en altres fases del procés, per evitar-ne la repetició.

3. Per a l'elaboració de l'estudi ambiental estratègic es pot utilitzar la informació pertinent disponible que s'hagi obtingut en l'elaboració dels plans i programes promoguts per aquesta o per altres administracions públiques.

Article 21. *Versió inicial del pla o programa i informació pública.*

1. El promotor ha d'elaborar la versió inicial del pla o programa tenint en compte l'estudi ambiental estratègic, i presentar els dos documents davant l'òrgan substantiu.

2. L'òrgan substantiu ha de sotmetre la versió inicial del pla o programa, acompanyat de l'estudi ambiental estratègic, a informació pública previ anunci al «Butlletí Oficial de l'Estat» o diari oficial corresponent i, si s'escau, a la seva seu electrònica. La informació pública ha de ser, com a mínim, de quaranta-cinc dies hàbils.

La informació pública, la pot fer el promotor en comptes de l'òrgan substantiu quan, d'acord amb la legislació sectorial, correspongui al promotor la tramitació administrativa del pla o programa.

3. La documentació sotmesa a informació pública ha d'incloure, així mateix, un resum no tècnic de l'estudi ambiental estratègic.

4. L'òrgan substantiu ha d'adoptar les mesures necessàries per garantir que la documentació que s'ha de sotmetre a informació pública tingui la màxima difusió entre el públic, utilitzant els mitjans de comunicació i, preferentment, els mitjans electrònics.

Article 22. *Consulta a les administracions públiques afectades i a les persones interessades.*

1. Simultàniament al tràmit d'informació pública, l'òrgan substantiu ha de sotmetre la versió inicial del pla o programa, acompanyat de l'estudi ambiental estratègic, a consulta de les administracions públiques afectades i de les persones interessades que hagin estat prèviament consultades de conformitat amb l'article 19.

Aquestes consultes, les pot fer el promotor en comptes de l'òrgan substantiu quan, d'acord amb la legislació sectorial, correspongui al promotor la tramitació administrativa del pla o programa.

La consulta a les administracions públiques afectades i a les persones interessades es pot fer per mitjans convencionals, electrònics o qualssevol altres, sempre que s'acrediti la realització de la consulta.

2. Les administracions públiques afectades i les persones interessades disposen d'un termini mínim de quaranta-cinc dies hàbils des que se'ls sotmet la versió inicial del pla o programa, acompanyat de l'estudi ambiental estratègic per emetre els informes i les al·legacions que considerin pertinents.

Article 23. *Proposta final de pla o programa.*

Tenint en compte les al·legacions formulades en els tràmits d'informació pública i de consultes, incloent-hi, si s'escau, les consultes transfrontereres, el promotor ha de modificar, si és necessari, l'estudi ambiental estratègic, i elaborar la proposta final del pla o programa.

No s'han de tenir en compte els informes o les al·legacions rebuts fora dels terminis establerts en els articles 21 i 22.

Article 24. *Anàlisi tècnica de l'expedient.*

1. L'òrgan substantiu ha de remetre a l'òrgan ambiental l'expedient d'avaluació ambiental estratègica complet, integrat per:

- a) La proposta final de pla o programa.
- b) L'estudi ambiental estratègic.
- c) El resultat de la informació pública i de les consultes, incloent-hi, si s'escau, les consultes transfrontereres, així com la seva consideració.
- d) Un document resum en el qual el promotor descriu la integració en la proposta final del pla o programa dels aspectes ambientals, de l'estudi ambiental estratègic i de la seva adequació al document d'abast, del resultat de les consultes efectuades i com aquestes s'han tingut en compte.

2. L'òrgan ambiental ha de fer una anàlisi tècnica de l'expedient, i una anàlisi dels impactes significatius de l'aplicació del pla o programa en el medi ambient, que ha de tenir en compte el canvi climàtic.

3. Si durant l'anàlisi tècnica de l'expedient d'avaluació ambiental estratègica l'òrgan ambiental considera que la informació pública o les consultes no s'han fet de conformitat amb el que estableix aquesta Llei, ha de requerir l'òrgan substantiu perquè esmeni l'expedient d'avaluació ambiental estratègica en el termini màxim de tres mesos. En aquests casos se suspèn el còmput del termini per a la formulació de la declaració ambiental estratègica.

Si transcorreguts tres mesos l'òrgan substantiu no ha remès l'expedient esmenat, o si una vegada presentat és insuficient, l'òrgan ambiental ha de donar per finalitzada l'avaluació ambiental estratègica ordinària i notificar al promotor i a l'òrgan substantiu la resolució de terminació. Contra aquesta resolució es poden interposar els recursos legalment procedents en la via administrativa i judicial, si s'escau.

4. Si durant l'anàlisi tècnica de l'expedient d'avaluació ambiental estratègica l'òrgan ambiental conclou que és necessària informació addicional per formular la declaració ambiental estratègica, ha de sol·licitar al promotor la informació que sigui imprescindible, i informar-ne l'òrgan substantiu, que completi l'expedient. Aquesta sol·licitud suspèn el termini per a la formulació de la declaració ambiental estratègica.

Si transcorreguts tres mesos el promotor no ha remès la documentació addicional sol·licitada, o si una vegada presentada aquesta és insuficient, l'òrgan ambiental ha de donar per finalitzada l'avaluació ambiental estratègica ordinària, i notificar al promotor i a

l'òrgan substantiu la resolució de terminació. Contra aquesta resolució es poden interposar els recursos legalment procedents en la via administrativa i judicial, si s'escau.

5. L'òrgan ambiental ha de continuar amb el procediment sempre que disposi dels elements de judici suficients per fer l'avaluació ambiental estratègica.

Si en l'expedient d'avaluació ambiental estratègica no consta algun dels informes de les administracions públiques afectades, consultades de conformitat amb el que preveu l'article 22, i l'òrgan ambiental no disposa d'elements de judici suficients per fer l'avaluació ambiental estratègica, ha de requerir personalment el titular de l'òrgan jeràrquicament superior d'aquell que hauria d'emetre l'informe perquè, en el termini de deu dies, comptats a partir de la recepció del requeriment, ordeni a l'òrgan competent el lliurament de l'informe corresponent en el termini de deu dies, sense perjudici de les responsabilitats en què pugui incórrer el responsable de la demora. El requeriment efectuat s'ha de comunicar a l'òrgan substantiu i al promotor, i suspèn el termini per a la formulació de la declaració d'impacte ambiental.

Si transcorregut el termini de deu dies l'òrgan ambiental no ha rebut l'informe, ha de comunicar a l'òrgan substantiu i al promotor la impossibilitat de continuar el procediment.

En tot cas, el promotor pot reclamar a l'Administració competent l'emissió de l'informe a través del procediment que preveu l'article 29 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, de la jurisdicció contenciosa administrativa.

Article 25. *Declaració ambiental estratègica.*

1. L'òrgan ambiental, una vegada finalitzada l'anàlisi tècnica de l'expedient ha de formular la declaració ambiental estratègica, en el termini de quatre mesos comptats des de la recepció de l'expedient complet, prorrogables per dos mesos més per raons justificades degudament motivades i comunicades al promotor i a l'òrgan substantiu.

2. La declaració ambiental estratègica té la naturalesa d'informe preceptiu, determinant i ha de contenir una exposició dels fets que resumeixi les principals fites del procediment incloent-hi els resultats de la informació pública, de les consultes, si s'escau, de les consultes transfrontereres, així com de les determinacions, mesures o condicions finals que s'han d'incorporar en el pla o programa que finalment s'aprovi o s'adopti.

3. La declaració ambiental estratègica, una vegada formulada, s'ha de remetre per a la seva publicació en el termini de quinze dies hàbils al «Butlletí Oficial de l'Estat» o diari oficial corresponent, sense perjudici de la seva publicació a la seu electrònica de l'òrgan ambiental.

4. Contra la declaració ambiental estratègica no és procedent cap recurs sense perjudici dels que, si s'escau, siguin procedents en la via judicial davant la disposició de caràcter general que hagi aprovat el pla o programa, o bé dels que siguin procedents en la via administrativa o judicial davant l'acte, si s'escau, d'adopció o aprovació del pla o programa.

Article 26. *Publicitat de l'adopció o aprovació del pla o programa.*

1. El promotor ha d'incorporar el contingut de la declaració ambiental estratègica en el pla o programa i, d'acord amb el que preveu la legislació sectorial, l'ha de sotmetre a l'adopció o aprovació de l'òrgan substantiu.

2. En el termini de quinze dies hàbils des de l'adopció o aprovació del pla o programa, l'òrgan substantiu ha de remetre per a la seva publicació al «Butlletí Oficial de l'Estat» o diari oficial corresponent la documentació següent:

a) La resolució per la qual s'adopta o s'aprova el pla o programa, i una referència a l'adreça electrònica en la qual l'òrgan substantiu ha de posar a disposició del públic el contingut íntegre del pla o programa.

b) Un extracte que inclogui els aspectes següents:

1r De quina manera s'han integrat en el pla o programa els aspectes ambientals.

2n Com s'han tingut en compte en el pla o programa l'estudi ambiental estratègic, els resultats de la informació pública i de les consultes, incloent-hi, si s'escau, les consultes transfrontereres i la declaració ambiental estratègica, així com, quan sigui procedent, les discrepàncies que hagin pogut sorgir en el procés.

3r Les raons de l'elecció de l'alternativa seleccionada, en relació amb les alternatives considerades.

c) Les mesures adoptades per al seguiment dels efectes en el medi ambient de l'aplicació del pla o programa.

Article 27. *Vigència de la declaració ambiental estratègica.*

1. La declaració ambiental estratègica perd la seva vigència i cessa en la producció dels efectes que li són propis si, una vegada publicada en el «Butlletí Oficial de l'Estat» o diari oficial corresponent, no s'ha procedit a l'adopció o aprovació del pla o programa en el termini màxim de dos anys des de la seva publicació. En aquests casos, el promotor ha d'iniciar novament el tràmit d'avaluació ambiental estratègica del pla o programa, llevat que s'acordi la pròrroga de la vigència de la declaració ambiental estratègica en els termes previstos en els apartats següents.

2. El promotor pot sol·licitar la pròrroga de la vigència de la declaració ambiental estratègica abans que transcorri el termini previst a l'apartat anterior. La sol·licitud formulada pel promotor suspèn el termini de dos anys de l'apartat anterior.

3. A la vista d'aquesta sol·licitud, l'òrgan ambiental pot acordar la pròrroga de la vigència de la declaració ambiental estratègica en cas que no s'hagin produït canvis substancials en els elements essencials que van servir de base per fer l'avaluació ambiental estratègica, i ampliar-ne la vigència per dos anys addicionals. Transcorregut aquest termini sense que s'hagi procedit a l'aprovació del pla o programa, el promotor ha d'iniciar novament el procediment d'avaluació ambiental estratègica.

4. L'òrgan ambiental ha de resoldre sobre la sol·licitud de pròrroga en un termini de sis mesos comptats des de la data de presentació de la sol·licitud. Prèviament, l'òrgan ambiental ha de sol·licitar informe a les administracions públiques afectades per raó de la matèria en relació amb els elements essencials que van servir de base per fer l'avaluació ambiental estratègica. Aquestes administracions s'han de pronunciar en el termini de dos mesos, que es pot ampliar, per raons degudament justificades, un mes més.

5. Transcorregut el termini de sis mesos sense que l'òrgan ambiental hagi notificat la pròrroga de la vigència de la declaració ambiental estratègica s'entén estimada la sol·licitud de pròrroga.

Article 28. *Modificació de la declaració ambiental estratègica.*

1. La declaració ambiental estratègica d'un pla o programa aprovat es pot modificar quan hi hagi circumstàncies que determinin la incorrecció de la declaració ambiental estratègica, incloses les que sorgeixin durant el procediment d'avaluació de l'impacte ambiental, tant per fets o circumstàncies que s'esdevinguin posteriorment a aquesta última, com per fets o circumstàncies anteriors que, al seu moment, no van ser o no van poder ser objecte de la valoració adequada.

2. El procediment de modificació de la declaració ambiental estratègica es pot iniciar d'ofici o a sol·licitud del promotor.

L'òrgan ambiental ha d'iniciar el procediment d'ofici, o bé a iniciativa pròpia o a petició raonada de l'òrgan substantiu, o per denúncia, mitjançant acord.

En cas que s'hagi rebut una petició raonada o denúncia, l'òrgan ambiental s'ha de pronunciar sobre la procedència d'acordar l'inici del procediment en el termini de vint dies hàbils des de la recepció de la petició o de la denúncia.

3. En el termini de vint dies hàbils des de la recepció de la sol·licitud del promotor d'inici de la modificació de la declaració ambiental estratègica, l'òrgan ambiental pot

resoldre'm motivadament la inadmissió. Davant d'aquesta resolució es poden interposar, si s'escau, els recursos legalment procedents en la via administrativa o judicial, si s'escau.

4. L'òrgan ambiental ha de consultar pel termini mínim de quaranta-cinc dies hàbils al promotor, a l'òrgan substantiu i a les administracions públiques afectades i persones interessades prèviament consultades d'acord amb l'article 22, per tal que emetin els informes i formulin totes les al·legacions que considerin oportunes i aportin tots els documents que considerin necessaris. La consulta es pot fer per mitjans convencionals, electrònics o qualssevol altres, sempre que s'acrediti la realització de la consulta.

Transcorregut el termini sense que s'hagin rebut els informes i les al·legacions de les administracions públiques afectades, i de les persones interessades, el procediment de modificació continua si l'òrgan ambiental disposa d'elements de judici suficients per a això. En aquest cas, no s'han de tenir en compte els informes i les al·legacions que es rebin posteriorment.

Si l'òrgan ambiental no té els elements de judici suficients per continuar el procediment de modificació, o bé perquè no s'han rebut els informes de les administracions públiques afectades, o bé perquè tot i haver-se rebut aquests són insuficients per decidir, ha de requerir personalment el titular de l'òrgan jeràrquicament superior d'aquell que hauria d'emetre l'informe, perquè en el termini de deu dies hàbils comptats a partir del requeriment, ordeni a l'òrgan competent la remissió dels informes en el termini de deu dies hàbils, sense perjudici de la responsabilitat en què incorri el responsable de la demora. El requeriment efectuat s'ha de comunicar a l'òrgan substantiu i al promotor i suspèn el termini previst perquè l'òrgan ambiental es pronunciï sobre la modificació de la declaració ambiental estratègica.

En tot cas, el promotor pot reclamar a l'Administració competent la formulació dels informes, a través del procediment que preveu l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, de la jurisdicció contenciosa administrativa.

5. L'òrgan ambiental, en un termini de tres mesos comptats des de l'inici del procediment, ha de resoldre sobre la modificació de la declaració ambiental estratègica que, al seu moment, es va formular.

6. La decisió de l'òrgan ambiental sobre la modificació té caràcter determinant i no pot ser objecte de recurs sense perjudici dels recursos en la via administrativa o judicial que, si s'escau, siguin procedents davant dels actes o les disposicions que, posteriorment i consegüentment, es puguin dictar. Aquesta decisió s'ha de notificar al promotor i a l'òrgan substantiu i ha de ser remesa per a la seva publicació en el termini de quinze dies hàbils al «Butlletí Oficial de l'Estat» o diari oficial corresponent, sense perjudici de la publicació a la seu electrònica de l'òrgan ambiental.

Secció 2a Procediment d'avaluació ambiental estratègica simplificada per a l'emissió de l'informe ambiental estratègic

Article 29. Sol·licitud d'inici de l'avaluació ambiental estratègica simplificada.

1. Dins del procediment substantiu d'adopció o aprovació del pla o programa, el promotor ha de presentar davant l'òrgan substantiu, juntament amb la documentació exigida per la legislació sectorial, una sol·licitud d'inici de l'avaluació ambiental estratègica simplificada, acompanyada de l'esborrany del pla o programa i d'un document ambiental estratègic que ha de contenir, com a mínim, la informació següent:

- a) Els objectius de la planificació.
- b) L'abast i el contingut del pla proposat i de les seves alternatives raonables, tècnicament i ambientalment viables.
- c) El desenvolupament previsible del pla o programa.
- d) Una caracterització de la situació del medi ambient abans del desenvolupament del pla o programa en l'àmbit territorial afectat.
- e) Els efectes ambientals previsibles i, si és procedent, la seva quantificació.
- f) Els efectes previsibles sobre els plans sectorials i territorials concurrents.

g) La motivació de l'aplicació del procediment d'avaluació ambiental estratègica simplificada.

h) Un resum dels motius de la selecció de les alternatives previstes.

i) Les mesures previstes per prevenir, reduir i, en la mesura que sigui possible, corregir qualsevol efecte negatiu rellevant en el medi ambient de l'aplicació del pla o programa, tenint en compte el canvi climàtic.

j) Una descripció de les mesures previstes per al seguiment ambiental del pla.

2. Si l'òrgan substantiu comprova que la sol·licitud d'inici no inclou els documents assenyalats a l'apartat anterior, ha de requerir al promotor perquè, en el termini de deu dies hàbils, els aporti, amb els efectes que preveu l'article 71 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre.

Així mateix, l'òrgan substantiu ha de comprovar que la documentació presentada de conformitat amb la legislació sectorial compleix els requisits que aquesta exigeix.

3. Una vegada realitzades les comprovacions anteriors, l'òrgan substantiu ha de remetre a l'òrgan ambiental la sol·licitud d'inici i els documents que s'hi han d'adjuntar.

4. En el termini de vint dies hàbils des de la recepció de la sol·licitud d'inici de l'avaluació ambiental estratègica simplificada, l'òrgan ambiental pot resoldre la seva inadmissió per algunes de les raons següents:

a) Si considera de manera inequívoca que el pla o programa és manifestament inviable per raons ambientals.

b) Si considera que el document ambiental estratègic no reuneix les condicions de qualitat suficients.

Amb caràcter previ a l'adopció de la resolució per la qual s'acordi la inadmissió, l'òrgan ambiental ha de donar audiència al promotor, i informar-ne l'òrgan substantiu, per un termini de deu dies que suspèn el previst per declarar la inadmissió.

La resolució d'inadmissió ha de justificar les raons per les quals s'aprecia, i davant d'aquesta es poden interposar els recursos legalment procedents en la via administrativa i judicial, si s'escau.

Article 30. *Consultes a les administracions públiques afectades i a les persones interessades.*

1. L'òrgan ambiental ha de consultar les administracions públiques afectades i les persones interessades, i posar a la seva disposició el document ambiental estratègic i l'esborrany del pla o programa.

2. Les administracions públiques afectades i les persones interessades consultades s'han de pronunciar en el termini màxim de quaranta-cinc dies hàbils des de la recepció de la sol·licitud d'informe. Transcorregut aquest termini sense que s'hagi rebut el pronunciament, el procediment continua si l'òrgan ambiental disposa dels elements de judici suficients per formular l'informe ambiental estratègic. En aquest cas, no s'han de tenir en compte els pronunciaments abans esmentats que es rebin posteriorment.

Si l'òrgan ambiental no té els elements de judici suficients, o bé perquè no s'han rebut els informes de les administracions públiques afectades que siguin rellevants, o bé perquè tot i haver-los rebut aquests són insuficients per decidir, ha de requerir personalment el titular de l'òrgan jeràrquicament superior d'aquell que hauria d'emetre l'informe perquè en el termini de deu dies hàbils, comptats a partir de la recepció del requeriment, ordeni a l'òrgan competent el lliurament de l'informe corresponent en el termini de deu dies hàbils, sense perjudici de les responsabilitats en què pugui incórrer el responsable de la demora. El requeriment efectuat s'ha de comunicar a l'òrgan substantiu i al promotor, i suspèn el termini.

En tot cas, el promotor pot reclamar a l'Administració competent l'emissió de l'informe, a través del procediment que preveu l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 juliol, de la jurisdicció contenciosa administrativa.

Article 31. *Informe ambiental estratègic.*

1. L'òrgan ambiental ha de formular l'informe ambiental estratègic en el termini de quatre mesos comptats des de la recepció de la sol·licitud d'inici i dels documents que s'hi han d'adjuntar.

2. L'òrgan ambiental, tenint en compte el resultat de les consultes efectuades i de conformitat amb els criteris que estableix l'annex V, ha d'emetre resolució mitjançant l'emissió de l'informe ambiental estratègic, que pot determinar que:

a) El pla o programa s'ha de sotmetre a una avaluació ambiental estratègica ordinària perquè puguin tenir efectes significatius sobre el medi ambient. En aquest cas l'òrgan ambiental ha d'elaborar el document d'abast de l'estudi ambiental estratègic, tenint en compte el resultat de les consultes efectuades d'acord amb el que estableix l'article 30, i no és necessari fer les consultes regulades a l'article 19.

Aquesta decisió s'ha de notificar al promotor juntament amb el document d'abast i el resultat de les consultes efectuades perquè elabori l'estudi ambiental estratègic i continuï amb la tramitació que preveuen els articles 21 i següents.

b) El pla o programa no té efectes significatius sobre el medi ambient, en els termes establerts en l'informe ambiental estratègic.

3. L'informe ambiental estratègic, una vegada formulat, l'ha de remetre l'òrgan ambiental per a la seva publicació en el termini de quinze dies hàbils al «Butlletí Oficial de l'Estat» o diari oficial corresponent, sense perjudici de la publicació a la seu electrònica de l'òrgan ambiental.

4. En el supòsit que preveu l'apartat 1 lletra b), l'informe ambiental estratègic perd la seva vigència i cessa en la producció dels efectes que li són propis si, una vegada publicat en el «Butlletí Oficial de l'Estat» o diari oficial corresponent, no s'ha procedit a l'aprovació del pla o programa en el termini màxim de quatre anys des de la publicació. En aquests casos, el promotor ha d'iniciar novament el procediment d'avaluació ambiental estratègica simplificada del pla o programa.

5. L'informe ambiental estratègic no és objecte de cap recurs sense perjudici dels que, si s'escau, siguin procedents en la via judicial davant la disposició de caràcter general que hagi aprovat el pla o programa, o bé, sense perjudici dels que siguin procedents en la via administrativa davant l'acte, si s'escau, d'aprovació del pla o programa.

Article 32. *Publicitat de l'adopció o aprovació del pla o programa.*

En el termini de quinze dies hàbils des de l'aprovació del pla o programa, l'òrgan substantiu ha de remetre per a la publicació al «Butlletí Oficial de l'Estat» o diari oficial corresponent la documentació següent:

a) La resolució per la qual s'adopta o s'aprova el pla o programa aprovat, i una referència a l'adreça electrònica en la qual l'òrgan substantiu ha de posar a disposició del públic el contingut íntegre de l'esmentat pla o programa.

b) Una referència al «Butlletí Oficial de l'Estat» o diari oficial corresponent on s'ha publicat l'informe ambiental estratègic.

CAPÍTOL II

Avaluació de l'impacte ambiental de projectes

Secció 1a Procediment d'avaluació de l'impacte ambiental ordinària per a la formulació de la declaració d'impacte ambiental

Article 33. *Tràmits i terminis de l'avaluació de l'impacte ambiental ordinària.*

1. El procediment d'avaluació de l'impacte ambiental ordinària s'inicia amb la recepció per l'òrgan ambiental de l'expedient complet d'avaluació de l'impacte ambiental.

2. Amb caràcter previ a l'inici del procediment d'avaluació de l'impacte ambiental ordinari s'han d'establir les actuacions:

a) Amb caràcter potestatiu, el promotor pot sol·licitar, de conformitat amb l'article 34, que l'òrgan ambiental elabori el document d'abast de l'estudi d'impacte ambiental. El termini màxim per a la seva elaboració és de tres mesos.

b) Amb caràcter obligatori, l'òrgan substantiu, dins el procediment substantiu d'autorització del projecte, ha de dur a terme els tràmits d'informació pública i de consultes a les administracions públiques afectades i a les persones interessades.

Els tràmits d'informació pública i de consultes tenen una vigència d'un any des de la seva finalització. Transcorregut aquest termini sense que s'hagi iniciat l'avaluació de l'impacte ambiental ordinària, l'òrgan substantiu ha de declarar la caducitat dels tràmits.

3. Després de les actuacions prèvies a què es refereix l'apartat anterior, l'avaluació de l'impacte ambiental ordinària s'ha de desenvolupar en els tràmits següents:

- a) Sol·licitud d'inici.
- b) Anàlisi tècnica de l'expedient d'impacte ambiental.
- c) Declaració d'impacte ambiental.

L'òrgan ambiental ha de dur a terme aquests tràmits en el termini de quatre mesos, comptats des de la recepció completa de l'expedient d'impacte ambiental. Aquest termini es pot prorrogar per dos mesos addicionals per raons justificades, degudament motivades.

Article 34. Actuacions prèvies: consultes a les administracions públiques afectades i a les persones interessades i elaboració del document d'abast de l'estudi d'impacte ambiental.

1. Amb anterioritat a l'inici del procediment d'avaluació de l'impacte ambiental ordinària, el promotor pot sol·licitar a l'òrgan ambiental que elabori un document d'abast de l'estudi d'impacte ambiental. El termini màxim per a l'elaboració del document d'abast és de tres mesos comptats des de la recepció de la sol·licitud del document d'abast.

2. Per a això, el promotor ha de presentar davant l'òrgan substantiu una sol·licitud de determinació de l'abast de l'estudi d'impacte ambiental, acompanyada del document inicial del projecte, que ha de contenir, com a mínim, la informació següent:

- a) La definició, característiques i ubicació del projecte.
- b) Les principals alternatives que es consideren i una anàlisi dels potencials impactes de cadascuna d'aquestes.
- c) Un diagnòstic territorial i del medi ambient afectat pel projecte.

L'òrgan substantiu, una vegada comprovada formalment l'adequació de la documentació presentada, l'ha de remetre, dins el termini de deu dies hàbils, a l'òrgan ambiental perquè elabori el document d'abast de l'estudi d'impacte ambiental.

3. Per a l'elaboració del document d'abast de l'estudi d'impacte ambiental, l'òrgan ambiental ha de consultar les administracions públiques afectades i les persones interessades.

4. Les administracions públiques afectades i les persones interessades consultades s'han de pronunciar en el termini màxim de trenta dies hàbils des de la recepció de la documentació.

Transcorregut aquest termini sense que s'hagin rebut aquests pronunciaments, el procediment continua si l'òrgan ambiental disposa dels elements de judici suficients per elaborar el document d'abast de l'estudi d'impacte ambiental. En aquest cas, no s'han de tenir en compte els pronunciaments abans esmentats que es rebin posteriorment.

Si l'òrgan ambiental no té els elements de judici suficients, o bé perquè no s'han rebut els informes de les administracions públiques competents que siguin rellevants, o bé perquè tot i haver-los rebut aquests són insuficients per decidir, ha de requerir

personalment el titular de l'òrgan jeràrquicament superior d'aquell que hauria d'emetre l'informe, perquè en el termini de deu dies hàbils, comptats a partir de la recepció del requeriment, ordeni a l'òrgan competent el lliurament de l'informe corresponent dins el termini de deu dies hàbils, sense perjudici de les responsabilitats en què pugui incórrer el responsable de la demora. El requeriment efectuat s'ha de comunicar a l'òrgan substantiu i al promotor, i suspèn el termini previst per a l'elaboració del document d'abast. En el cas de no haver-se rebut l'informe transcorregut el termini anterior, l'òrgan ambiental ho ha de notificar al promotor, el qual pot elaborar l'estudi d'impacte ambiental i continuar la tramitació del procediment.

En tot cas, el promotor pot reclamar a l'Administració competent l'emissió de l'informe, a través del procediment que preveu l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, de la jurisdicció contenciosa administrativa.

5. Rebudes les contestacions a les consultes, l'òrgan ambiental ha d'elaborar i remetre al promotor i a l'òrgan substantiu el document d'abast de l'estudi d'impacte ambiental, juntament amb les contestacions rebudes a les consultes realitzades dins el termini que estableix l'article 33.2.a).

6. Quan el projecte s'hagi de sotmetre a una avaluació de l'impacte ambiental ordinària en virtut del que disposa l'article 47.2.a), l'òrgan ambiental ha de tenir en compte el resultat de les consultes efectuades de conformitat amb l'article 46 i no és necessari fer noves consultes per a l'elaboració del document d'abast de l'estudi d'impacte ambiental.

Article 35. *Estudi d'impacte ambiental.*

1. El promotor ha d'elaborar l'estudi d'impacte ambiental que ha de contenir, almenys, la informació següent en els termes desenvolupats a l'annex VI:

a) Descripció general del projecte i previsions en el temps sobre la utilització del sòl i d'altres recursos naturals. Estimació dels tipus i les quantitats dels residus abocats i emissions de matèria o energia resultants.

b) Exposició de les principals alternatives estudiades, inclosa l'alternativa zero, o de no realització del projecte, i una justificació de les principals raons de la solució adoptada, tenint en compte els efectes ambientals.

c) Avaluació i, si és procedent, quantificació dels efectes previsibles directes o indirectes, acumulatius i sinèrgics del projecte sobre la població, la salut humana, la flora, la fauna, la biodiversitat, la geodiversitat, el sòl, el subsòl, l'aire, l'aigua, els factors climàtics, el canvi climàtic, el paisatge, els béns materials, inclòs el patrimoni cultural, i la interacció entre tots els factors esmentats, durant les fases d'execució, explotació i, si s'escau, durant la demolició o l'abandonament del projecte.

Quan el projecte pugui afectar directament o indirectament els espais Xarxa Natura 2000, s'hi ha d'incloure un apartat específic per a l'avaluació de les seves repercussions en el lloc, tenint en compte els objectius de conservació de l'espai.

d) Mesures que permetin prevenir, corregir i, si s'escau, compensar els efectes adversos sobre el medi ambient.

e) Programa de vigilància ambiental.

f) Resum de l'estudi i conclusions en termes fàcilment comprensibles.

2. L'Administració ha de posar a disposició del promotor els informes i qualsevol altra documentació que consti en el seu poder quan sigui d'utilitat per a la realització de l'estudi d'impacte ambiental.

3. L'estudi d'impacte ambiental perd la validesa si en el termini d'un any des de la data de la seva conclusió no s'ha presentat davant l'òrgan substantiu per a la realització de la informació pública i de les consultes.

Article 36. *Informació pública del projecte i de l'estudi d'impacte ambiental.*

1. El promotor ha de presentar el projecte i l'estudi d'impacte ambiental davant l'òrgan substantiu, que els ha de sotmetre a informació pública durant un termini no

inferior a trenta dies, previ anunci al «Butlletí Oficial de l'Estat» o diari oficial que correspongui i, si s'escau, a la seva seu electrònica.

Aquesta informació pública s'ha de portar a terme en una fase del procediment substantiu d'autorització del projecte en la qual estiguin obertes totes les opcions relatives a la determinació del contingut, l'extensió i la definició del projecte.

En el cas de projectes que hagin de ser autoritzats per l'Administració General de l'Estat i que a més requereixin una autorització ambiental integrada segons el que disposa la Llei 16/2002, d'1 de juliol, de prevenció i control integrats de la contaminació, l'òrgan substantiu ha de realitzar la informació pública a què es refereix aquest article.

Quan es tracti de projectes sotmesos a declaració responsable o comunicació prèvia, incumbeix a l'òrgan ambiental la realització de la informació pública.

2. En l'anunci de l'inici de la informació pública l'òrgan substantiu o, si s'escau, l'òrgan ambiental, ha d'incloure un resum del procediment d'autorització del projecte, que ha de contenir, com a mínim, la informació següent:

a) Indicació que el projecte està subjecte a avaluació de l'impacte ambiental ordinària, i que, si s'escau, pot ser-hi aplicable el que preveu el capítol III d'aquest títol en matèria de consultes transfrontereres.

b) Identificació de l'òrgan competent per autoritzar el projecte o, en el cas de projectes sotmesos a declaració responsable o comunicació prèvia, identificació de l'òrgan davant el qual s'hagi de presentar la declaració o comunicació prèvia; identificació dels òrgans dels quals es pugui obtenir informació pertinent i d'aquells als quals es puguin presentar al·legacions, així com del termini disponible per a la seva presentació.

3. L'òrgan substantiu, o en cas l'òrgan ambiental, ha d'adoptar les mesures necessàries per garantir que la documentació que s'ha de sotmetre a informació pública tingui la màxima difusió entre el públic, utilitzant preferentment els mitjans de comunicació i electrònics.

Article 37. Consulta a les administracions públiques afectades i a les persones interessades.

1. Simultàniament al tràmit d'informació pública, l'òrgan substantiu ha de consultar les administracions públiques afectades i les persones interessades.

2. L'òrgan substantiu ha de sol·licitar amb caràcter preceptiu els informes següents:

a) L'informe de l'òrgan amb competències en matèria de medi ambient de la comunitat autònoma on s'ubiqui territorialment el projecte.

b) L'informe sobre el patrimoni cultural, quan sigui procedent.

c) L'informe de l'òrgan amb competències en matèria de domini públic hidràulic, quan sigui procedent.

d) L'informe sobre domini públic maritimoterrestre, quan sigui procedent.

Les comunitats autònomes, en l'àmbit de les seves competències, poden establir el caràcter preceptiu de qualsevol altre informe diferent dels esmentats anteriorment.

3. Les consultes s'han de fer mitjançant una notificació que ha de contenir, com a mínim, la informació següent:

a) L'estudi d'impacte ambiental, o el lloc o llocs en els quals es pot consultar.

b) L'òrgan al qual s'han de remetre els informes i les al·legacions.

c) Tota la documentació rellevant sobre el projecte als efectes de l'avaluació ambiental que consti en poder de l'òrgan substantiu.

La consulta a les administracions públiques afectades i a les persones interessades es pot fer per mitjans convencionals, electrònics o qualssevol altres, sempre que s'acrediti la realització de la consulta.

4. Les administracions públiques afectades i les persones interessades disposen d'un termini màxim de trenta dies hàbils des de la recepció de la notificació per emetre els informes i formular les al·legacions que considerin pertinents.

5. L'òrgan substantiu ha de posar a disposició de les administracions públiques afectades i de les persones interessades la informació diferent de la prevista a l'apartat 3 d'aquest article que només es pugui obtenir una vegada expirat el període d'informació pública a què es refereix l'article 36 i que sigui rellevant als efectes de la decisió sobre l'execució del projecte.

Article 38. Remissió al promotor del resultat de la informació pública i de les consultes.

En el termini màxim de trenta dies hàbils des de la finalització dels tràmits d'informació pública i de consultes a les administracions públiques afectades i a les persones interessades, l'òrgan substantiu ha de remetre al promotor els informes i les al·legacions rebudes per a la seva consideració en la redacció, si s'escau, de la nova versió del projecte i en l'estudi d'impacte ambiental.

Article 39. Inici de l'avaluació de l'impacte ambiental ordinària.

1. Dins el procediment substantiu d'autorització del projecte, el promotor ha de presentar davant l'òrgan substantiu, juntament amb la documentació exigida per la legislació sectorial, una sol·licitud d'inici de l'avaluació de l'impacte ambiental ordinària, acompanyada de la documentació següent que constitueix el contingut mínim de l'expedient d'avaluació de l'impacte ambiental:

- a) El document tècnic del projecte.
- b) L'estudi d'impacte ambiental.
- c) Les al·legacions i els informes rebuts en els tràmits d'informació pública i de consultes a les administracions públiques afectades i a les persones interessades.
- d) Si s'escau, les observacions que l'òrgan substantiu consideri oportunes.

2. Si l'òrgan substantiu comprova que la sol·licitud d'inici no inclou els documents assenyalats a l'apartat anterior ha de requerir el promotor perquè, en el termini de deu dies hàbils, hi adjunti els documents preceptius, als efectes que preveu l'article 71 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

Així mateix, l'òrgan substantiu ha de comprovar formalment que la documentació presentada compleix els requisits exigits per la legislació sectorial.

3. Una vegada realitzades les comprovacions anteriors, l'òrgan substantiu ha de remetre a l'òrgan ambiental la sol·licitud d'inici i els documents que s'hi han d'adjuntar.

4. En el termini de vint dies hàbils des de la recepció de la sol·licitud d'inici de l'avaluació de l'impacte ambiental ordinària l'òrgan ambiental pot resoldre'n la inadmissió per algunes de les raons següents:

- a) Si considera de manera inequívoca que el projecte és manifestament inviable per raons ambientals.
- b) Si considera que l'estudi d'impacte ambiental no reuneix condicions de qualitat suficients.
- c) Si ja ha inadmes o ja ha dictat una declaració d'impacte ambiental desfavorable en un projecte substantivament anàleg al presentat.

Amb caràcter previ a l'adopció de la resolució per la qual s'acordi la inadmissió, l'òrgan ambiental ha de donar audiència al promotor, i informar-ne l'òrgan substantiu, per un termini de deu dies hàbils que suspèn el previst per declarar la inadmissió.

La resolució d'inadmissió ha de justificar les raons per les quals s'aprecia, i davant d'aquesta es poden interposar els recursos legalment procedents en la via administrativa i judicial, si s'escau.

Article 40. *Anàlisi tècnica de l'expedient.*

1. L'òrgan ambiental ha de fer una anàlisi tècnica de l'expedient d'impacte ambiental en què avaluï els efectes ambientals del projecte.

S'ha d'analitzar, en particular, com s'ha tingut en compte el resultat del tràmit d'informació pública, de les consultes a les administracions públiques afectades i a les persones interessades i, si s'escau, el resultat de les consultes transfrontereres. Així mateix, cal tenir en compte el canvi climàtic.

2. Si durant l'anàlisi tècnica de l'expedient d'impacte ambiental l'òrgan ambiental considera que la informació pública o les consultes no s'han fet de conformitat amb el que estableix aquesta Llei, ha de requerir l'òrgan substantiu perquè esmeni l'expedient d'impacte ambiental en el termini de tres mesos. En aquests casos se suspèn el còmput del termini per a la formulació de la declaració d'impacte ambiental.

Si transcorreguts tres mesos l'òrgan substantiu no ha remès l'expedient esmenat, o si una vegada presentat és insuficient, l'òrgan ambiental ha de donar per finalitzada l'avaluació de l'impacte ambiental ordinària i notificar al promotor i a l'òrgan substantiu la resolució de terminació. Contra aquesta resolució es poden interposar els recursos legalment procedents en la via administrativa i judicial, si s'escau.

3. Si durant l'anàlisi tècnica de l'expedient, l'òrgan ambiental conclou que és necessària informació addicional relativa a l'estudi d'impacte ambiental o que el promotor no ha tingut en compte les al·legacions rebudes durant el tràmit d'informació pública l'ha de requerir, i informar-ne l'òrgan substantiu, perquè completi la informació imprescindible per a la formulació de la declaració d'impacte ambiental. Aquesta sol·licitud suspèn el termini per a la formulació de la declaració d'impacte ambiental.

Si transcorreguts tres mesos el promotor no ha remès la informació requerida o, una vegada presentada, aquesta és insuficient, l'òrgan ambiental ha de donar per finalitzada l'avaluació de l'impacte ambiental ordinària, i notificar al promotor i a l'òrgan substantiu la resolució de terminació. Contra aquesta resolució es poden interposar els recursos legalment procedents en la via administrativa i judicial, si s'escau.

4. L'òrgan ambiental ha de continuar el procediment sempre que disposi dels elements de judici suficients per fer l'avaluació de l'impacte ambiental.

Si en l'expedient d'impacte ambiental no consta algun dels informes preceptius als quals es refereix l'article 37.2 i l'òrgan ambiental no disposa d'elements de judici suficients per fer l'avaluació de l'impacte ambiental, ha de requerir personalment el titular de l'òrgan jeràrquicament superior d'aquell que hauria d'emetre l'informe perquè, en el termini de deu dies, comptats a partir de la recepció del requeriment, ordeni a l'òrgan competent el lliurament del corresponent informe en el termini de deu dies, sense perjudici de les responsabilitats en què pugui incórrer el responsable de la demora. El requeriment efectuat s'ha de comunicar a l'òrgan substantiu i al promotor, i suspèn el termini per a la formulació de la declaració d'impacte ambiental.

Si transcorregut el termini de deu dies l'òrgan ambiental no ha rebut l'informe, ha de comunicar a l'òrgan substantiu i al promotor la impossibilitat de continuar el procediment.

En tot cas, el promotor pot reclamar a l'Administració competent l'emissió de l'informe a través del procediment que preveu l'article 29 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, de la jurisdicció contenciosa administrativa.

Article 41. *Declaració d'impacte ambiental.*

1. L'òrgan ambiental, una vegada finalitzat l'anàlisi tècnica de l'expedient d'avaluació de l'impacte ambiental, ha de formular la declaració d'impacte ambiental.

2. La declaració d'impacte ambiental té la naturalesa d'informe preceptiu i determinant, i ha de determinar si és procedent o no, als efectes ambientals, la realització del projecte i, si s'escau, les condicions en les quals es pot desenvolupar, les mesures correctores i les mesures compensatòries. La declaració d'impacte ambiental ha d'incloure, almenys, el contingut següent:

- a) La identificació del promotor del projecte i de l'òrgan substantiu, i la descripció del projecte.
- b) El resum del resultat del tràmit d'informació pública i de les consultes a les administracions públiques afectades i a les persones interessades, i com s'han tingut en compte.
- c) El resum de l'anàlisi tècnica realitzada per l'òrgan ambiental.
- d) Si són procedents, les condicions que s'hagin d'establir i les mesures que permetin prevenir, corregir i, si s'escau, compensar els efectes adversos sobre el medi ambient.
- e) Les mesures compensatòries que s'hagin d'establir en cas que es donin les circumstàncies que preveu l'article 45 de la Llei 42/2007, de 13 de desembre, de patrimoni natural i de la biodiversitat.
- f) El programa de vigilància ambiental.
- g) Si és procedent, la creació d'una comissió de seguiment.
- h) En cas d'operacions periòdiques, la motivació de la decisió i el termini a què es refereix la disposició addicional desena.

3. La declaració d'impacte ambiental s'ha de remetre per a la seva publicació en el termini de quinze dies al «Butlletí Oficial de l'Estat» o diari oficial corresponent, sense perjudici de la seva publicació a la seu electrònica de l'òrgan ambiental.

4. La declaració d'impacte ambiental no pot ser objecte de recurs sense perjudici dels que si, s'escau, siguin procedents en la via administrativa i judicial davant l'acte pel qual s'autoritza el projecte.

Article 42. *Publicitat de l'autorització del projecte.*

1. L'òrgan substantiu, en el termini de quinze dies des que adopti la decisió d'autoritzar o denegar el projecte, ha de remetre al «Butlletí Oficial de l'Estat» o diari oficial corresponent, per a la seva publicació, un extracte del contingut de la decisió.

Així mateix, ha de publicar a la seu electrònica la decisió sobre l'autorització o denegació del projecte i una referència al «Butlletí Oficial de l'Estat» o diari oficial corresponent en el qual es va publicar la declaració d'impacte ambiental.

2. La informació a què es refereix l'apartat anterior s'ha d'enviar als estats membres que hagin estat consultats segons el capítol III d'aquest títol, relatiu a les consultes transfrontereres.

Article 43. *Vigència de la declaració d'impacte ambiental.*

1. La declaració d'impacte ambiental del projecte o activitat perd la vigència i cessa en la producció dels efectes que li són propis si, una vegada publicada al «Butlletí Oficial de l'Estat» o diari oficial corresponent, no s'ha començat l'execució del projecte o activitat en el termini de quatre anys. En aquests casos, el promotor ha d'iniciar novament el tràmit d'avaluació de l'impacte ambiental del projecte, llevat que s'acordi la pròrroga de la vigència de la declaració d'impacte ambiental en els termes previstos en els apartats següents.

En defecte de regulació específica, s'entén per inici de l'execució del projecte quan, una vegada obtingudes totes les autoritzacions que siguin exigibles, hagin començat materialment les obres o el muntatge de les instal·lacions necessàries per a l'execució del projecte o activitat i així consti a l'Administració.

Als efectes que preveu aquest apartat, el promotor de qualsevol projecte o activitat sotmès a avaluació de l'impacte ambiental ha de comunicar a l'òrgan ambiental la data de començament de l'execució de l'esmentat projecte o activitat.

2. El promotor pot sol·licitar la pròrroga de la vigència de la declaració d'impacte ambiental abans que transcorri el termini que preveu l'apartat anterior. La sol·licitud formulada pel promotor suspèn el termini de quatre anys de l'apartat anterior.

3. Presentada la sol·licitud, l'òrgan ambiental pot acordar la pròrroga de la vigència de la declaració d'impacte ambiental en cas que no s'hagin produït canvis substancials en els elements essencials que van servir per fer l'avaluació de l'impacte ambiental, i ampliar-ne la vigència per dos anys addicionals. Transcorregut aquest termini sense que s'hagi començat l'execució del projecte o activitat, el promotor ha d'iniciar novament el procediment d'avaluació de l'impacte ambiental del projecte.

4. L'òrgan ambiental ha de resoldre sobre la sol·licitud de pròrroga en un termini de sis mesos comptats des de la data de presentació de la sol·licitud. Prèviament l'òrgan ambiental ha de sol·licitar informe a les administracions públiques afectades per raó de la matèria en relació amb els elements essencials que van servir per fer l'avaluació de l'impacte ambiental. Aquestes administracions s'han de pronunciar en el termini de dos mesos, que es pot ampliar, per raons degudament justificades, un mes més.

5. Transcorregut el termini sense que l'òrgan ambiental hagi resolt sobre la pròrroga de la vigència de la declaració d'impacte ambiental, s'entén estimada la sol·licitud de pròrroga.

Article 44. *Modificació de les condicions de la declaració d'impacte ambiental.*

1. Les condicions de la declaració d'impacte ambiental es poden modificar quan es doni alguna de les circumstàncies següents:

- a) L'entrada en vigor de nova normativa que incideixi substancialment en el compliment de les condicions establertes en la declaració d'impacte ambiental.
- b) Quan la declaració d'impacte ambiental estableixi condicions el compliment de les quals es faci impossible o innecessari perquè la utilització de les noves i millors tècniques disponibles en el moment de formular la sol·licitud de modificació permeten una millor i més adequada protecció del medi ambient, respecte al projecte o l'actuació inicialment sotmès a avaluació de l'impacte ambiental.
- c) Quan durant el seguiment del compliment de la declaració d'impacte ambiental es detecti que les mesures preventives, correctores o compensatòries són insuficients, innecessàries o ineficaces.

2. El procediment de modificació de les condicions de la declaració d'impacte ambiental es pot iniciar d'ofici o a sol·licitud del promotor.

L'òrgan ambiental ha d'iniciar el procediment d'ofici, o bé a iniciativa pròpia o a petició raonada de l'òrgan substantiu, o per denúncia, mitjançant acord.

En cas que s'hagi rebut una petició raonada o denúncia, l'òrgan ambiental s'ha de pronunciar sobre la procedència d'acordar l'inici del procediment en el termini de vint dies hàbils des de la recepció de la petició o de la denúncia.

3. En el termini de vint dies hàbils des de la recepció de la sol·licitud del promotor d'inici de la modificació de la declaració d'impacte ambiental, l'òrgan ambiental pot resoldre'n motivadament la inadmissió. Davant d'aquesta resolució es poden interposar, si s'escau, els recursos legalment procedents en la via administrativa o judicial, si s'escau.

4. En els procediments iniciats a sol·licitud del promotor, aquest ha de presentar la sol·licitud i la documentació justificativa de la modificació de la declaració d'impacte ambiental davant l'òrgan substantiu per a la seva anàlisi, comprovació i posterior remissió a l'òrgan ambiental en el termini màxim de trenta dies des de la recepció de la sol·licitud.

5. Per poder resoldre sobre la sol·licitud de modificació de la declaració d'impacte ambiental, l'òrgan ambiental ha de consultar les administracions públiques afectades i les persones interessades prèviament consultades. Les administracions públiques afectades i les persones interessades s'han de pronunciar en el termini màxim de trenta dies.

Transcorregut el termini sense que se n'hagin rebut informes o al·legacions, el procediment de modificació continua si l'òrgan ambiental disposa dels elements de judici suficients per a això. En aquest cas, no s'han de tenir en compte els informes o les al·legacions que es rebin posteriorment.

Si l'òrgan ambiental no té els elements de judici suficients per continuar el procediment de modificació, o bé perquè no s'han rebut els informes de les administracions públiques afectades que siguin rellevants, o bé perquè, tot i haver-les rebut, són insuficients per decidir, ha de requerir personalment el titular de l'òrgan jeràrquicament superior d'aquell que hauria d'emetre l'informe, perquè en el termini de deu dies comptats a partir de la recepció del requeriment ordeni a l'òrgan competent el lliurament de l'informe corresponent en el termini de deu dies, sense perjudici de les responsabilitats en què pugui incórrer el responsable de la demora. El requeriment efectuat s'ha de comunicar a l'òrgan substantiu i al promotor, i suspèn el termini per a la formulació de la declaració d'impacte ambiental.

En tot cas, el promotor pot reclamar a l'Administració competent l'emissió de l'informe, a través del procediment que preveu l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, de jurisdicció contenciosa administrativa.

6. El termini màxim d'emissió i notificació de la resolució de la modificació de la declaració d'impacte ambiental és de trenta dies, comptats des de la recepció dels informes sol·licitats a les administracions afectades per raó de la matèria. Aquesta resolució s'ha de publicar en el «Butlletí Oficial de l'Estat» o diari oficial corresponent.

7. Als efectes previstos en aquest article, el promotor de qualsevol projecte o activitat sotmès a avaluació de l'impacte ambiental ha de comunicar a l'òrgan ambiental la data de començament de l'execució de la modificació de la condició establerta en relació amb l'esmentat projecte o activitat.

Secció 2a Avaluació de l'impacte ambiental simplificada

Article 45. Sol·licitud d'inici de l'avaluació de l'impacte ambiental simplificada.

1. Dins el procediment substantiu d'autorització del projecte, el promotor ha de presentar davant l'òrgan substantiu, juntament amb la documentació exigida per la legislació sectorial, una sol·licitud d'inici de l'avaluació de l'impacte ambiental simplificada, acompanyada del document ambiental amb el contingut següent:

a) La motivació de l'aplicació del procediment d'avaluació de l'impacte ambiental simplificada.

b) La definició, les característiques i la ubicació del projecte.

c) Una exposició de les principals alternatives estudiades i una justificació de les principals raons de la solució adoptada, tenint en compte els efectes ambientals.

d) Una avaluació dels efectes previsibles directes o indirectes, acumulatius i sinèrgics del projecte sobre la població, la salut humana, la flora, la fauna, la biodiversitat, el sòl, l'aire, l'aigua, els factors climàtics, el canvi climàtic, el paisatge, els béns materials, inclòs el patrimoni cultural, i la interacció entre tots els factors esmentats, durant les fases d'execució, explotació i, si s'escau, durant la demolició o l'abandonament del projecte.

Quan el projecte pugui afectar directament o indirectament els espais Xarxa Natura 2000, s'hi ha d'incloure un apartat específic per a l'avaluació de les seves repercussions en el lloc, tenint en compte els objectius de conservació de l'espai.

e) Les mesures que permetin prevenir, reduir i compensar i, en la mesura que sigui possible, corregir, qualsevol efecte negatiu rellevant en el medi ambient de l'execució del projecte.

f) La manera de fer el seguiment que garanteixi el compliment de les indicacions i les mesures protectores i correctores que conté el document ambiental.

2. Si l'òrgan substantiu comprova que la sol·licitud d'inici no inclou els documents assenyalats a l'apartat anterior ha de requerir el promotor perquè, en el termini de deu dies, els adjunti als documents preceptius, amb els efectes que preveu l'article 71 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

Així mateix, l'òrgan substantiu ha de comprovar que la documentació presentada de conformitat amb la legislació sectorial compleix els requisits que aquesta exigeix.

3. Una vegada realitzades les comprovacions anteriors, l'òrgan substantiu ha de remetre a l'òrgan ambiental la sol·licitud d'inici i els documents que s'hi han d'adjuntar.

4. En el termini de vint dies des de la recepció de la sol·licitud d'inici de l'avaluació de l'impacte ambiental simplificada, l'òrgan ambiental pot resoldre'n la inadmissió per algunes de les raons següents:

a) Si considera de manera inequívoca que el projecte és manifestament inviable per raons ambientals.

b) Si considera que el document ambiental no reuneix condicions de qualitat suficients.

Amb caràcter previ a l'adopció de la resolució per la qual s'acordi la inadmissió, l'òrgan ambiental ha de donar audiència al promotor, i informar-ne l'òrgan substantiu, per un termini de deu dies que suspèn el previst per declarar la inadmissió.

La resolució d'inadmissió justifica les raons per les quals s'aprecia, i davant d'aquesta es poden interposar els recursos legalment procedents en la via administrativa i judicial, si s'escau.

Article 46. *Consultes a les administracions públiques afectades i a les persones interessades.*

1. L'òrgan ambiental ha de consultar les administracions públiques afectades i les persones interessades, i posar a la seva disposició el document ambiental del projecte al qual es refereix l'article anterior.

2. Les administracions públiques afectades i les persones interessades consultades s'han de pronunciar en el termini màxim de trenta dies des de la recepció de la sol·licitud d'informe.

Transcorregut aquest termini sense que s'hagi rebut el pronunciament, el procediment continua si l'òrgan ambiental disposa dels elements de judici suficients per formular l'informe d'impacte ambiental. En aquest cas, no s'han de tenir en compte els pronunciaments abans esmentats que es rebin posteriorment.

3. Si l'òrgan ambiental no té els elements de judici suficients o bé perquè no s'han rebut els informes de les administracions públiques afectades que siguin rellevants, o bé perquè, tot i haver-se rebut, aquests són insuficients per decidir, ha de requerir personalment el titular de l'òrgan jeràrquicament superior d'aquell que hauria d'emetre l'informe, perquè en el termini de deu dies, comptats a partir de la recepció del requeriment, ordeni a l'òrgan competent el lliurament de l'informe corresponent dins el termini de deu dies, sense perjudici de les responsabilitats en què hagi pogut incórrer el responsable de la demora.

En tot cas, el promotor pot reclamar a l'Administració competent l'emissió de l'informe, a través del procediment que preveu l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 juliol, de la jurisdicció contenciosa administrativa.

Article 47. *Informe d'impacte ambiental.*

1. L'òrgan ambiental ha de formular l'informe d'impacte ambiental en el termini de tres mesos comptats des de la recepció de la sol·licitud d'inici i dels documents que s'hi han d'adjuntar.

2. L'òrgan ambiental, tenint en compte el resultat de les consultes efectuades i de conformitat amb el que estableix l'apartat anterior, ha de resoldre mitjançant l'emissió de l'informe d'impacte ambiental, que pot determinar que:

a) El projecte s'ha de sotmetre a una avaluació de l'impacte ambiental ordinària perquè té efectes significatius sobre el medi ambient. En aquest cas, el promotor ha d'elaborar l'estudi d'impacte ambiental de conformitat amb l'article 35.

Per a això, el promotor pot sol·licitar a l'òrgan ambiental el document d'abast de l'estudi d'impacte ambiental en els termes de l'article 34.

b) El projecte no té efectes significatius sobre el medi ambient, en els termes establerts en l'informe d'impacte ambiental.

3. L'informe d'impacte ambiental s'ha de remetre per a la seva publicació en el termini de quinze dies al «Butlletí Oficial de l'Estat» o diari oficial corresponent, sense perjudici de la seva publicació a la seu electrònica de l'òrgan ambiental.

4. En el supòsit que preveu l'apartat 1 b), l'informe d'impacte ambiental perd la vigència i cessa en la producció dels efectes que li són propis si, una vegada publicat en el «Butlletí Oficial de l'Estat» o diari oficial corresponent, no s'ha procedit a l'autorització del projecte en el termini màxim de quatre anys des de la seva publicació. En aquests casos, el promotor ha d'iniciar novament el procediment d'avaluació de l'impacte ambiental simplificada del projecte.

5. L'informe d'impacte ambiental s'ha d'ajustar als criteris que estableix l'annex III.

6. L'informe d'impacte ambiental no ha de ser objecte de cap recurs sense perjudici dels que, si s'escau, siguin procedents en la via administrativa o judicial davant de l'acte, si s'escau, d'autorització del projecte.

Article 48. *Publicitat de l'autorització del projecte.*

L'òrgan substantiu, en el termini de quinze dies des que adopti la decisió d'autoritzar o denegar el projecte, ha de remetre al «Butlletí Oficial de l'Estat» o diari oficial corresponent, per a la seva publicació, un extracte del contingut de la decisió.

Així mateix, ha de publicar a la seva seu electrònica la decisió sobre l'autorització o denegació del projecte i una referència al «Butlletí Oficial de l'Estat» o diari oficial corresponent en el qual es va publicar l'informe d'impacte ambiental.

CAPÍTOL III

Consultes transfrontereres

Article 49. *Consultes a altres estats en els procediments d'avaluació ambiental.*

1. Quan l'execució a Espanya d'un pla, un programa o un projecte pugui tenir efectes significatius sobre el medi ambient d'un altre Estat membre de la Unió Europea o d'un altre Estat al qual Espanya tingui l'obligació de consultar en virtut d'instruments internacionals, el Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació ha de notificar a l'Estat esmentat l'existència del pla, programa o projecte, i el procediment d'adopció, aprovació o autorització a què està subjecte, i atorgar-li un termini de trenta dies perquè es pronunciï sobre la seva intenció de participar en el procediment d'avaluació ambiental.

El Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació ha de fer la notificació a instàncies de l'òrgan substantiu o a sol·licitud de l'Estat que pugui ser afectat.

2. La notificació a què es refereix l'apartat anterior s'ha de fer al més aviat possible i, com a molt tard, quan s'iniciï el tràmit d'informació pública. Quan el procediment d'avaluació ambiental inclogui el tràmit de determinació del document d'abast de l'estudi ambiental estratègic o de l'estudi d'impacte ambiental, la notificació es pot fer durant aquest tràmit i a instàncies de l'òrgan ambiental.

3. A la notificació a l'Estat que pugui ser afectat s'hi ha d'adjuntar la documentació següent:

a) Un resum del procediment d'adopció, aprovació o autorització a què està subjecte el pla, programa o projecte, incloent-hi l'avaluació ambiental, i la fase del procediment en què s'han de fer les consultes transfrontereres.

b) La versió inicial del pla o programa i la part de l'estudi ambiental estratègic relativa als possibles efectes transfrontereres, en el cas de plans o programes, o el projecte i la part de l'estudi d'impacte ambiental relativa als possibles efectes transfrontereres, en el cas de projectes.

c) Quan la notificació es realitzi en el tràmit de determinació del document d'abast de l'estudi ambiental estratègic o de l'estudi d'impacte ambiental, ha d'incloure el document inicial del pla, programa o projecte en lloc de la documentació assenyalada el paràgraf b).

4. Si l'Estat afectat manifesta la intenció de participar en el procediment d'avaluació ambiental, el Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació, en col·laboració amb l'òrgan ambiental i l'òrgan substantiu, i tenint en compte els acords bilaterals o multilaterals signats per Espanya a aquest efecte:

a) Ha de fixar un calendari raonable per a la realització de les consultes transfrontereres i les mesures que hagin de ser adoptades per garantir que les autoritats públiques afectades i el públic interessat de l'Estat esmentat pugui participar en el procediment d'avaluació ambiental, incloent-hi quins documents han de ser traduïts.

b) Ha de remetre la versió inicial del pla o programa i la part de l'estudi ambiental estratègic relativa als possibles efectes transfronterers, en el cas de plans o programes, o el projecte i la part de l'estudi d'impacte ambiental relativa als possibles efectes transfronterers, en el cas de projectes, quan aquesta documentació no s'hi hagi remès.

5. Les observacions formulades per les autoritats ambientals i el públic interessat de l'Estat afectat s'han de tenir en compte en la formulació de la declaració ambiental estratègica o en la formulació de la declaració d'impacte ambiental.

6. Els terminis que preveu aquesta Llei per a l'avaluació ambiental dels plans, programes i projectes s'han de suspendre mentre no hagin finalitzat les consultes transfrontereres.

7. L'òrgan ambiental ha de remetre al Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació, per al seu trasllat a l'Estat afectat, la resolució per la qual es formula la declaració ambiental estratègica del pla o programa, o la declaració d'impacte ambiental del projecte.

Així mateix, l'òrgan substantiu ha de remetre al Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació, per al seu trasllat a l'Estat afectat, el pla o programa aprovat o el projecte autoritzat.

Article 50. *Consultes d'altres estats en els seus procediments d'avaluació ambiental.*

1. Quan un Estat notifiqui que un pla, programa o projecte previst en el seu territori pot tenir efectes ambientals significatius a Espanya, el Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació ha d'informar l'altre Estat, prèvia consulta al Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient sobre la voluntat de participar o no en l'avaluació ambiental corresponent.

Així mateix, quan el Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient o una comunitat autònoma consideri que l'execució d'un pla, programa o projecte d'un altre Estat pugui tenir efectes significatius sobre el medi ambient espanyol, ha de sol·licitar a l'Estat esmentat, a través del Ministeri d'Afers i Exteriors i de Cooperació, que se li notifiqui de l'existència del pla, programa o projecte, i el procediment d'adopció, aprovació o autorització a què està subjecte, per poder valorar la voluntat de participar o no en l'avaluació ambiental corresponent.

2. Una vegada manifestada la voluntat de participar en l'avaluació ambiental, el Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació en col·laboració amb el Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, i tenint en compte els acords bilaterals o multilaterals signats per Espanya a aquest efecte, ha de sol·licitar la informació rellevant del pla, programa o projecte i dels possibles efectes significatius transfronterers sobre el medi ambient.

Quan les consultes a les administracions públiques afectades i el públic interessat no estiguin regulades en una altra llei o en acords bilaterals o multilaterals signats per Espanya a aquest efecte, aquestes les han de portar a terme el Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, en els termes a què es refereixen els articles 36 i 38.

3. Una vegada efectuades les consultes a les administracions públiques afectades i al públic interessat i efectuada l'anàlisi tècnica de l'expedient, el Ministeri d'Agricultura,

Alimentació i Medi Ambient ha de remetre a l'Estat d'origen, a través del Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació, un informe sobre els aspectes següents:

- a) El resultat de les consultes a les administracions públiques afectades i al públic interessat.
- b) Les conclusions sobre els impactes transfronterers del projecte, les alternatives estudiades, les mesures preventives, correctores i, si són procedents, de seguiment, així com la manera com aquestes s'han de tenir en compte en el pla, programa o projecte.

4. Quan es rebí la decisió final del pla, programa o projecte, el Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient l'ha de fer pública a la seva seu electrònica.

TÍTOL III

Seguiment i règim sancionador

CAPÍTOL I

Seguiment

Article 51. Seguiment de les declaracions ambientals estratègiques i dels informes ambientals estratègics.

1. Els òrgans substantius o els òrgans que, si s'escau, designin les comunitats autònomes respecte als plans o programes que no siguin de competència estatal, han de fer un seguiment dels efectes en el medi ambient de la seva aplicació o execució per identificar, entre altres coses, al més aviat possible els efectes adversos no previstos i permetre portar a terme les mesures adequades per evitar-los.

A aquests efectes, el promotor ha de remetre a l'òrgan substantiu, en els termes establerts en la declaració ambiental estratègica o en l'informe ambiental estratègic, un informe de seguiment sobre el compliment de la declaració ambiental estratègica o de l'informe ambiental estratègic. L'informe de seguiment ha d'incloure una llista de comprovació de les mesures previstes en el programa de vigilància ambiental. El programa de vigilància ambiental i la llista de comprovació s'han de fer públics a la seu electrònica de l'òrgan substantiu.

2. L'òrgan ambiental ha de participar en el seguiment dels plans o programes esmentats. Per a això, l'òrgan ambiental pot recollir informació i efectuar les comprovacions que consideri necessàries.

3. Les declaracions ambientals estratègiques i els informes ambientals estratègics de plans i programes de competència estatal poden establir, a proposta de l'òrgan substantiu i amb l'acord exprés de la comunitat autònoma, que el seguiment de determinades condicions, criteris o indicadors ambientals, les efectui l'òrgan competent de la comunitat autònoma.

4. Per evitar duplicitats, es poden utilitzar mecanismes de seguiment existents.

Article 52. Seguiment de les declaracions d'impacte ambiental i dels informes d'impacte ambiental.

1. Correspon a l'òrgan substantiu o als òrgans que, si s'escau, designin les comunitats autònomes respecte als projectes que no siguin de competència estatal, el seguiment del compliment de la declaració d'impacte ambiental o de l'informe d'impacte ambiental.

La declaració d'impacte ambiental o l'informe d'impacte ambiental pot definir, en cas que sigui necessari, els requisits de seguiment per al compliment de les condicions establertes en aquests. A aquests efectes, el promotor ha de remetre a l'òrgan substantiu, en cas que s'hagi determinat en la declaració d'impacte ambiental o l'informe d'impacte ambiental i en els termes establerts en les resolucions esmentades, un informe de

seguiment sobre el compliment de les condicions, o de les mesures correctores i compensatòries establertes en la declaració d'impacte ambiental. L'informe de seguiment ha d'incloure una llista de comprovació de les mesures previstes en el programa de vigilància ambiental. El programa de vigilància ambiental i la llista de comprovació s'han de fer públics a la seu electrònica de l'òrgan substantiu.

2. L'òrgan ambiental pot recollir informació i fer les comprovacions que consideri necessàries per verificar el compliment del condicionat de la declaració d'impacte ambiental o de l'informe d'impacte ambiental.

3. El promotor està obligat a permetre als funcionaris que tinguin la condició d'autoritat pública l'accés a les instal·lacions i els llocs vinculats a l'execució del projecte, d'acord amb les garanties que preveu l'article 18 de la Constitució. Així mateix, el promotor està obligat a prestar-los la col·laboració necessària per al seu desenvolupament, i a facilitar tota la informació i documentació que els sigui requerida a aquest efecte.

4. Les declaracions d'impacte ambiental i els informes d'impacte ambiental de projectes de competència estatal, llevat els projectes subjectes a la normativa d'energia nuclear i els destinats a la producció d'explosius, poden establir, a proposta de l'òrgan substantiu i amb l'acord exprés de la comunitat autònoma, que el seguiment de determinades condicions, mesures correctores i compensatòries el dugui a terme l'òrgan competent de la comunitat autònoma.

CAPÍTOL II

Règim sancionador

Article 53. *Potestat sancionadora.*

La potestat sancionadora correspon a l'òrgan substantiu en els projectes privats que hagin de ser autoritzats per l'Administració General de l'Estat i als òrgans que determinin les comunitats autònomes en el seu àmbit de competència.

Article 54. *Subjectes responsables de les infraccions.*

1. Poden ser sancionats pels fets constitutius de les infraccions administratives regulades en aquest capítol els promotors de projectes que tinguin la condició de persona física o jurídica privada que en siguin responsables.

2. En cas que el compliment d'una obligació legal correspongui a diverses persones conjuntament, responen de manera solidària de les infraccions que, si s'escau, es cometin i de les sancions que s'imposin.

Article 55. *Infraccions en matèria d'avaluació de l'impacte ambiental.*

1. Sense perjudici de les infraccions que, si s'escau, puguin establir les comunitats autònomes, les infraccions en matèria d'avaluació de l'impacte ambiental en el cas de projectes privats portats a terme per una persona física o jurídica privada es classifiquen en molt greus, greus i lleus.

2. És infracció molt greu l'inici de l'execució d'un projecte, inclosos els subjectes a declaració responsable o comunicació prèvia, sotmès a avaluació de l'impacte ambiental ordinària sense haver obtingut prèviament la corresponent declaració d'impacte ambiental.

3. Són infraccions greus:

a) L'inici de l'execució d'un projecte, inclosos els subjectes a declaració responsable o comunicació prèvia, sotmès a avaluació de l'impacte ambiental simplificada sense haver obtingut prèviament l'informe d'impacte ambiental.

b) L'ocultació de dades, el seu falsejament o la manipulació maliciosa en el procediment d'avaluació.

c) L'incompliment de les condicions ambientals, de les mesures correctores o compensatòries establertes en la declaració d'impacte ambiental i incloses en la resolució

que aprova o autoritza finalment el projecte, o l'incompliment de les condicions ambientals establertes en l'informe ambiental, i incloses en la resolució que aprova o autoritza finalment el projecte o, si s'escau, en la declaració responsable o comunicació prèvia del projecte.

d) L'incompliment del requeriment acordat per l'Administració per a la suspensió de l'execució del projecte.

4. És infracció lleu l'incompliment de qualsevol de les obligacions o requisits que conté aquesta Llei, quan no estigui tipificat com a molt greu o greu.

5. En cas que un mateix infractor cometi diverses accions susceptibles de ser considerades com a diverses infraccions s'han d'imposar tantes sancions com infraccions s'hagin comès. En el cas que uns mateixos fets puguin ser constitutius de diverses infraccions, s'imposa la sanció corresponent a la infracció més greu en la seva meitat superior. En el cas que uns fets siguin constitutius d'una infracció qualificable com a mitjà o instrument per assegurar la comissió d'altres fets també constitutius d'infracció de manera que aquests derivin necessàriament d'aquells, s'imposa la sanció més greu en la seva meitat superior.

6. Les infraccions prescriuen en els terminis següents, que es computen des del dia de la comissió de la infracció:

- a) Les infraccions molt greus, al cap de tres anys.
- b) Les infraccions greus, al cap dos anys.
- c) Les infraccions lleus, al cap d'un any.

Article 56. Sancions corresponents a les infraccions en matèria d'avaluació de l'impacte ambiental.

1. Les infraccions tipificades a l'article anterior donen lloc a la imposició de les sancions següents:

- a) En el cas d'infracció molt greu: multa des de 240.401 fins a 2.404.000 euros.
- b) En el cas d'infraccions greus: multa des de 24.001 fins a 240.400 euros.
- c) En el cas d'infraccions lleus: multa de fins a 24.000 euros.

2. Les sancions prescriuen en els següents terminis que es computen des de l'endemà del dia en què adquireixi fermesa la resolució per la qual s'imposa la sanció:

- a) Les sancions molt greus, al cap de tres anys.
- b) Les sancions greus, al cap de dos anys.
- c) Les sancions lleus, al cap d'un any.

Les sancions s'imposen atenent les circumstàncies del responsable, el grau de culpa, reiteració, participació i benefici obtingut i el grau del dany causat al medi ambient o del perill en què s'hagi exposat la salut de les persones, de conformitat amb el que estableix l'article 131.3 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

3. Sense perjudici del que disposa aquest article, la imposició d'una sanció amb caràcter ferm per la comissió d'una infracció molt greu comporta la prohibició de contractar que estableix l'article 60.1.c) del text refós de la Llei de contractes del sector públic aprovada pel Reial decret legislatiu 3/2011, de 14 de novembre, o norma que, si s'escau, la substitueixi.

4. Si les conductes sancionades han causat danys o perjudicis a l'Administració pública o al medi ambient que no tenen previsió específica en la legislació sectorial, la resolució del procediment pot declarar:

a) L'exigència a l'infractor de la reposició al seu estat originari de la situació alterada per la infracció.

Sobre això, quan la comissió d'una infracció de les previstes en aquesta norma produeixi un dany mediambiental, s'ha de procedir de conformitat amb el que estableix la Llei 26/2007, de 23 d'octubre, de responsabilitat mediambiental, o la normativa que, si s'escau, es dicti amb aquesta finalitat.

b) La indemnització pels danys i perjudici causats, quan la seva quantia hagi quedat determinada durant el procediment.

5. El que estableix aquest article s'entén sense perjudici de les competències de les comunitats autònomes en la matèria.

Article 57. *Concurrència de sancions.*

1. No es poden sancionar els fets que hagin estat sancionats penalment o administrativament, en els casos en què s'aprecii identitat de subjecte, fet i fonament.

2. Quan el suposat fet infractor pugui ser constitutiu de delictes o falta, s'ha de traslladar el tant de culpa al Ministeri fiscal, i des d'aquest mateix moment se suspèn la tramitació del procediment sancionador mentre l'autoritat judicial no hagi dictat resolució ferma que posi fi al procediment o tingui lloc el sobreseïment o l'arxivament de les actuacions o es produeixi la devolució de l'expedient pel Ministeri fiscal. Si no s'ha apreciat l'existència de delictes o falta, l'òrgan administratiu competent ha de continuar l'expedient sancionador. Els fets declarats provats en la resolució judicial ferma vinculen l'òrgan administratiu.

CAPÍTOL III

Procediment sancionador

Article 58. *Iniciació.*

1. Els procediments sancionadors s'inicien sempre d'ofici, per acord de l'òrgan competent, o bé per iniciativa pròpia o com a conseqüència d'una ordre superior, petició raonada d'altres òrgans o denúncia.

2. Amb anterioritat a la iniciació del procediment, es poden dur a terme actuacions prèvies amb l'objecte de determinar amb caràcter preliminar si hi concorren circumstàncies que justifiquin aquesta iniciació. En especial, aquestes actuacions s'orienten a determinar, amb la màxima precisió possible, els fets susceptibles de motivar la incoació del procediment, la identificació de la persona o persones que puguin resultar responsables i les circumstàncies rellevants que es donin en uns i altres.

3. Les actuacions prèvies, les pot efectuar tant l'òrgan substantiu a qui competeixi el seguiment com l'ambiental a qui competeixi la inspecció en la matèria.

4. L'acord d'iniciació dels procediments sancionadors es formalitza amb el contingut mínim següent:

a) Identificació de la persona o persones físiques o jurídiques privades presumptament responsables.

b) Els fets succintament exposats que motiven la incoació del procediment, la seva possible qualificació i les sancions que hi puguin correspondre, sense perjudici del que resulti de la instrucció.

c) Instructor i, si s'escau, secretari del procediment, amb indicació expressa del règim de recusació d'aquests.

d) Òrgan competent per a la resolució de l'expedient i norma que li atribueixi aquesta competència.

e) Mesures de caràcter provisional que hagi acordat l'òrgan competent per iniciar el procediment sancionador, sense perjudici de les que es puguin adoptar durant el mateix procediment de conformitat amb l'article següent.

f) Indicació del dret a formular al·legacions i a l'audiència en el procediment i dels terminis per al seu exercici.

5. L'acord d'iniciació s'ha de comunicar a l'instructor, amb trasllat de totes les actuacions que hi hagi en aquest sentit, i s'ha de notificar al denunciant, si s'escau, i als interessats, entenent en tot cas com a tal l'inculpat.

Article 59. *Mesures de caràcter provisional.*

1. L'òrgan competent per a la instrucció del procediment sancionador, en els casos d'urgència i per a la protecció provisional dels interessos implicats, pot adoptar les mesures provisionals imprescindibles amb anterioritat a la iniciació del procediment sancionador, amb els límits i les condicions que estableixen l'article 72 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, i altra normativa aplicable.

2. Una vegada iniciat el procediment sancionador, l'òrgan competent per resoldre, d'ofici o a requeriment de l'òrgan ambiental, pot acordar en qualsevol moment i mitjançant acord motivat, la suspensió de l'execució del projecte i adoptar altres mesures de caràcter provisional que assegurin l'eficàcia de la resolució final que hi pugui recaure.

Article 60. *Instrucció.*

1. Els interessats disposen d'un termini de quinze dies per aportar totes les al·legacions, els documents o les informacions que considerin convenientes i, si s'escau, proposar una prova que concreti els mitjans de què pretenguin valer-se. En la notificació de la iniciació del procediment s'ha d'indicar aquest termini als interessats.

2. Una vegada cursada la notificació a què es refereix el punt anterior, l'instructor del procediment ha de dur a terme d'ofici totes les actuacions que siguin necessàries per a l'examen dels fets, i recollir les dades i les informacions que siguin rellevants per determinar, si s'escau, l'existència de responsabilitats susceptibles de sanció.

3. Si com a conseqüència de la instrucció del procediment resulta modificada la determinació inicial dels fets, de la seva possible qualificació, de les sancions imposables o de les responsabilitats susceptibles de sanció, se n'ha de notificar de tot l'inculpat en la proposta de resolució i se li ha de concedir el termini de quinze dies per a la formulació d'al·legacions en aquest sentit.

Article 61. *Prova.*

1. Rebudes les al·legacions o transcorregut el termini establert per fer-ho, l'òrgan instructor pot acordar l'obertura d'un període de prova, de conformitat amb el que preveuen els articles 80 i següents i 137.4 de la Llei 30/1992 de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, per un termini no superior a trenta dies ni inferior a deu dies.

2. Els fets constatats per funcionaris als quals es reconeix la condició d'autoritat, i que es formalitzin en un document públic observant els requisits legals pertinents, tenen valor probatori, sense perjudici de les proves que en defensa dels respectius drets o interessos puguin assenyalar o aportar els mateixos administrats.

Article 62. *Proposta de resolució.*

Conclusa, si s'escau, la prova, l'òrgan instructor del procediment ha de formular proposta de resolució en la qual s'han de fixar de manera motivada els fets, especificant els que es considerin provats i la qualificació jurídica exacta, s'ha de determinar la infracció que, si s'escau, aquells constitueixen i la persona o persones que en siguin responsables, especificant la sanció que proposa que s'imposi i les mesures provisionals que hagi adoptat, si s'escau, l'òrgan competent per iniciar el procediment o per l'instructor d'aquest; o bé s'ha de proposar la declaració de no existència d'infracció o responsabilitat.

Article 63. *Audiència.*

1. La proposta de resolució s'ha de notificar als interessats i se'ls ha d'indicar la posada de manifest del procediment. A la notificació, s'hi ha d'adjuntar una relació dels documents que constin en el procediment a fi que els interessats puguin obtenir les còpies dels que considerin convenients, i se'ls ha de concedir un termini de quinze dies per formular al·legacions i presentar els documents i les informacions que considerin pertinents davant l'instructor del procediment.

2. Es pot prescindir del tràmit d'audiència quan no constin en el procediment ni siguin tinguts en compte altres fets ni altres al·legacions i proves que les adduïdes, si s'escau, per l'interessat.

3. La proposta de resolució s'ha de cursar immediatament a l'òrgan competent per resoldre el procediment, juntament amb tots els documents, les al·legacions i les informacions que constin en el mateix procediment.

Article 64. *Resolució.*

1. Abans de dictar resolució, l'òrgan competent per resoldre pot decidir, mitjançant acord motivat, la realització de les actuacions complementàries indispensables per resoldre el procediment.

L'acord de realització d'actuacions complementàries s'ha de notificar als interessats, i se'ls ha de concedir un termini de set dies per formular les al·legacions que considerin pertinents. Les actuacions complementàries s'han de practicar en un termini no superior a quinze dies. El termini per resoldre el procediment queda suspès fins a la terminació de les actuacions complementàries. No tenen la consideració d'actuacions complementàries els informes que precedeixen immediatament la resolució final del procediment.

2. L'òrgan competent ha de dictar resolució que ha de ser motivada i ha de decidir totes les qüestions plantejades pels interessats i aquelles altres derivades del procediment.

La resolució s'ha d'adoptar en el termini d'un mes des de la recepció de la proposta de resolució i els documents, al·legacions i informacions que constin en el procediment.

3. En la resolució no es poden acceptar fets diferents dels determinats en la fase d'instrucció del procediment, llevat dels que resultin, si s'escau, de l'aplicació del que preveu el número 1 d'aquest article, independentment de la seva diferent valoració jurídica. No obstant això i només quan l'òrgan competent per resoldre consideri que la infracció té més gravetat que la determinada en la proposta de resolució, s'ha de notificar l'inculpat perquè aporti totes les al·legacions que consideri convenients i concedir-li un termini de quinze dies.

4. Les resolucions dels procediments sancionadors, a més de contenir els elements que preveu l'article 89.3 de la Llei 30/1992, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, han d'incloure la valoració de les proves practicades, i especialment d'aquelles que constitueixen els fonaments bàsics de la decisió han de fixar els fets i, si s'escau, la persona o persones responsables, la infracció o infraccions comeses i la sanció o sancions que s'hi imposen, o bé la declaració de no existència d'infracció o responsabilitat.

5. Les resolucions s'han de notificar als interessats. Si el procediment s'ha iniciat com a conseqüència d'una ordre superior o una petició raonada, la resolució també s'ha de comunicar a l'òrgan administratiu autor d'aquella.

6. S'ha de declarar la caducitat de l'expedient sancionador si transcorregut el termini d'un any des que es va dictar l'acord d'iniciació no s'ha notificat la resolució.

Disposició addicional primera. *Avaluació de projectes subjectes a declaració responsable o comunicació prèvia.*

1. Els procediments d'avaluació de l'impacte ambiental regulats en aquesta Llei són aplicables als projectes que, estant inclosos en el seu àmbit d'aplicació, no requereixen una autorització sinó una declaració responsable o comunicació prèvia previstes a

l'article 71 bis de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

2. Sense perjudici del que disposa la normativa autonòmica, quan correspongui a l'Administració General de l'Estat formular la declaració d'impacte ambiental o emetre l'informe d'impacte ambiental, les funcions atribuïdes a l'òrgan substantiu les ha de realitzar l'òrgan ambiental.

3. Les obligacions de publicació de l'autorització del projecte s'entenen complertes amb la publicació de la declaració d'impacte ambiental o de l'informe d'impacte ambiental.

4. En aquests casos, contra la declaració d'impacte ambiental i l'informe d'impacte ambiental es poden interposar els recursos que, si s'escau, siguin procedents en la via administrativa o judicial.

Disposició addicional segona. *Plans i programes cofinançats per la Unió Europea.*

L'avaluació ambiental de plans i programes cofinançats per la Unió Europea s'ha de fer de conformitat amb el que preveu la normativa comunitària que li sigui aplicable.

Disposició addicional tercera. *Obligacions d'informació.*

Les administracions públiques han de proporcionar al ministeri que tingui les competències en matèria de medi ambient la informació necessària per al compliment de les obligacions d'informació derivades del dret internacional i comunitari.

Disposició addicional quarta. *Relació de l'avaluació ambiental amb altres normes.*

Per als plans, programes o projectes per als quals hi ha l'obligació d'efectuar una avaluació ambiental en virtut d'aquesta Llei i en virtut d'altres normes, les administracions públiques competents han d'establir procediments coordinats o conjunts amb l'objecte d'evitar la duplicació de les avaluacions.

Disposició addicional cinquena. *Concurrencia i jerarquia de plans o programes.*

1. Quan hi hagi una concurrència de plans o programes promoguts per diferents administracions públiques, aquestes han d'adoptar les mesures necessàries amb la finalitat que es puguin complementar i per evitar que es produeixi una duplicitat d'avaluacions, assegurant que tots els efectes ambientals significatius de cadascun són convenientment avaluats.

2. Quan els plans i programes s'estructurin en diferents àmbits jeràrquics de decisió d'una mateixa Administració pública, l'avaluació ambiental a cadascun d'aquests s'ha de fer tenint en compte la fase del procés de decisió en la qual es troba el pla o programa, per evitar la duplicitat d'avaluacions.

Disposició addicional sisena. *Infraestructures de titularitat estatal.*

Als efectes del que preveu la disposició addicional quarta, sobre concurrència i jerarquia de plans o programes, no s'han de sotmetre a un nou procediment d'avaluació com a conseqüència de l'elaboració i aprovació d'un pla d'ordenació urbanística o territorial, les infraestructures de titularitat estatal en la planificació sectorial de les quals s'hagi fet l'avaluació ambiental de conformitat amb el que disposa aquesta Llei.

En aquests casos, l'Administració pública competent per a l'aprovació del pla d'ordenació urbanística o territorial pot exigir que es tinguin en compte els aspectes no específicament considerats en la primera avaluació ambiental.

Disposició addicional setena. *Avaluació ambiental dels plans, programes i projectes que puguin afectar espais de la Xarxa Natura 2000.*

1. L'avaluació dels plans, programes i projectes que, sense tenir relació directa amb la gestió d'un lloc Xarxa Natura 2000 o sense que sigui necessari per a aquesta, pugui afectar de manera apreciable els llocs esmentats ja sigui individualment o en combinació amb altres plans, programes o projectes, s'ha de sotmetre, dins els procediments que preveu aquesta Llei, a una adequada avaluació de les seves repercussions en el lloc tenint en compte els objectius de conservació del lloc esmentat, de conformitat amb el que disposa la Llei 42/2007, de 13 de desembre, de patrimoni natural i de la biodiversitat.

2. En el cas de projectes autoritzats per l'Administració General de l'Estat, a la vista de les conclusions de l'avaluació de l'impacte ambiental sobre les zones de la Xarxa Natura 2000, i supeditat al que disposa l'article 45 de la Llei 42/2007, de 13 de desembre, el Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient ha de fixar i supervisar les mesures compensatòries necessàries per garantir la coherència global de Xarxa Natura 2000. Per a la seva definició, s'ha de consultar preceptivament l'òrgan competent de la comunitat autònoma en la qual es localitzi el projecte. El termini per a l'evacuació de l'informe esmentat és de trenta dies. Transcorregut aquest termini sense que s'hagi rebut l'informe, l'òrgan ambiental estatal pot prosseguir les actuacions.

3. La remissió, si s'escau, de la informació a la Comissió Europea sobre les mesures compensatòries que s'hagin adoptat, l'ha de portar a terme el Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient en els termes que preveu l'article 10 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre.

Disposició addicional vuitena. *Bancs de conservació de la naturalesa.*

1. Els bancs de conservació de la naturalesa són un conjunt de títols ambientals o crèdits de conservació atorgats pel Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient i, si s'escau, per les comunitats autònomes, que representen valors naturals creats o millorats específicament.

2. Els bancs de conservació de la naturalesa es creen per resolució del Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient i, si s'escau, de les comunitats autònomes. En aquesta resolució s'han de descriure les actuacions, identificant les finques en les quals es duu a terme, amb indicació de la referència cadastral i, si s'escau, del número de finca registral; així mateix ha de constar l'atribució del nombre de crèdits que la direcció general del Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient competent en matèria de medi natural atorgui, o l'òrgan que a aquest efecte determini la comunitat autònoma corresponent, als titulars dels terrenys, d'acord amb els criteris tècnics que s'estableixin en la resolució per la qual es crea cada banc de conservació.

3. Els titulars dels terrenys afectats pels bancs han de conservar els valors naturals creats o millorats, i aquests terrenys només s'han de destinar a usos que siguin compatibles amb els valors naturals esmentats, d'acord amb el que disposi la resolució de creació de cada banc de conservació de la naturalesa.

Aquesta limitació del domini s'ha de fer constar en el Registre de la Propietat en la inscripció de la finca o finques en les quals s'hagi fet la millora o la creació d'actius naturals. A aquest efecte, és títol suficient per practicar aquesta inscripció el certificat administratiu que l'actuació de creació o millora de l'actiu natural està registrada en el corresponent banc de conservació de la naturalesa.

4. Els crèdits de conservació poden constituir les mesures compensatòries o complementàries previstes en la legislació d'avaluació ambiental, responsabilitat medi ambiental o sobre patrimoni natural i biodiversitat, amb l'objectiu que els efectes negatius ocasionats a un valor natural siguin equilibrats pels efectes positius generats sobre aquest o d'un valor natural semblant, en el mateix lloc o en un lloc diferent.

5. Els crèdits atorgats per a cada banc es poden transmetre en règim de lliure mercat i els ha de proposar cada Administració atorgant, per a la seva inscripció en un

registre públic compartit i únic en tot el territori nacional que depengui del Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient.

6. Les infraccions de la normativa reguladora dels bancs de conservació de la naturalesa se sancionen d'acord amb el que disposa la normativa reguladora del Patrimoni Natural i Biodiversitat.

7. El règim general, organització, funcionament i criteris tècnics dels bancs de conservació de la naturalesa s'han de desplegar per reglament.

Disposició addicional novena. *Certificació de no afecció a la Xarxa Natura 2000.*

Als efectes del que preveu la normativa europea sobre fons comunitaris, l'òrgan ambiental de l'Administració General de l'Estat és l'autoritat competent per a l'emissió de la certificació de no afecció a la Xarxa Natura 2000 dels projectes l'autorització dels quals correspongui a l'Administració General de l'Estat i en l'avaluació de l'impacte ambiental dels quals, quan aquesta sigui preceptiva, s'hagi determinat que no hi ha afeccions a llocs Xarxa Natura 2000.

Disposició addicional desena. *Operacions periòdiques.*

1. En el cas de projectes sotmesos a avaluació ambiental que consisteixin en actuacions amb un termini de durada total inferior a un any que siguin susceptibles de repetir-se periòdicament en anys successius en idèntiques condicions a través de projectes que hagi d'autoritzar el mateix òrgan substantiu amb idèntic promotor, l'òrgan ambiental pot establir en la declaració d'impacte ambiental que aquesta pot estendre els seus efectes per a aquests projectes per un nombre d'anys no superior a quatre, i tenint en compte els impactes de caràcter acumulatiu.

2. En aquests casos, és preceptiva la formulació d'una sol·licitud prèvia per part de l'òrgan substantiu, a petició del promotor, quan remeti l'expedient, advertint d'aquesta possibilitat i justificant la identitat entre les operacions que periòdicament es repetiran en un nombre d'anys no superior al previst a l'apartat anterior.

L'estudi d'impacte ambiental ha de preveure les actuacions periòdiques en un escenari no superior a quatre anys, i el promotor ha d'elaborar un pla de seguiment especial, en el qual s'han d'incloure les mesures que permetin l'execució del projecte durant un nombre d'anys no superior a quatre. L'estudi d'impacte ambiental ha d'identificar adequadament i avaluar els impactes de caràcter acumulatiu.

3. En cas d'alteració de les circumstàncies determinants de la declaració d'impacte ambiental favorable, l'òrgan ambiental ha de resoldre que la declaració d'impacte ambiental ha decaigut en la seva vigència i no té els efectes que li són propis.

Disposició addicional onzena. *Acumulació de procediments d'avaluació de l'impacte ambiental.*

Amb caràcter general, cada procediment d'avaluació de l'impacte ambiental s'ha de referir a un únic projecte. No obstant això, l'òrgan ambiental, pot acordar l'acumulació de procediments quan es donin les circumstàncies assenyalades a l'article 73 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

Disposició addicional dotzena. *Règim supletori.*

En tot el que no preveu aquesta Llei s'aplica, quan sigui procedent, la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

Disposició addicional tretzena. *Tramitació electrònica.*

Els tràmits regulats en aquesta Llei s'han d'efectuar per via electrònica a les seues electròniques que a aquest efecte habilitin les administracions públiques competents, en els termes que estableix el títol III de la Llei 11/2007, de 22 de juny, d'accés electrònic dels ciutadans als serveis públics.

Disposició addicional catorzena. *Identificació de les persones interessades.*

1. Les administracions públiques competents han d'adoptar les mesures adequades per identificar les persones interessades que hagin de ser consultades segons el que disposa aquesta Llei, amb la finalitat de garantir que la seva participació en els procediments d'avaluació ambiental sigui efectiva.

En particular, poden crear registres per a la inscripció de les persones físiques o jurídiques que acreditin la condició de persona interessada d'acord amb la definició que conté aquesta Llei.

2. En virtut dels principis d'informació mútua, cooperació i col·laboració, les administracions públiques han d'establir els mecanismes més eficaços per a un intercanvi efectiu d'informació sobre les persones interessades que s'hagin identificat.

Disposició addicional quinzena. *Regles d'explotació del transvasament Tajo-Segura.*

1. En funció de les existències conjuntes a Entrepeñas i Buendía al començament de cada mes, s'estableixen els següents nivells mensuals d'acord amb els quals s'ha d'acordar la realització dels transvasaments, amb un màxim anual total de 650 hm³ en cada any hidrològic (600 per al Segura i 50 per al Guadiana).

Nivell 1. Es dóna quan les existències conjuntes a Entrepeñas i Buendía siguin iguals o superiors a 1.500 hm³, o quan les aportacions conjuntes entrants a aquests embassaments en els últims dotze mesos siguin iguals o superiors a 1.000 hm³. En aquest cas l'òrgan competent autoritza un transvasament mensual de 68 hm³, fins al màxim anual abans esmentats.

Nivell 2. Es dóna quan les existències conjuntes d'Entrepeñas i Buendía siguin inferiors a 1.500 hm³, sense arribar als volums que preveu el nivell 3 i les aportacions conjuntes registrades en els últims dotze mesos siguin inferiors a 1.000 hm³. En aquest cas l'òrgan competent autoritza un transvasament mensual de 38 hm³, fins al màxim anual abans esmentat.

Nivell 3. De situacions hidrològiques excepcionals, es dóna quan les existències conjuntes a Entrepeñas i Buendía no superin, al començament de cada mes, els valors que determini el Pla hidrològic del Tajo vigent. El Govern, mitjançant el real decret previst posteriorment en aquest apartat, ha d'establir per al nivell 3 el transvasament màxim mensual que l'òrgan competent pot autoritzar discrecionalment i de forma motivada, així com els valors mensuals abans esmentats, definitoris del nivell 3, amb l'objectiu únic que s'indica posteriorment.

Nivell 4. Es dóna aquesta situació quan les existències conjuntes a Entrepeñas i Buendía siguin inferiors a 400 hm³, cas en què no cal aprovar cap transvasament.

Amb l'únic objectiu de dotar de més estabilitat interanual els subministraments, minimitzant la presentació de situacions hidrològiques excepcionals a què es refereix el nivell 3, sense modificar en cap cas el màxim anual d'aigua transvasable, a proposta justificada del ministeri competent en matèria d'aigües, i amb l'informe favorable previ de la Comissió Central d'Explotació de l'Aqüeducte Tajo-Segura, es poden modificar, mitjançant real decret, tant el volum d'existències i el d'aportacions acumulades que preveu el nivell 1, com els volums de transvasament mensual corresponents als nivells 1, 2, 3 i els volums d'existències per a cada mes corresponents al nivell 3. Així mateix, en aquest Reial decret es defineixen els criteris de predicció d'aportacions per a l'aplicació de la regla en horitzons plurimensuals.

Als efectes d'afavorir el desenvolupament dels municipis riberencs, s'ha d'explotar el sistema de manera que el volum de transvasament autoritzat i pendent d'aplicació es mantingui preferentment en els embassaments de capçalera, abans que en altres emmagatzematges en trànsit o destí, sempre que aquesta explotació sigui compatible amb una gestió racional i integrada del sistema conjunt.

Excepte en situacions catastròfiques o d'extrema necessitat degudament motivades, que impedeixin l'enviament d'aigua, si no s'han transvasat en el termini autoritzat els volums aprovats previstos en els nivells 1 i 2, es poden transferir en els tres mesos següents al final del període d'autorització, llevat que es produeixi un canvi de nivell.

Els recursos el transvasament dels quals hagi estat autoritzat poden ser utilitzats pels usuaris al llarg de l'any hidrològic, fins al final d'aquest. En cas que al terme de l'any hidrològic hi hagi en la conca receptora algun volum disponible d'aigua transvasada, ha de ser objecte d'una nova distribució, considerant-se com a recurs aprofitable per als usos del transvasament a què corresponguin l'any hidrològic següent.

Els volums el transvasament dels quals hagi estat autoritzat s'han de distribuir entre proveïments i regadius, en la proporció d'un 25 per cent per a proveïment i el 75 per cent restant per a regadiu, fins al màxim de les seves dotacions anuals, i assegurant sempre almenys 7,5 hm³/mes per als proveïments urbans.

2. La Comissió Central d'Explotació de l'Aqüeducte Tajo-Segura autoritza els transvasaments quan es donin les condicions hidrològiques dels nivells 1 i 2, i el ministre que tingui atribuïdes les competències en matèria d'aigua, amb l'informe previ d'aquesta Comissió, quan es donin les condicions del nivell 3. En el cas dels nivells 1 i 2, l'autorització dels transvasaments s'efectua preferentment per semestres, mentre que en el cas del nivell 3 es realitza preferentment per trimestres, llevat que l'òrgan competent justifiqui en qualsevol dels nivells la utilització de terminis diferents.

3. Amb caràcter previ a la primera reunió de l'any hidrològic de la Comissió Central d'Explotació de l'Aqüeducte Tajo-Segura, i en tot cas, abans de la primera autorització del transvasament, exclusivament en els nivells 1 i 2, la Direcció General de l'Aigua ha d'elaborar, per a la seva consideració per la Comissió Central d'Explotació als efectes de les autoritzacions, un informe justificatiu de les necessitats hídriques en les zones i proveïments afectes al transvasament Tajo-Segura, que s'ha de referir, per a les zones regables, als conreus planificats i, per als proveïments, a les demandes estimades, així com a les possibilitats de regulació existents per a aquests cabals.

Aquest informe l'ha d'elaborar la Direcció General de l'Aigua a partir de la informació de la planificació hidrològica, i s'ha d'actualitzar semestralment, d'acord amb el que disposa el Reglament de planificació hidrològica, sobre seguiment dels plans hidrològics.

Disposició transitòria primera. *Règim transitori.*

1. Aquesta Llei s'aplica a tots els plans, programes i projectes l'avaluació ambiental estratègica o avaluació de l'impacte ambiental dels quals s'iniciï a partir del dia de l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

2. La regulació de la vigència de les declaracions d'impacte ambiental s'aplica a totes aquelles que es publiquin amb posterioritat a l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

3. Les declaracions d'impacte ambiental publicades amb anterioritat a l'entrada en vigor d'aquesta Llei perden la seva vigència i cessen en la producció dels efectes que li són propis si no s'ha començat l'execució dels projectes o activitats en el termini màxim de sis anys des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei. En aquests casos, el promotor ha d'iniciar novament el tràmit d'avaluació de l'impacte ambiental del projecte de conformitat amb el que estableix aquesta Llei.

4. La regulació de la modificació de les declaracions ambientals estratègiques i de les condicions de les declaracions d'impacte ambiental s'aplica a totes aquelles formulades abans de l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

Disposició transitòria segona. *Règim transitori de la modificació de la Llei 10/2001, de 5 de juliol, del Pla hidrològic nacional.*

L'aplicació de la disposició addicional tercera de la Llei 10/2001, de 5 de juliol, reguladora del Pla hidrològic nacional, s'esglaona en el temps de conformitat amb les prescripcions següents:

1. La implantació del nou nivell de referència de 400 hectòmetres cúbics per a la definició d'excedents transvassables en la capçalera del Tajo ha de seguir un règim transitori de manera que aquest nou nivell s'assoleixi com a màxim en cinc anys de conformitat amb el procediment següent.

2. En la data d'entrada en vigor del nou pla hidrològic del Tajo, elaborat de conformitat amb la Directiva Marc de l'Aigua, el nivell s'eleva 32 hectòmetres cúbics, i s'anirà elevat en esglaons addicionals de 32 hectòmetres cúbics el dia 1 de gener de cada any successiu, fins assolir els 400 hectòmetres cúbics finals. Igualment, la corba de definició de situacions hidrològiques excepcionals vigent s'anirà elevat de manera esgraonada i simultània als corresponents nivells de referència, fins assolir la corba final.

3. Si a l'inici o en qualsevol moment del període transitori s'assoleix un nivell d'existències embassades de 900 hectòmetres cúbics, tant el nou nivell de referència de 400 hectòmetres cúbics com la corba de condicions excepcionals entrarien en vigor de manera immediata.

4. La Comissió Central d'Explotació de l'Aqüeducte Tajo-Segura ha de vetllar per l'aplicació d'aquests criteris i resoldre les incidències que es puguin plantejar en el període de transició.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

1. Queden derogades totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin a aquesta Llei i, en particular, les següents:

a) La Llei 9/2006, de 28 d'abril, sobre avaluació dels efectes de determinats plans i programes en el medi ambient.

b) El Text refós de la Llei d'avaluació de l'impacte ambiental de projectes, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2008, d'11 de gener.

c) El Reial decret 1131/1988, de 30 de setembre, pel qual s'aprova el Reglament per a l'execució del Reial decret legislatiu 1302/1986, de 28 de juny, d'avaluació de l'impacte ambiental.

2. La derogació de les normes que preveu l'apartat anterior, en la seva condició de normativa bàsica i respecte a les comunitats autònomes es produirà, en tot cas, en el termini d'un any des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei. No obstant això, si abans que finalitzi aquest termini, les comunitats autònomes aproven nous textos normatius adaptats a aquesta Llei, la derogació prevista a l'apartat anterior es produirà en el moment en què les noves normes autonòmiques entrin en vigor.

3. Queda derogada la disposició addicional primera de la Llei 11/2005, de 22 de juny, per la qual es modifica la Llei 10/2001, de 5 de juliol de 2001, del Pla hidrològic nacional.

Disposició final primera. *Modificació de la Llei 42/2007, de 13 de desembre, del patrimoni natural i de la biodiversitat.*

U. Es modifica la lletra a) de l'apartat 1 de l'article 76 de la manera següent:

«a) La utilització de productes químics o de substàncies biològiques, la realització d'abocaments, tant líquids com sòlids, el vessament de residus, així com el dipòsit d'elements sòlids per a farciments, que alterin o suposin un risc d'alteració de les condicions dels ecosistemes amb dany per als valors que aquests contenen.»

Dos. S'afegeixen dues noves lletres s) i t) a l'apartat 1 de l'article 76 amb la redacció següent:

«s) L'incompliment de les obligacions i prohibicions que estableixen les normes reguladores i els instruments de gestió, inclosos els plans, dels espais naturals protegits i espais protegits Xarxa Natura 2000.»

«t) El subministrament o l'emmagatzematge de combustible mitjançant el registre permanent de vaixells-tanc en les aigües compreses dins els espais naturals protegits i dels espais protegits Xarxa Natura 2000, la recepció del combustible, així com el proveïment de combustible als esmentats vaixells-tanc.

Es considera que el registre és permanent encara que hi hagi eventuais períodes d'absència del vaixell o aquest se substitueixi o reemplaci per un altre de la mateixa companyia, armador o grup, sempre que la finalitat del registre sigui l'emmagatzematge per al subministrament de combustible.»

Tres. Es modifica l'apartat 2 de l'article 76, que queda redactat de la manera següent:

«2. Les infraccions recollides a l'apartat anterior es qualifiquen de la manera següent:

a) Com a molt greus, les recollides en els apartats a), b), c), d), e), f), s) i t) si els danys superen els 100.000 euros; qualsevol de les altres, si els danys superen els 200.000 euros; i la reincidència quan es cometi una infracció greu del mateix tipus que la que va motivar una sanció anterior en el termini dels dos anys següents a la notificació d'aquesta, sempre que la resolució sancionadora hagi adquirit fermesa en la via administrativa.

b) Com a greus, les recollides en els apartats a), b), c), d), e), f), g), h), i), j), k), l), m), n), s) i t) quan no tinguin la consideració de molt greus; i la reincidència quan es cometi una infracció lleu del mateix tipus que la que va motivar una sanció anterior en el termini dels dos anys següents a la notificació d'aquesta, sempre que la resolució sancionadora hagi adquirit fermesa en la via administrativa.

c) Com a lleus, les recollides en els apartats o), p), q) i r).»

Quatre. Es modifiquen els apartats 2 i 6 de l'article 77, que queden redactats en els termes següents:

«2. En la imposició de les sancions s'ha de guardar la deguda adequació entre la gravetat del fet constitutiu de la infracció i la sanció aplicada, tenint en compte els criteris següents: la magnitud del risc que suposa la conducta infractora i la seva repercussió; la quantia, si s'escau, dels danys ocasionats; la seva transcendència respecte a la seguretat de les persones o els béns protegits per aquesta Llei; les circumstàncies del responsable; el grau d'intencionalitat apreciable en l'infractor o infractors; i, si s'escau, el benefici obtingut il·lícitament com a conseqüència de la conducta infractora, així com la irreversibilitat dels danys o deterioraments produïts.»

«6. En l'àmbit de l'Administració General de l'Estat, la quantia de cadascuna de les multes coercitives no ha d'excedir de 3.000 euros.»

Cinc. Se suprimeix l'apartat 4 de l'article 77.

Sis. S'afegeix un nou article 80, amb la redacció següent:

«Se sancionen les persones físiques o jurídiques, públiques o privades, responsables de les accions o omissions constitutives de les infraccions administratives tipificades en aquesta Llei, inclosos, si s'escau, els promotors de l'activitat infractora, els empresaris que l'executen, els tècnics directors, així com qualsevol altre subjecte que hi intervingui, per acció o omissió, o la participació del qual sigui imprescindible per a la comissió de la infracció.»

Disposició final segona. *Modificació de la Llei 52/1980, de 16 d'octubre, de règim econòmic de l'explotació de l'aqüeducte Tajo-Segura.*

Es modifica l'últim paràgraf de la disposició adicional primera, que passa a tenir la redacció següent:

«En canvi, si es produeixen pèrdues inferiors, els recursos addicionals generats s'han de distribuir en un setanta per cent per a regadiu, en proporció a les esmentades zones regables, mentre que el trenta per cent restant s'ha d'assignar per a proveïments de la província d'Almeria.»

Disposició final tercera. *Modificació de la Llei 10/2001, de 5 de juliol, del Pla hidrològic nacional:*

U. Es modifica la disposició adicional tercera, que passa a tenir la redacció següent:

«Quant a les transferències d'aigua aprovades des de la capçalera del Tajo, es consideren aigües excedents totes les existències embassades en el conjunt d'Entrepeñas-Buendía que superin els 400 hm³. Per sota d'aquesta xifra no es poden fer transvasaments en cap cas.

Aquest volum mínim es pot revisar en el futur de conformitat amb les variacions efectives que experimentin les demandes de la conca del Tajo, d'acord amb els principis d'eficiència i sostenibilitat, de manera que se'n garanteixi en tot cas el caràcter preferent, i s'asseguri que les transferències des de capçalera mai no puguin suposar un límit o impediment per al desenvolupament natural de la conca.»

Dos. S'introdueix una nova disposició adicional quinzena, amb la redacció següent:

«Disposició adicional quinzena.

S'han de portar a terme amb caràcter d'urgència, i d'acord amb criteris de viabilitat, les obres previstes a l'annex al Pla hidrològic nacional que encara no hagin estat executades i que permetin a Castella-la Manxa utilitzar la infraestructura del transvasament Tajo-Segura, així com els recursos corresponents que tingui assignats i reservats.»

Disposició final quarta. *Modificació del Reial decret legislatiu 1/2001, de 20 de juliol, pel qual s'aprova el text refós de la Llei d'aigües.*

Es modifica l'article 72 que passa a tenir la redacció següent:

«Article 72. *Infraestructures de connexió interconques.*

1. La Direcció General de l'Aigua pot autoritzar la cessió de drets, a què es refereix aquesta secció, que impliqui l'ús d'infraestructures que interconnecten territoris de diferents plans hidrològics de conca, aquesta autorització comporta la d'ús de les infraestructures d'interconnexió. S'entenen desestimades les sol·licituds de cessió una vegada transcorreguts els terminis previstos sense haver-se notificat la resolució administrativa.

2. Sense perjudici del que disposa l'article 69.3, el règim economicofinancer aplicable a aquestes transaccions és l'establert en les normes singulars que regulen el règim d'explotació de les infraestructures corresponents.

3. L'autorització de les cessions que regula aquest article no pot alterar el que estableixen les regles d'explotació de cadascun dels transvasaments.»

Disposició final cinquena. *Modificació de la Llei 11/2005, de 22 de juny, per la qual es modifica la Llei 10/2001, de 5 de juliol, del Pla hidrològic nacional.*

Es modifica l'apartat 1 de la disposició addicional sisena, que passa a tenir la redacció següent:

«1. En aplicació del principi de transparència, i per a una completa informació pública i seguretat jurídica de tots els afectats, el Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient ha de publicar i actualitzar la informació relativa a les transferències ordinàries entre diferents demarcacions hidrogràfiques en els termes següents:

A la demarcació receptora, s'han d'establir uns valors de referència per als consums mensuals de les aigües transvasades per usos i zones de reg. Els subministraments a aquestes demandes no han de superar els valors de referència fixats, i s'admeten desviacions ocasionals respecte a aquests valors sempre que la mitjana interanual de desviacions no superi el total anual assenyalat.

Respecte al principi de preferència de la conca cedent i a les determinacions de la planificació hidrològica, s'han d'establir uns valors mensuals de referència dels desembassaments en la demarcació cedent per satisfer els requeriments propis. Els desembassaments mensuals no han de superar els valors de referència fixats, admetent-se desviacions ocasionals respecte a aquests valors sempre que la mitjana interanual de desviacions no superi el total anual assenyalat.

Amb l'informe previ de la Direcció General de l'Aigua, i en un termini màxim de 3 mesos, mitjançant real decret s'han de definir els valors mensuals dels consums de referència d'aigües transvasades per usos i zones de reg en la demarcació de destí i els seus percentatges admissibles de desviació màxima ocasional, així com els valors mensuals de desembassaments de referència en la demarcació d'origen, els percentatges admissibles de desviació màxima ocasional, i totes les circumstàncies específiques que hagin de ser considerades per a la seva completa definició. Per a això, es considera la informació hidrològica disponible i s'han de respectar les determinacions de la planificació hidrològica de les diferents demarcacions.

La Direcció General de l'Aigua ha de supervisar tant els subministraments mensuals als usos i les zones de reg del transvasament, com els desembassaments de referència, i pot sol·licitar a aquest efecte les comprovacions i les justificacions que consideri oportunes, així com ordenar l'execució dels mitjans tècnics que es requereixin per fer-ho.

Mitjançant real decret s'ha de determinar la periodicitat de l'actualització de dades i el seu interval temporal, els formats de presentació, l'abast mínim dels valors històrics i les dades estadístiques que s'hi han d'incorporar.»

Disposició final sisena. *Incorporació del dret de la Unió Europea.*

Mitjançant aquesta Llei s'incorporen a l'ordenament jurídic espanyol la Directiva 2001/42/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 27 de juny, relativa a l'avaluació dels efectes de determinats plans i programes en el medi ambient, i la Directiva 2011/92/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 13 de desembre, relativa a l'avaluació de les repercussions de determinats projectes públics i privats sobre el medi ambient.

Disposició final setena. *Relacions de l'avaluació ambiental amb la legislació sectorial.*

1. En el termini d'un any, les normes sectorials reguladores de la tramitació i de l'adopció o aprovació dels plans i programes han de contenir les disposicions necessàries per garantir que aquells compresos en l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei se sotmetin a una avaluació ambiental estratègica abans de la seva adopció o aprovació.

2. Les normes sectorials reguladores de la tramitació i de l'adopció o aprovació dels plans, programes i projectes han d'establir terminis per a les actuacions que la present Llei atribueix a l'òrgan substantiu o al promotor. Aquesta adaptació normativa s'ha de fer en el termini d'un any des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

Disposició final vuitena. *Títols competencials.*

1. Aquesta Llei, inclosos els annexos, es dicta a l'empara de l'article 149.1.23a, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva sobre la legislació bàsica de protecció del medi ambient, sense perjudici de les facultats de les comunitats autònomes d'establir normes addicionals de protecció.

2. No tenen caràcter bàsic i per tant només són aplicables a l'Administració General de l'Estat i als seus organismes públics els preceptes següents:

a) Els articles 3.3, 8. 3, 8.4, 11.1; el capítol III del títol III; la disposició addicional sisena; els apartats 2 i 3 de la disposició addicional setena; i la disposició addicional novena.

b) Els terminis que estableixen els articles 17, 18, 19, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47 i la disposició addicional desena.

3. La disposició addicional vuitena es dicta a l'empara del que disposa l'article 149.1.6a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva sobre la legislació mercantil i a l'empara de l'article 149.1.23a, que atribueixen a l'Estat la competència exclusiva per dictar la legislació bàsica en matèria de protecció del medi ambient.

El segon paràgraf de l'apartat 3 de la disposició addicional vuitena s'empara en la competència que l'article 149.1.8 a de la Constitució atorga a l'Estat en matèria d'ordenació dels registres i instruments públics.

4. La disposició addicional quinzena, les disposicions finals segona, tercera, quarta i cinquena, i la disposició transitòria segona es dicten a l'empara del que disposa l'article 149.1.22 a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva sobre la legislació, ordenació i concessió de recursos i aprofitaments hidràulics quan les aigües discorren per més d'una comunitat autònoma, i l'autorització de les instal·lacions elèctriques quan el seu aprofitament afecti una altra comunitat o el transport d'energia surti del seu àmbit territorial.

Disposició final novena. *Autorització de desplegament.*

1. En l'àmbit de competències de l'Estat i per als procediments d'avaluació ambiental estratègica i d'avaluació de l'impacte ambiental en els quals sigui competent l'Administració General de l'Estat, el Govern ha de dictar totes les disposicions que siguin necessàries per a l'execució i el desplegament del que estableix aquesta Llei.

2. Així mateix, s'autoritza el Govern a adaptar els annexos a les modificacions que, si s'escau, siguin introduïdes per la normativa comunitària.

3. També s'autoritza el Govern per actualitzar l'annex VI, en els aspectes de caràcter tècnic o de naturalesa conjuntural i canviant, amb la finalitat d'adaptar-lo al progrés tècnic, científic i econòmic.

Disposició final desena. *Entrada en vigor.*

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Disposició final onzena. *Entrada en vigor en relació amb la normativa autonòmica de desplegament.*

Sense perjudici de la seva aplicació a les avaluacions ambientals competència de l'Administració General de l'Estat des del moment de la seva entrada en vigor, als efectes del que disposen les disposicions derogatòria i finals setena i novena, i de l'aplicació de la present Llei com a legislació bàsica, les comunitats autònomes que disposin de legislació pròpia en matèria d'avaluació ambiental han d'adaptar-la al que disposa aquesta Llei en el termini d'un any des de la seva entrada en vigor, moment en el qual, en qualsevol cas, hi són aplicables els articles d'aquesta Llei, llevat dels no bàsics, a totes les comunitats autònomes. No obstant això, les comunitats autònomes poden optar per fer una remissió en bloc a aquesta Llei, que és aplicable en el seu àmbit territorial com a legislació bàsica i supletòria.

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 9 de desembre de 2013.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
MARIANO RAJOY BREY

ANNEX I

Projectes sotmesos a l'avaluació ambiental ordinària regulada en el títol II, capítol II, secció 1a

Grup 1. Ramaderia.

a) Instal·lacions destinades a la cria d'animals en explotacions ramaderes regulades pel Reial decret 348/2000, de 10 de març, pel qual s'incorpora a l'ordenament jurídic la Directiva 98/58/CE, relativa a la protecció dels animals en les explotacions ramaderes i que superin les capacitats següents:

- 1r 40.000 places per a gallines.
- 2n 55.000 places per a pollastres.
- 3r 2000 places per a porcs d'engreix.
- 4t 750 places per a truges de cria.

Grup 2. Indústria extractiva.

a) Explotacions i fronts d'una mateixa autorització o concessió a cel obert de jaciments minerals i altres recursos geològics de les seccions A, B, C i D l'aprofitament dels quals està regulat per la Llei 22/1973, de 21 de juliol, de mines i normativa complementària, quan es doni alguna de les circumstàncies següents:

1. Explotacions en les quals la superfície de terreny afectat superi les 25 ha.
2. Explotacions que tinguin un moviment total de terres superior a 200.000 metres cúbics anuals.
3. Explotacions que es realitzin per sota del nivell freàtic, prenent com a nivell de referència el més elevat entre les oscil·lacions anuals, o que poden suposar una disminució de la recàrrega d'aqüífers superficials o profunds.
4. Explotacions de dipòsits lligats a la dinàmica actual: fluvial, fluvioglacial, litoral o eòlica. Els altres dipòsits i tuberes que pel contingut en flora fòssil puguin tenir interès científic per a la reconstrucció palinològica i paleoclimàtica. Extracció de torba, quan la superfície del terreny d'extracció superi les 150 ha.
5. Explotacions visibles des d'autopistes, autovies, carreteres nacionals i comarcals, espais naturals protegits, nuclis urbans superiors a 1.000 habitants o situades a distàncies inferiors a 2 km d'aquests nuclis.
6. Explotacions de substàncies que puguin patir alteracions per oxidació, hidratació, etc., i que indueixin, en límits superiors als inclosos en les legislacions vigents, a acidesa, toxicitat o altres paràmetres en concentracions tals que suposin un risc per a la salut humana o el medi ambient, com les menes amb sulfurs, explotacions de combustibles sòlids, explotacions que requereixin tractament per lixiviació in situ i minerals radioactius.
7. Extraccions que, fins i tot sense complir cap de les condicions anteriors, se situïn a menys de 5 km dels límits de l'àrea que es prevegi afectar per les tasques i les instal·lacions annexes de qualsevol explotació o concessió minera a cel obert existent.

b) Mineria subterrània en les explotacions en les quals es doni alguna de les circumstàncies següents:

- 1r Que la seva paragènesi pugui produir, per oxidació, hidratació o dissolució, aigües àcides o alcalines que donin lloc a canvis en el pH o alliberin ions metàl·lics o no metàl·lics que suposin una alteració del medi natural.
- 2n Que explotin minerals radioactius.
- 3r Aquelles els minats de les quals estiguin a menys d'1 km (mesurat en pla) de distància de nuclis urbans, que puguin induir riscos per subsidència.

c) Extracció o emmagatzematge subterrani de petroli i gas natural amb fins comercials quan:

1r La quantitat de producció sigui superior a 500 tones per dia en el cas del petroli i de 500.000 metres cúbics per dia en el cas del gas o bé,

2n Es realitzin en el medi marí.

d) Els projectes consistents en la realització de perforacions per a l'exploració, recerca o explotació d'hidrocarburs, emmagatzematge de CO₂, emmagatzematge de gas i geotèrmia de mitjana i alta entalpia, que requereixin la utilització de tècniques de fractura hidràulica.

No s'inclouen en aquest apartat les perforacions de sondejos de recerca que tinguin per objecte la presa de testimoni previs a projectes de perforació que requereixin la utilització de tècniques de facturació hidràulica.

En tots els apartats d'aquest grup s'inclouen les instal·lacions i estructures necessàries per a l'extracció, tractament, emmagatzematge, aprofitament i transport del mineral, amuntegaments d'estèrils, basses, així com les línies elèctriques, proveïments d'aigua i la seva depuració i camins d'accés nous.

Grup 3. Indústria energètica.

a) Refineries de petroli brut (amb l'exclusió de les empreses que produeixen únicament lubricants a partir de petroli brut), així com les instal·lacions de gasificació i de líquefacció d'almenys 500 t de carbó o de pissarra bituminosa al dia.

b) Centrals tèrmiques i altres instal·lacions de combustió d'una potència tèrmica d'almenys 300 MW.

c) Centrals nuclears i altres reactors nuclears, inclosos el desmantellament o la clausura definitiva d'aquestes centrals i aquests reactors (llevat de les instal·lacions de recerca per a la producció i transformació de materials fissionables i fèrtils), la potència màxima dels quals no superi 1 kW de càrrega tèrmica contínua.

d) Instal·lació de reprocessament de combustibles nuclears irradiats.

e) Instal·lacions dissenyades per a:

1r La producció o enriquiment de combustible nuclear.

2n El procés de reutilització de combustible nuclear irradiat o de residus d'alta radioactivitat.

3r El dipòsit final del combustible nuclear gastat.

4t Exclusivament el dipòsit final de residus radioactius.

5è Exclusivament l'emmagatzematge (projectat per a un període superior a deu anys) de combustibles nuclears irradiats o de residus radioactius en un lloc diferent del de producció.

f) Canonades amb un diàmetre de més de 800 mm i una longitud superior a 40 km per al transport de:

1r gas, petroli o productes químics, incloent-hi instal·lacions de compressió,

2n fluxos de diòxid de carboni amb fins d'emmagatzematge geològic, incloses les estacions de bombament associades.

g) Construcció de línies de transmissió d'energia elèctrica amb un voltatge igual o superior a 220 kV i una longitud superior a 15 km, llevat que discorrin íntegrament en subterrani per sòl urbanitzat, així com les subestacions associades.

h) Instal·lacions per a l'emmagatzematge de petroli o productes petroquímics o químics amb una capacitat d'almenys 200.000 t.

i) Instal·lacions per a la utilització de la força del vent per a la producció d'energia (parcs eòlics) que tinguin 50 aerogeneradors o més, o que tinguin més de 30 MW o que estiguin a menys de 2 km d'un altre parc eòlic en funcionament, en construcció, amb autorització administrativa o amb declaració d'impacte ambiental.

j) Instal·lacions per a la producció d'energia elèctrica a partir de l'energia solar destinada a la seva venda a la xarxa, que no s'ubiquin en cobertes o teulades d'edificis existents i que ocupin més de 100 ha de superfície.

Grup 4. Indústria siderúrgica i del mineral. Producció i elaboració de metalls.

a) Instal·lacions per a la producció de metalls en brut no ferrosos a partir de minerals, de concentrats o de primeres matèries secundàries mitjançant processos metal·lúrgics, químics o electrolítics.

b) Plantes integrades per a la fosa inicial del ferro colat i de l'acer.

c) Instal·lacions per a l'elaboració de metalls ferrosos en les quals es realitzi alguna de les activitats següents:

1r Laminat en calent amb una capacitat superior a 20 t d'acer en brut per hora.

2n Forja amb martells l'energia d'impacte dels quals sigui superior a 50 kJ per martell i quan la potència tèrmica utilitzada sigui superior a 20 MW.

3r Aplicació de capes protectores de metall fos amb una capacitat de tractament de més de 2 t d'acer brut per hora.

d) Foses de metalls ferrosos amb una capacitat de producció de més de 20 t per dia.

e) Instal·lacions per a la fosa (inclòs l'aliatge) de metalls no ferrosos, llevat de metalls preciosos, inclosos els productes de recuperació (refinatge, restes de fosa, etc.), amb una capacitat de fusió de més de 4 t per al plom i el cadmi o de 20 t per a tots els altres metalls, per dia.

f) Instal·lacions per al tractament de la superfície de metalls i materials plàstics per procés electrolític o químic, quan el volum de les cubetes o de les línies completes destinades al tractament utilitzades sigui superior a 30 metres cúbics.

g) Instal·lacions de calcinació i de sinteritzat de minerals metàl·lics, amb capacitat superior a 5.000 t per any de mineral processat.

h) Producció de ciment, calç i òxid de magnesi:

1r Fabricació de ciment per molinada amb una capacitat de producció superior a 500 t diàries.

2n Fabricació de clínker en forns rotatoris amb una capacitat de producció superior a 500 t diàries, o en forns d'un altre tipus amb una capacitat de producció superior a 50 t per dia.

3r Producció de calç en forns amb una capacitat de producció superior a 50 t diàries.

4t Producció d'òxid de magnesi en forns amb una capacitat de producció superior a 50 t diàries.

i) Instal·lacions per a la fabricació de vidre, inclosa la fibra de vidre, amb una capacitat de fusió superior a 20 t per dia.

j) Instal·lacions per a la fosa de substàncies minerals, inclosa la producció de fibres minerals, amb una capacitat de fosa superior a 20 t per dia.

k) Instal·lacions per a la fabricació de productes ceràmics mitjançant fornejat, en particular, teules, maons, maons refractaris, rajoles, gres o porcellana, amb una capacitat de producció superior a 75 t per dia i una capacitat de fornejat de més de 4 metres cúbics i més de 300 kg per metre cúbic de densitat de càrrega per forn.

Grup 5. Indústria química, petroquímica, tèxtil i paperera.

a) Instal·lacions per a la producció a escala industrial de substàncies mitjançant transformació química o biològica, dels productes o grups de productes següents:

1r Productes químics orgànics:

i) Hidrocarburs simples (lineals o cíclics, saturats o insaturats, alifàtics o aromàtics).

ii) Hidrocarburs oxigenats, com ara alcohols, aldehids, cetones, àcids orgànics, èsters i mesclades d'èsters acetats, èters, peròxids, resines epoxi.

iii) Hidrocarburs sulfurats.

iv) Hidrocarburs nitrogenats, en particular, amines, amides, compostos nitrosos, nítrics o nitrats, nitrils, cianats i isocianats.

v) Hidrocarburs fosforats.

vi) Hidrocarburs halogenats.

vii) Compostos orgànics metàl·lics.

viii) Matèries plàstiques (polímers, fibres sintètiques, fibres a base de cel·lulosa).

ix) Cautxús sintètics.

x) Colorants i pigments.

xi) Tensioactius i agents de superfície.

2n Productes químics inorgànics:

i) Gasos i, en particular, l'amoníac, el clor o el clorur d'hidrogen, el fluor o fluorur d'hidrogen, els òxids de carboni, els compostos de sofre, els òxids del nitrogen, l'hidrogen, el diòxid de sofre, el diclorur de carbonil.

ii) Àcids i, en particular, l'àcid cròmic, l'àcid fluorhídric, l'àcid fosfòric, l'àcid nítric, l'àcid clorhídric, l'àcid sulfúric, l'àcid sulfúric fumant, els àcids sulfurats.

iii) Bases i, en particular, l'hidròxid d'amoni, l'hidròxid potàssic, l'hidròxid sòdic.

iv) Sals com el clorur d'amoni, el clorat potàssic, el carbonat potàssic (potassa), el carbonat sòdic (sosa), els perborats, el nitrat argèntic.

v) No metalls, òxids metàl·lics o altres compostos inorgànics com el carbur de calci, el silici, el carbur de silici.

3r Fertilitzants a base de fòsfor, nitrogen o potassi (fertilitzants simples o compostos).

4t Productes fitosanitaris i de biocides.

5è Productes farmacèutics mitjançant un procés químic o biològic.

6è Productes explosius.

b) Plantes per al tractament previ (operacions com ara el rentatge, blanquejament, mercerització) o per a la tenyida de fibres o productes tèxtils quan la capacitat de tractament superi les 10 t diàries.

c) Les plantes per a l'adob de pells i cuirs quan la capacitat de tractament superi les 12 t de productes acabats per dia.

d) Plantes industrials per a:

1r La producció de pasta de paper a partir de fusta o d'altres matèries fibroses similars.

2n La producció de paper i cartró, amb una capacitat de producció superior a 200 t diàries.

e) Instal·lacions de producció i tractament de cel·lulosa amb una capacitat de producció superior a 20 t diàries.

Grup 6. Projectes d'infraestructures.

a) Carreteres:

1r Construcció d'autopistes i autovies.

2n Construcció d'una nova carretera de quatre carrils o més, o realineament i/o eixamplament d'una carretera existent de dos carrils o menys amb l'objecte d'aconseguir quatre carrils o més, quan la nova carretera o el tram de carretera realineat i/o eixamplament assoleixi o superi els 10 km en una longitud contínua.

b) Ferrocarrils:

1r Construcció de línies de ferrocarril per al trànsit de llarg recorregut.

2n Ampliació del nombre de vies d'una línia de ferrocarril existent en una longitud continuada de més de 10 km.

c) Construcció d'aeròdroms classificats com a aeroports, segons la definició de l'article 39 de la Llei 48/1960, de 21 de juliol, sobre navegació aèria amb pistes d'enlairament i aterratge d'una longitud igual o superior als 2.100 metres.

d) Construcció de ports comercials, pesquers o esportius que admetin vaixells d'arqueig superior a 1.350 t.

e) Molls per a càrrega i descàrrega connectats a terra i ports exteriors (llevat dels molls per a transbordadors) que admetin vaixells d'arqueig superior a 1.350 t, excepte que s'ubiquin en zona I, d'acord amb la Delimitació dels Espais i Usos Portuaris que regula l'article 69 lletra a) del text refós de la Llei de ports de l'Estat i de la marina mercant, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2011, de 5 de setembre.

f) Construcció de vies navegables, regulades a la Decisió núm. 661/2010/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 7 de juliol de 2010, sobre les orientacions de la Unió per al desenvolupament de la xarxa transeuropea de transport; i ports de navegació interior que permetin el pas de vaixells d'arqueig superior a 1.350 t.

Grup 7. Projectes d'enginyeria hidràulica i de gestió de l'aigua.

a) Preses i altres instal·lacions destinades a retenir l'aigua o emmagatzemar-la permanentment quan el volum nou o addicional d'aigua emmagatzemada sigui superior a 10 hectòmetres cúbics.

b) Projectes per a l'extracció d'aigües subterrànies o la recàrrega artificial d'aqüífers, si el volum anual d'aigua extreta o aportada és igual o superior a 10 hectòmetres cúbics.

c) Projectes per al transvasament de recursos hídrics entre conques fluvials, exclosos els transvasaments d'aigua de consum humà per canonada, en qualsevol dels casos següents:

1r Que el transvasament tingui per objecte evitar la possible escassetat d'aigua i el volum d'aigua transvasada sigui superior a 100 hectòmetres cúbics a l'any.

2n Que el flux mitjà plurianual de la conca de l'extracció superi els 2.000 hectòmetres cúbics a l'any i el volum d'aigua transvasada superi el 5% d'aquest flux.

d) Plantes de tractament d'aigües residuals la capacitat de les quals sigui superior a 150.000 habitants-equivalents.

Grup 8. Projectes de tractament i gestió de residus.

a) Instal·lacions d'incineració de residus perillosos definits a l'article 3.e) de la Llei 22/2011, de 28 de juliol, de residus i sòl contaminats, així com les d'eliminació dels residus esmentats mitjançant dipòsit en abocador, dipòsit de seguretat o tractament químic (com defineix l'epígraf D9 de l'annex I de la Llei 22/2011).

b) Instal·lacions d'incineració de residus no perillosos o d'eliminació dels residus mitjançant tractament fisicoquímic (com defineix l'epígraf D9 de l'annex I de la Llei 22/2011), amb una capacitat superior a 100 t diàries.

c) Abocadors de residus no perillosos que rebin més de 10 t per dia o que tinguin una capacitat total de més de 25.000 t, exclosos els abocadors de residus inerts.

Grup 9. Altres projectes.

a) Els projectes següents quan es desenvolupin en espais naturals protegits, Xarxa Natura 2000 i àrees protegides per instruments internacionals, segons la regulació de la Llei 42/2007, de 13 de desembre, del patrimoni natural i de la biodiversitat:

1r Instal·lacions d'abocadors de residus no perillosos no inclosos en el grup 8 d'aquest annex I, així com de residus inerts o materials d'extracció d'origen fluvial, terrestre o marí que ocupin més d'1 ha de superfície.

2n Projectes per destinar àrees incultes o àrees seminaturals a l'explotació agrícola o aprofitament forestal de fusta que impliquin l'ocupació d'una superfície superior a 10 ha.

3r Projectes de transformació en regadiu o de drenatge de terrenys, quan afectin una superfície superior a 10 ha.

4t Dragatges fluvials quan el volum extret sigui superior a 20.000 metres cúbics anuals, i dragatges marins quan el volum extret sigui superior a 20.000 metres cúbics anuals.

5è Canonades per al transport de productes químics i per al transport de gas i petroli, amb un diàmetre de més de 800 mm i una longitud superior a 10 km en els espais als quals es refereix l'apartat a) i canonades per al transport de fluxos de diòxid de carboni amb fins d'emmagatzematge geològic, incloses les estacions de bombament associades.

6è Línies per a la transmissió d'energia elèctrica el traçat de les quals afecti els espais naturals considerats en aquest article amb una longitud superior a 3 km, excloses les que travessin zones urbanitzades.

7è Parcs eòlics que tinguin més de 10 aerogeneradors o 6 MW de potència.

8è Instal·lacions per a la producció d'energia hidroelèctrica.

9è Construcció d'aeroports, segons la definició de l'article 39 de la Llei 48/1960, de 21 de juliol, sobre navegació aèria, amb pistes d'enlairament i aterratge d'una longitud inferior a 2.100 metres.

10è Projectes que requereixin la urbanització del sòl per a polígons industrials o usos residencials que ocupin més de 5 ha; Construcció de centres comercials i aparcaments, fora de sòl urbanitzable i que en superfície ocupin més d'1 ha; Instal·lacions hoteleres en sòl no urbanitzable.

11è Pistes d'esquí, remuntadors i telefèrics i construccions associades.

12è Parcs temàtics.

13è Instal·lacions de conducció d'aigua a llarga distància amb un diàmetre de més de 800 mm i una longitud superior a 10 km.

14è Concentracions parcel·làries que comportin canvi d'ús del sòl quan suposi una alteració substancial de la coberta vegetal.

15è Explotacions i fronts d'una mateixa autorització o concessió a cel obert de jaciments minerals i altres recursos geològics de les seccions A, B, C i D l'aprofitament dels quals regula la Llei 22/1973, de 21 de juliol, de mines i normativa complementària.

16è Construcció d'autopistes, autovies i carreteres convencionals de nou traçat.

17è Extracció o emmagatzematge subterrani de petroli i gas natural.

18è Instal·lacions per a la producció d'energia elèctrica a partir de l'energia solar destinada a la venda a la xarxa, que no s'ubiquin en cobertes o teulades d'edificis existents i que ocupin una superfície de més de 10 ha.

b) Qualsevol projecte que suposi un canvi d'ús del sòl en una superfície igual o superior a 100 ha.

c) Emplaçaments d'emmagatzematge de conformitat amb la Llei 40/2010, de 29 de desembre, d'emmagatzematge geològic de diòxid de carboni.

d) Instal·lacions per a la captura de fluxos de CO₂ amb fins d'emmagatzematge geològic de conformitat amb la Llei 40/2010, de 29 de desembre, d'emmagatzematge geològic de diòxid de carboni, procedent d'instal·lacions incloses en aquest annex, o quan la captura total anual de CO₂ sigui igual o superior a 1,5 Mt.

ANNEX II

Projectes sotmesos a l'avaluació ambiental simplificada regulada en el títol II, capítol II, secció 2a

Grup 1. Agricultura, silvicultura, aqüicultura i ramaderia.

a) Projectes de concentració parcel·lària que no estiguin inclosos a l'annex I quan afectin una superfície de més de 100 ha.

b) Reforestacions segons la definició de l'article 6.g) de la Llei 43/2003, de 21 de novembre, de forests, que afectin una superfície superior a 50 ha i tales de masses forestals amb el propòsit de canviar un altre tipus d'ús del sòl.

c) Projectes de gestió de recursos hídrics per a l'agricultura:

1r Projectes de consolidació i millora de regadius en una superfície superior a 100 ha (projectes no inclosos a l'annex I).

2n Projectes de transformació a regadiu o de drenatges de terrenys, quan afectin una superfície superior a 10 ha.

d) Projectes per destinar àrees naturals, seminaturals o incultes a l'explotació agrícola que no estiguin inclosos a l'annex I, d'una superfície superior a 10 ha.

e) Instal·lacions per a l'aqüicultura intensiva que tingui una capacitat de producció superior a 500 t a l'any.

f) Instal·lacions destinades a la cria d'animals en explotacions ramaderes regulades pel Reial decret 348/2000, de 10 de març, pel qual s'incorpora a l'ordenament jurídic la Directiva 98/58/CE, relativa a la protecció dels animals en les explotacions ramaderes i que superin les capacitats següents:

1r 2000 places per a bestiar oví i caprí.

2n 300 places per a bestiar boví de llet.

3r 600 places per a boví d'engreix.

4t 20.000 places per a conills.

Grup 2. Indústries de productes alimentaris.

a) Instal·lacions industrials per a l'elaboració de greixos i olis vegetals i animals, sempre que en la instal·lació es donin de manera simultània les circumstàncies següents:

1r Que estigui situada fora de polígons industrials.

2n Que estigui a menys de 500 metres d'una zona residencial.

3r Que ocupi una superfície d'almenys 1 ha.

b) Instal·lacions industrials per a l'envasament i l'enllaunat de productes animals i vegetals quan la primera matèria dels quals sigui animal, exceptuada la llet, tingui una capacitat de producció superior a 75 t per dia de productes acabats (valors mitjans trimestrals), i instal·lacions quan la primera matèria sigui vegetal de les quals tingui una capacitat de producció superior a 300 t per dia de productes acabats (valors mitjans trimestrals); O bé s'utilitzi tanta primera matèria animal com vegetal i tingui una capacitat de producció superior a 75 t per dia de productes acabats (valors mitjans trimestrals).

c) Instal·lacions industrials per a la fabricació de productes lactis, sempre que la instal·lació rebi una quantitat de llet superior a 200 t per dia (valor mitjà anual).

d) Instal·lacions industrials per a la fabricació de cervesa i malta, sempre que en la instal·lació es donin de manera simultània les circumstàncies següents:

1r Que estigui situada fora de polígons industrials.

2n Que estigui a menys de 500 metres d'una zona residencial.

3r Que ocupi una superfície d'almenys 1 ha.

e) Instal·lacions industrials per a l'elaboració de confitures i almívars, sempre que en la instal·lació es donin de manera simultània les circumstàncies següents:

1r Que estigui situada fora de polígons industrials.

2n Que estigui a menys de 500 metres d'una zona residencial.

3r Que ocupi una superfície d'almenys 1 ha.

f) Instal·lacions per al sacrifici, l'especejament o l'esquarterament d'animals amb una capacitat de producció de canals superior a 50 t per dia.

g) Instal·lacions industrials per a la fabricació de fècules, sempre que es donin de manera simultània les circumstàncies següents:

- 1r Que estigui situada fora de polígons industrials.
- 2n Que estigui a menys de 500 metres d'una zona residencial.
- 3r Que ocupi una superfície d'almenys 1 ha.

h) Instal·lacions industrials per a la fabricació de farina de peix i oli de peix, sempre que en la instal·lació es donin de manera simultània les circumstàncies següents:

- 1r Que estigui situada fora de polígons industrials.
- 2n Que estigui a menys de 500 metres d'una zona residencial.
- 3r Que ocupi una superfície d'almenys 1 ha.

i) Sucreres amb una capacitat de tractament de primera matèria superior a les 300 t diàries.

Grup 3. Perforacions, dragatges i altres instal·lacions mineres i industrials.

a) Perforacions profundes, llevat de les perforacions per investigar l'estabilitat o l'estratigrafia dels sòls i subsòl, en particular:

- 1r Perforacions geotèrmiques de més de 500 metres.
- 2n Perforacions per a l'emmagatzematge de residus nuclears.
- 3r Perforacions de més de 120 metres per al proveïment d'aigua.
- 4t Perforacions petrolíferes o gasístiques d'exploració o investigació.

b) Instal·lacions a l'exterior i a l'interior per a la gasificació del carbó i pissarres bituminoses no incloses a l'annex I.

c) Exploració mitjançant sísmica marina.

d) Extracció de materials mitjançant dragatges marins excepte quan l'objecte del projecte sigui mantenir les condicions hidrodinàmiques o de navegabilitat.

e) Dragatges fluvials (no inclosos a l'annex I) i en estuaris quan el volum del producte extret sigui superior a 100.000 metres cúbics anuals.

f) Instal·lacions per a la captura de fluxos de CO₂ amb fins d'emmagatzematge geològic de conformitat amb la Llei 40/2010, de 29 de desembre, d'emmagatzematge geològic de diòxid de carboni, procedent d'instal·lacions no incloses a l'annex I.

g) Explotacions d'àrids (no incloses a l'annex I) que estiguin ubicades en:

1r terreny de domini públic hidràulic per a extraccions superiors a 20.000 metres cúbics anuals; o

2n zona de policia de lleres i la seva superfície sigui superior a 5 ha.

h) Explotacions a cel obert i extracció de torba (projectes no inclosos a l'annex I).

i) Instal·lacions industrials a l'exterior per a l'extracció de carbó, petroli, gas natural, minerals i pissarres bituminoses (projectes no inclosos a l'annex I).

Grup 4. Indústria energètica.

a) Instal·lacions industrials per a:

1r la producció d'electricitat, vapor i aigua calenta (projectes no inclosos a l'annex I) amb una potència instal·lada igual o superior a 100 MW.

b) Construcció de línies per a la transmissió d'energia elèctrica (projectes no inclosos a l'annex I) amb un voltatge igual o superior a 15 kV, que tinguin una longitud superior a 3 km, llevat que discorrin íntegrament en subterrani per sòl urbanitzat, així com les subestacions associades.

c) Fabricació industrial de briquetes d'hulla i de lignit.

- d) Instal·lacions per a la producció d'energia hidroelèctrica.
- e) Instal·lacions per al transport de vapor i aigua calenta, d'oleoductes i gasoductes, excepte en el sòl urbà, que tinguin una longitud superior a 10 km i canonades per al transport de fluxos de CO₂ amb fins d'emmagatzematge geològic (projectes no inclosos a l'annex I).
- f) Instal·lacions per al processament i l'emmagatzematge de residus radioactius (que no estiguin incloses a l'annex I).
- g) Instal·lacions per a la utilització de la força del vent per a la producció d'energia. (Parcs eòlics) no inclosos a l'annex I, llevat les destinades a autoconsum que no excedeixin els 100 kW de potència total.
- h) Instal·lacions per a la producció d'energia en el medi marí.
- i) Instal·lacions per a producció d'energia elèctrica a partir de l'energia solar, destinada a la seva venda a la xarxa, no incloses a l'annex I ni instal·lades sobre cobertes o teulades d'edificis o en sòls urbans i que ocupin una superfície superior a 10 ha.
- j) Emmagatzematge de gas natural sobre el terreny. Tancs amb una capacitat unitària superior a 200 t.
- k) Emmagatzematge subterrani de gasos combustibles.
- l) Emmagatzematge sobre el terreny de combustibles fòssils no inclosos a l'annex I.
- m) Instal·lacions per a la producció de lingots de ferro o d'acer (fusió primària o secundària), incloses les instal·lacions de fosa contínua amb una capacitat de més de 2,5 t per hora.

Grup 5. Indústria siderúrgica i del mineral. Producció i elaboració de metalls.

- a) Forns de coc (destil·lació seca del carbó).
- b) Instal·lacions per a la fabricació de fibres minerals artificials.
- c) Drassanes.
- d) Instal·lacions per a la construcció i reparació d'aeronaus.
- e) Instal·lacions per a la fabricació de material ferroviari.
- f) Instal·lacions per a la fabricació i el muntatge de vehicles de motor i fabricació de motors per a vehicles.
- g) Embotiment de fons mitjançant explosius o expansors del terreny.

Grup 6. Indústria química, petroquímica, tèxtil i paperera.

- a) Instal·lacions industrials de tractament de productes intermedis i producció de productes químics.
- b) Instal·lacions industrials per a la producció de pesticides i productes farmacèutics, pintures i vernissos, elastòmers i peròxids.
- c) Instal·lacions industrials d'emmagatzematge de productes petrolífers, petroquímics i químics amb més de 100 metres cúbics de capacitat (projectes no inclosos a l'annex I).
- d) Instal·lacions industrials per a la fabricació i el tractament de productes a base d'elastòmers.
- e) Instal·lacions industrials per a la producció de paper i cartró (projectes no inclosos a l'annex I).

Grup 7. Projectes d'infraestructures.

- a) Projectes d'urbanitzacions de polígons industrials.
- b) Projectes situats fora d'àrees urbanitzades d'urbanitzacions, inclosa la construcció de centres comercials i aparcaments i que en superfície ocupin més d'1 ha.
- c) Construcció de vies ferroviàries i d'instal·lacions de transbord intermodal i de terminals intermodals de mercaderies (projectes no inclosos a l'annex I).
- d) Construcció d'aeròdroms, segons la definició que estableix l'article 39 de la Llei 48/1960, de 21 de juliol, sobre navegació aèria (no inclosos a l'annex I), així com qualsevol modificació en les instal·lacions o operació dels aeròdroms que figuren a

l'annex I o a l'annex II que puguin tenir efectes significatius per al medi ambient, de conformitat amb el que estableix l'article 7.2.c) d'aquesta Llei.

En queden exceptuats els aeròdroms destinats exclusivament a:

- 1r ús sanitari i d'emergència, o
 - 2n prevenció i extinció d'incendis, sempre que no estiguin ubicats en espais naturals protegits, Xarxa Natura 2000 i àrees protegides per instruments internacionals, segons la regulació de la Llei 42/2007, de 13 de desembre, del patrimoni natural i de la biodiversitat.
- e) Obres d'alimentació artificial de platges el volum d'aportació de sorra de les quals superi els 500.000 metres cúbics o bé que requereixin la construcció de dics o espigons.
 - f) Tramvies, metros aeris i subterranis, línies suspeses o línies similars d'un determinat tipus, que serveixin exclusivament o principalment per al transport de passatgers.
 - g) Construcció de vies navegables terra endins (no incloses a l'annex I).
 - h) Obres costaneres destinades a combatre l'erosió i obres marítimes que puguin alterar la costa, per exemple, per la construcció de dics, molls, espigons i altres obres de defensa contra el mar, exclosos el manteniment i la reconstrucció d'aquestes obres i les obres realitzades en la zona de servei dels ports.
 - i) Construcció de variants de població i carreteres convencionals no incloses a l'annex I.
 - j) Modificació del traçat d'una via de ferrocarril existent en una longitud de més de 10 km.

Grup 8. Projectes d'enginyeria hidràulica i de gestió de l'aigua.

- a) Extracció d'aigües subterrànies o recàrrega d'aqüífers (no inclosos a l'annex I) quan el volum anual d'aigua extreta o aportada sigui superior 1 hectòmetre cúbic i inferior a 10 hectòmetres cúbics anuals.
- b) Projectes per al transvasament de recursos hídrics entre conques fluvials quan el volum d'aigua transvasada sigui superior a 5 hectòmetres cúbics anuals i que no estiguin inclosos a l'annex I.
Se n'exceptuen els projectes per al transvasament d'aigua de consum humà per canonada i els projectes per a la reutilització directa d'aigües depurades.
- c) Obres d'encarrilament i projectes de defensa de lleres i marges quan la longitud total del tram afectat sigui superior a 5 km. Se n'exceptuen les actuacions que s'executin per evitar el risc en zona urbana.
- d) Plantes de tractament d'aigües residuals la capacitat de les quals estigui compresa entre els 10.000 i els 150.000 habitants-equivalents.
- e) Instal·lacions de dessalatge o dessalobració d'aigua amb un volum nou o addicional superior a 3.000 metres cúbics al dia.
- f) Instal·lacions de conducció d'aigua a llarga distància amb un diàmetre de més de 800 mm i una longitud superior a 40 km (projectes no inclosos a l'annex I).
- g) Preses i altres instal·lacions destinades a retenir l'aigua o emmagatzemar-la, sempre que es doni algun dels supòsits següents:

1r Grans preses segons es defineixen en el Reglament tècnic sobre seguretat de preses i embassaments, aprovat per l'Ordre de 12 de març de 1996, quan no estiguin incloses a l'annex I.

2n Altres instal·lacions destinades a retenir l'aigua, no incloses a l'apartat anterior, amb capacitat d'emmagatzematge, nou o addicional, superior a 200.000 metres cúbics.

Grup 9. Altres projectes.

- a) Pistes permanents de carreres i de proves per a vehicles motoritzats.

b) Instal·lacions d'eliminació o valoració de residus no incloses a l'annex I que no es desenvolupin a l'interior d'una nau en polígon industrial, o amb qualsevol capacitat si l'activitat es realitza a l'exterior o fora de zones industrials.

c) Instal·lacions terrestres per a l'abocament o el dipòsit de materials d'extracció d'origen fluvial, terrestre o marí no inclosos a l'annex I amb superfície superior a 1 ha.

d) Instal·lacions d'emmagatzematge de ferralla, d'emmagatzematge de vehicles rebutjats i instal·lacions de desballestament i descontaminació de vehicles que no es desenvolupin a l'interior d'una nau en polígon industrial, o amb qualsevol capacitat si l'activitat es realitza a l'exterior o fora de zones industrials.

e) Instal·lacions destinades a la valoració de residus (incloent-hi l'emmagatzematge fora del lloc de producció) que no es desenvolupin a l'interior d'una nau en polígon industrial excloses les instal·lacions de residus no perillosos la capacitat de tractament de les quals no superi les 5.000 t anuals i d'emmagatzematge inferior a 100 t.

f) Instal·lacions o bancs de prova de motors, turbines o reactors.

g) Instal·lacions per a la recuperació o destrucció de substàncies explosives.

h) Pistes d'esquí, remuntadors, telefèrics i construccions associades (projectes no inclosos a l'annex I).

i) Campaments permanents per a tendes de campanya o caravanes amb capacitat mínima de 500 hostes.

j) Parcs temàtics (projectes no inclosos a l'annex I).

k) Projectes per guanyar terres al mar, sempre que suposin una superfície superior a cinc hectàrees.

l) Urbanitzacions de vacances i instal·lacions hoteleres fora de sòl urbanitzat i construccions associades.

m) Qualsevol projecte que suposi un canvi d'ús del sòl en una superfície igual o superior a 50 ha.

Grup 10. Els següents projectes que es desenvolupin en espais naturals protegits, Xarxa Natura 2000 i àrees protegides per instruments internacionals, segons la regulació de la Llei 42/2007, de 13 de desembre, del patrimoni natural i de la biodiversitat.

a) Plantes de tractament d'aigües residuals quan puguin suposar transformacions ecològiques negatives per a l'espai.

b) Obres d'encarrilament i projectes de defensa de lleres naturals quan puguin suposar transformacions ecològiques negatives per a l'espai.

c) Qualsevol projecte no previst en aquest annex II que suposi un canvi d'ús del sòl en una superfície igual o superior a 10 ha.

ANNEX III

criteris esmentats a l'article 47.5 per determinar si un projecte de l'annex II s'ha de sotmetre a l'avaluació de l'impacte ambiental ordinària

1. Característiques dels projectes: Les característiques dels projectes s'han de considerar, en particular, des del punt de vista de:

a) Les dimensions del projecte.

b) L'acumulació amb altres projectes.

c) La utilització de recursos naturals.

d) La generació de residus.

e) Contaminació i altres inconvenients.

f) El risc d'accidents, considerant, en particular, les substàncies i les tecnologies utilitzades.

2. Ubicació dels projectes: La sensibilitat mediambiental de les àrees geogràfiques que puguin estar afectades pels projectes s'ha de considerar tenint en compte els principis de sostenibilitat, en particular:

- a) L'ús existent del sòl.
 - b) L'abundància relativa, la qualitat i la capacitat regenerativa dels recursos naturals de l'àrea.
 - c) La capacitat de càrrega del medi natural, amb especial atenció a les àrees següents:
 - 1r Aiguamolls.
 - 2n Zones costaneres.
 - 3r Àrees de muntanya i de bosc.
 - 4t Reserves naturals i parcs.
 - 5è Àrees classificades o protegides per la legislació de l'Estat o de les comunitats autònomes; llocs Xarxa Natura 2000.
 - 6è Àrees en les quals s'han excedit els objectius de qualitat mediambiental que estableix la legislació comunitària.
 - 7è Àrees de gran densitat demogràfica.
 - 8è Paisatges amb significació històrica, cultural i/o arqueològica.
 - 9è Àrees amb potencial afecció al patrimoni cultural.
3. Característiques del potencial impacte: Els potencials efectes significatius dels projectes s'han de considerar en relació amb els criteris establerts en els anteriors apartats 1 i 2, i tenint present en particular:
- a) L'extensió de l'impacte (àrea geogràfica i quantitat de població afectada).
 - b) El caràcter transfronterer de l'impacte.
 - c) La magnitud i la complexitat de l'impacte.
 - d) La probabilitat de l'impacte.
 - e) La durada, freqüència i reversibilitat de l'impacte.

ANNEX IV

Contingut de l'estudi ambiental estratègic

La informació que ha de contenir l'estudi ambiental estratègic que preveu l'article 20 ha de ser, com a mínim, la següent:

1. Un esbós del contingut, els objectius principals del pla o programa i les relacions amb altres plans i programes pertinents;
2. Els aspectes rellevants de la situació actual del medi ambient i la seva probable evolució en cas de no-aplicació del pla o programa;
3. Les característiques mediambientals de les zones que puguin estar afectades de manera significativa i la seva evolució tenint en compte el canvi climàtic esperat en el termini de vigència del pla o programa;
4. Qualsevol problema mediambiental existent que sigui rellevant per al pla o programa, incloent-hi en particular els problemes relacionats amb qualsevol zona d'especial importància mediambiental, com les zones designades de conformitat amb la legislació aplicable sobre espais naturals i espècies protegides i els espais protegits de la Xarxa Natura 2000;
5. Els objectius de protecció mediambiental fixats en els àmbits internacional, comunitari o nacional que tinguin relació amb el pla o programa i la manera com aquests objectius i qualsevol aspecte mediambiental s'han tingut en compte durant la seva elaboració;
6. Els probables efectes significatius en el medi ambient, inclosos aspectes com la biodiversitat, la població, la salut humana, la fauna, la flora, la terra, l'aigua, l'aire, els factors climàtics, la incidència en el canvi climàtic, en particular una avaluació adequada del rastre de carboni associada al pla o programa, els béns materials, el patrimoni cultural, el paisatge i la interrelació entre aquests factors. Aquests efectes han de comprendre els

efectes secundaris, acumulatius, sinèrgics, a curt, mitjà i llarg termini, permanents i temporals, positius i negatius;

7. Les mesures previstes per prevenir, reduir i, en la mesura que sigui possible, compensar qualsevol efecte negatiu important en el medi ambient de l'aplicació del pla o programa, incloent-hi aquelles per mitigar-ne la incidència sobre el canvi climàtic i permetre'n l'adaptació a aquest;

8. Un resum dels motius de la selecció de les alternatives previstes i una descripció de la manera com es va fer l'avaluació, incloses les dificultats, com ara deficiències tècniques o falta de coneixements i experiència que es puguin haver trobat a l'hora de recollir la informació requerida;

9. Un programa de vigilància ambiental en el qual es descriguin les mesures previstes per al seguiment;

10. Un resum de caràcter no tècnic de la informació facilitada en virtut dels epígrafs precedents.

ANNEX V

criteris esmentats a l'article 31 per determinar si un pla o programa s'ha de sotmetre a avaluació ambiental estratègica ordinària

1. Les característiques dels plans i programes, considerant en particular:

a) La mesura en què el pla o programa estableix un marc per a projectes i altres activitats, o bé en relació amb la ubicació, la naturalesa, les dimensions i les condicions de funcionament, o bé en relació amb l'assignació de recursos.

b) La mesura en la qual el pla o programa influeix en altres plans o programes, inclosos els que estiguin jerarquitats.

c) La pertinència del pla o programa per a la integració de consideracions ambientals, amb l'objecte, en particular, de promoure el desenvolupament sostenible.

d) Problemes ambientals significatius relacionats amb el pla o programa.

e) La pertinència del pla o programa per a la implantació de la legislació comunitària o nacional en matèria de medi ambient com, entre d'altres, els plans o programes relacionats amb la gestió de residus o la protecció dels recursos hídrics.

2. Les característiques dels efectes i de l'àrea probablement afectada, considerant en particular:

a) La probabilitat, durada, freqüència i reversibilitat dels efectes.

b) El caràcter acumulatiu dels efectes.

c) El caràcter transfronterer dels efectes.

d) Els riscos per a la salut humana o el medi ambient (deguts, per exemple, a accidents).

e) La magnitud i l'abast espacial dels efectes (àrea geogràfica i quantitat de població que puguin estar-ne afectades).

f) El valor i la vulnerabilitat de l'àrea probablement afectada a causa de:

1r Les característiques naturals especials.

2n Els efectes en el patrimoni cultural.

3r La superació de valors límit o d'objectius de qualitat ambiental.

4t L'explotació intensiva del sòl.

5è Els efectes en àrees o paisatges amb rang de protecció reconegut en els àmbits nacional, comunitari o internacional.

ANNEX VI

Estudi d'impacte ambiental i criteris tècnics

1. Contingut. L'estudi d'impacte ambiental al qual es refereix l'article 35 ha d'incloure almenys les dades següents:

- a) Objecte i descripció del projecte i les seves accions, en les fases d'execució, explotació i desmantellament.
- b) Examen d'alternatives del projecte que resultin ambientalment més adequades, de conformitat amb el que disposa l'article 1, que siguin tècnicament viables i justificació de la solució adoptada.
- c) Inventari ambiental i descripció dels processos i les interaccions ecològiques o ambientals clau.
- d) Identificació i valoració d'impactes, tant en la solució proposada com en les seves alternatives.
- e) Si s'escau, avaluació de les repercussions del projecte en la Xarxa Natura 2000, de conformitat amb el que estableix l'article 35.
- f) Establiment de mesures preventives, correctores i compensatòries per reduir, eliminar o compensar els efectes ambientals significatius.
- g) Programa de vigilància i seguiment ambiental.
- h) Document de síntesi.

2. Descripció del projecte definit a l'article 5.3.b) que ha d'incloure:

- a) Localització.
- b) Relació de totes les accions inherents a l'actuació de què es tracti, mitjançant un examen detallat tant de la fase de realització com del funcionament.
- c) Descripció dels materials a utilitzar, sòl a ocupar i altres recursos naturals l'eliminació o afectació dels quals es consideri necessària per a l'execució del projecte.
- d) Descripció, si s'escau, dels tipus, les quantitats i la composició dels residus, abocaments, emissions o qualsevol altre element derivat de l'actuació com ara la perillositat sísmica natural o la perillositat sísmica induïda pel projecte, tant si són de tipus temporal durant la realització de l'obra, o permanents quan ja estigui realitzada i en operació, en especial, sorolls, vibracions, olors, emissions lluminoses, emissions de partícules, etc.
- e) Un examen multicriteri de les diferents alternatives que resultin ambientalment més adequades, inclosa l'alternativa zero, o de no actuació, i que siguin tècnicament viables, i una justificació de la solució proposada que ha de tenir en compte diversos criteris, econòmic, funcional, entre els quals hi ha l'ambiental. La selecció de la millor alternativa ha d'estar suportada per una anàlisi global multicriteri on es tinguin en compte no només aspectes econòmics sinó també els de caràcter social i ambiental.
- f) Una descripció de les exigències previsibles en el temps, per a la utilització del sòl i altres recursos naturals, per a cada alternativa examinada.

3. Inventari ambiental, que ha de comprendre almenys:

- a) Estudi de l'estat del lloc i de les seves condicions ambientals abans de la realització de les obres, així com dels tipus existents d'ocupació del sòl i aprofitaments d'altres recursos naturals, tenint en compte les activitats preexistents.
- b) Identificació, cens, inventari, quantificació i, si s'escau, cartografia, de tots els aspectes ambientals esmentats a l'article 35, que puguin ser afectats per l'actuació projectada, inclòs el paisatge en els termes del Conveni europeu del paisatge.
- c) Descripció de les interaccions ecològiques clau i la justificació.
- d) Delimitació i descripció cartografiada del territori afectat pel projecte per a cadascun dels aspectes ambientals definits.

e) Estudi comparatiu de la situació ambiental actual, amb l'actuació derivada del projecte objecte de l'avaluació, per a cada alternativa examinada.

f) Les descripcions i els estudis anteriors s'han de fer de manera succinta en la mesura en què siguin necessaris per a la comprensió dels possibles efectes del projecte sobre el medi ambient.

4. Identificació, quantificació i valoració d'impactes.

S'hi ha d'incloure la identificació, quantificació i valoració dels efectes significatius previsibles de les activitats projectades sobre els aspectes ambientals indicats en l'apartat anterior per a cada alternativa examinada.

Si s'escau, s'hi han d'incloure les modelitzacions necessàries per completar l'inventari ambiental, i identificar i valorar els impactes del projecte.

Necessàriament, la identificació dels impactes ambientals ha de derivar de l'estudi de les interaccions entre les accions derivades del projecte i les característiques específiques dels aspectes ambientals afectats en cada cas concret, inclòs el paisatge en els termes del Conveni Europeu del Paisatge.

Cal distingir els efectes positius dels negatius; els temporals dels permanents; els simples dels acumulatius i sinèrgics; els directes dels indirectes; els reversibles dels irreversibles; els recuperables dels irrecuperables; els periòdics dels d'aparició irregular; els continus dels discontinus.

Cal indicar els impactes ambientals compatibles, moderats, severos i crítics que es prevegin com a conseqüència de l'execució del projecte.

La quantificació dels efectes significatius d'un pla, programa o projecte sobre el medi ambient consisteix en la identificació i la descripció, mitjançant dades mesurables de les variacions previstes dels hàbitats i de les espècies afectades com a conseqüència del desenvolupament del pla o programa o per l'execució del projecte.

S'han de mesurar en particular les variacions previstes en:

Superfície de l'hàbitat o quantitat de població afectada directament o indirectament a través de les cadenes tròfiques, o dels vectors ambientals, en concret, fluxos d'aigua, residus, energia o atmosfèrics; sòl, ribera del mar i de les rieres. Per a això s'han d'utilitzar unitats biofísiques de l'hàbitat o espècie afectades.

La intensitat de l'impacte amb indicadors quantitius i qualitius. En cas que no es trobi un indicador adequat a aquest efecte, es pot dissenyar una escala que representi en termes de percentatge les variacions de qualitat experimentades pels hàbitats i les espècies afectats.

La durada, la freqüència i la reversibilitat dels efectes que l'impacte ocasionarà sobre l'hàbitat i les espècies.

L'abundància o nombre d'individus, la densitat o l'extensió de la zona de presència.

La diversitat ecològica mesurada, almenys, com el nombre d'espècies o com la descripció de la seva abundància relativa.

La raresa de l'espècie o de l'hàbitat (avaluada en el pla local, regional i superior, inclòs el pla comunitari), així com el grau d'amenaça.

La variació i els canvis que hagin d'experimentar, entre d'altres, els següents paràmetres de l'hàbitat i espècie afectat:

L'estat de conservació.

L'estat ecològic quantitatiu.

La integritat física.

L'estructura i funció.

La valoració d'aquests efectes s'ha de fer, sempre que sigui possible, a partir de la quantificació, i per a això s'han d'utilitzar les metodologies previstes en normes o estudis tècnics que hi siguin aplicables. L'Administració, a través de la seu electrònica, ha de posar a disposició dels promotors els documents necessaris per identificar, quantificar i valorar els impactes.

S'han de jerarquitzar els impactes ambientals identificats i valorats per conèixer-ne la importància relativa.

5. Quantificació i avaluació de les repercussions del projecte a la Xarxa Natura 2000.

En el cas d'espais Xarxa Natura 2000 s'han de quantificar singularment les variacions en els elements essencials dels hàbitats i les espècies que van motivar-ne la designació:

Estructura i funció dels components del sistema ecològic i identificació dels processos ecològics essencials del lloc.

Àrea, representativitat i estat de conservació dels hàbitats prioritaris i no prioritaris del lloc.

Quantitat de població, grau d'aïllament, ecotipus o poblacions localment adaptades, grup genètic, estructura d'edats i estat de conservació de les espècies presents en el lloc en qüestió.

Importància relativa del lloc a la regió biogeogràfica i en la coherència de la xarxa Natura 2000.

Altres elements i funcions ecològiques identificades en el lloc.

6. Proposta de mesures preventives, correctores i compensatòries.

S'han d'indicar les mesures previstes per prevenir, reduir, eliminar o compensar els efectes ambientals negatius significatius, de les diferents alternatives del projecte. A aquest efecte:

Cal descriure les mesures adequades per prevenir, atenuar o suprimir els efectes ambientals negatius de l'activitat, tant amb referència al seu disseny i ubicació, com pel que fa als procediments d'anticonaminació, depuració i dispositius genèrics de protecció del medi ambient.

En defecte de les mesures anteriors, aquelles altres adreçades a compensar els efectes esmentats, si és possible amb accions de restauració, o de la mateixa naturalesa i efecte contrari al de l'acció empresa.

El pressupost del projecte ha d'incloure aquestes mesures amb el mateix nivell de detall que la resta del projecte, en un apartat específic, que s'ha d'incorporar a l'estudi d'impacte ambiental.

7. Programa de vigilància i seguiment ambiental.

El programa de vigilància ambiental ha d'establir un sistema que garanteixi el compliment de les indicacions i les mesures, preventives i correctores i compensatòries contingudes a l'estudi d'impacte ambiental tant en la fase d'execució com en la d'explotació. Aquest programa ha d'atendre la vigilància durant la fase d'obres i el seguiment durant la fase d'explotació del projecte. Els objectius perseguits són els següents:

a) Vigilància ambiental durant la fase d'obres:

– Detectar i corregir desviacions, amb rellevància ambiental, respecte al que s'ha projectat en el projecte de construcció.

– Supervisar la correcta execució de les mesures ambientals.

– Determinar la necessitat de suprimir, modificar o introduir noves mesures.

– Seguiment de l'evolució dels elements ambientals rellevants.

– Alimentar futurs estudis d'impacte ambiental.

b) Seguiment ambiental durant la fase d'explotació. L'estudi d'impacte ambiental ha de justificar l'extensió temporal d'aquesta fase considerant la rellevància ambiental dels efectes adversos previstos.

- Verificar la correcta evolució de les mesures aplicades en la fase d'obres.
- Seguiment de la resposta i evolució ambiental de l'entorn de la implantació de l'activitat.
- Alimentar futurs estudis d'impacte ambiental.

El pressupost del projecte ha d'incloure la vigilància i el seguiment ambiental, en fase d'obres i fase d'explotació, en apartat específic, el qual s'ha d'incorporar a l'estudi d'impacte ambiental. 6. Document de síntesi, que ha d'incloure en manera sumària:

- a) Les conclusions relatives a la viabilitat de les actuacions proposades.
- b) Les conclusions relatives a l'anàlisi i l'avaluació de les diferents alternatives.
- c) La proposta de mesures preventives correctores compensatòries i el programa de vigilància tant en la fase d'execució de l'activitat projectada, com en la del seu funcionament i, si s'escau, el desmantellament.

El document de síntesi no ha d'excedir les vint-i-cinc pàgines i s'ha de redactar en termes assequibles a la comprensió general.

S'han d'indicar, així mateix, les dificultats informatives o tècniques trobades en la realització de l'estudi amb especificació de l'origen i la causa de les dificultats.

8. Conceptes tècnics.

a) Efecte significatiu: Aquell que es manifesta com una modificació del medi ambient, dels recursos naturals, o dels seus processos fonamentals de funcionament, que produeixi o pugui produir en el futur repercussions apreciables en aquests.

b) Efecte positiu: Aquell admès com a tal, tant per la comunitat tècnica i científica com per la població en general, en el context d'una anàlisi completa dels costos i els beneficis genèrics i de les externalitats de l'actuació prevista.

c) Efecte negatiu: Aquell que es tradueix en pèrdua de valor naturalístic, esteticocultural, paisatgístic, de productivitat ecològica, o en augment dels perjudicis derivats de la contaminació, de l'erosió o rebliment i altres riscos ambientals en discordança amb l'estructura ecológicogeogràfica, el caràcter i la personalitat d'una localitat determinada.

d) Efecte directe: Aquell que té una incidència immediata en algun aspecte ambiental.

e) Efecte indirecte: Aquell que suposa incidència immediata respecte a la interdependència o, en general, respecte a la relació d'un sector ambiental amb un altre.

f) Efecte simple: Aquell que es manifesta sobre un sol component ambiental, o amb una forma d'acció individualitzada, sense conseqüències en la inducció de nous efectes, ni en la de la seva acumulació, ni en la de la seva sinergia.

g) Efecte acumulatiu: Aquell que en prolongar-se en el temps l'acció de l'agent inductor, incrementa progressivament la seva gravetat, en no tenir mecanismes d'eliminació amb efectivitat temporal similar a la de l'increment de l'agent causant del dany.

h) Efecte sinèrgic: Aquell que es produeix quan l'efecte conjunt de la presència simultània de diversos agents suposa una incidència ambiental superior que l'efecte suma de les incidències individuals tingudes en compte aïlladament.

Així mateix, s'inclou en aquest tipus aquell efecte la forma d'acció del qual indueix en el temps a l'aparició d'altres de nous.

i) Efecte permanent: Aquell que suposa una alteració indefinida en el temps de factors d'acció predominant en l'estructura o en la funció dels sistemes de relacions ecològiques o ambientals presents en el lloc.

j) Efecte temporal: Aquell que suposa l'alteració no permanent en el temps, amb un termini temporal de manifestació que es pot estimar o determinar.

k) Efecte reversible: Aquell en el qual l'alteració que suposa pot ser assimilada per l'entorn de forma mesurable, a mitjà termini, a causa del funcionament dels processos naturals de la successió ecològica i dels mecanismes d'autodepuració del mitjà.

l) Efecte irreversible: Aquell que suposa la impossibilitat, o la «dificultat extrema», de retornar a la situació anterior a l'acció que el produeix.

m) Efecte recuperable: Aquell en què l'alteració que suposa es pot eliminar, o bé per l'acció natural, o bé per l'acció humana, i, així mateix, aquell en què l'alteració que suposa pot ser reemplaçable.

n) Efecte irrecuperable: Aquell en què l'alteració o la pèrdua que suposa és impossible de reparar o restaurar, tant per l'acció natural com per la humana.

o) Efecte periòdic: Aquell que es manifesta amb una forma d'acció intermitent i contínua en el temps.

p) Efecte d'aparició irregular: Aquell que es manifesta de manera imprevisible en el temps i les alteracions del qual cal avaluar en funció d'una probabilitat que s'esdevingui, sobretot en les circumstàncies no periòdiques ni contínues, però de gravetat excepcional.

q) Efecte continu: Aquell que es manifesta amb una alteració constant en el temps, acumulada o no.

r) Efecte discontinu: Aquell que es manifesta a través d'alteracions irregulars o intermitents en la seva permanència.

s) Impacte ambiental compatible: Aquell la recuperació del qual és immediata després del cessament de l'activitat, i no requereix mesures preventives o correctores.

t) Impacte ambiental moderat: Aquell la recuperació del qual no requereix mesures preventives o correctores intensives, i en el qual la consecució de les condicions ambientals inicials requereix un cert temps.

u) Impacte ambiental sever: Aquell en el qual la recuperació de les condicions del medi exigeix mesures preventives o correctores, i en el qual, fins i tot amb aquestes mesures, aquella recuperació requereix un període de temps dilatat.

v) Impacte ambiental crític: Aquell la magnitud del qual és superior al llindar acceptable. Amb aquest es produeix una pèrdua permanent de la qualitat de les condicions ambientals, sense possible recuperació, fins i tot amb l'adopció de mesures protectores o correctores.

x) Impacte residual: pèrdues o alteracions dels valors naturals quantificades en nombre, superfície, qualitat, estructura i funció, que no es poden evitar ni reparar, una vegada aplicades in situ totes les possibles mesures de prevenció i correcció.

y) Perillositat sísmica: Probabilitat que el valor d'un cert paràmetre que mesura el moviment del sòl (intensitat; acceleració, etc.) sigui superat en un determinat període de temps.

9. Especificacions relatives a les obres, instal·lacions o activitats compreses a l'annex I i II:

a) Refineries de petroli brut (amb l'exclusió de les empreses que produeixin únicament lubricants a partir de petroli brut), així com les instal·lacions de gasificació i de liqüefacció d'almenys 500 tones de carbó d'esquistos bituminosos al dia.

b) Centrals tèrmiques i altres instal·lacions de combustió amb potència tèrmica d'almenys 300 MW, així com centrals nuclears i altres reactors nuclears (excloses les instal·lacions d'investigació per a la producció i transformació de matèries fissionables i fèrtils en les quals la potència màxima no passi d'1 KW de durada permanent tèrmica).

Les centrals nuclears i altres reactors nuclears es deixen de considerar com a tals instal·lacions quan la totalitat del combustible nuclear i dels altres elements radioactivament contaminats hagi estat retirada de manera definitiva del lloc de la instal·lació.

c) Instal·lacions destinades exclusivament a l'emmagatzematge permanent, o a eliminar definitivament residus radioactius: Als efectes d'aquesta Llei, s'entén per emmagatzematge permanent de residus radioactius, sigui quina sigui la durada temporal, aquell que estigui específicament concebut per a aquesta activitat i que estigui fora de l'àmbit de la instal·lació nuclear o radioactiva que produeix els residus esmentats.

d) Plantes siderúrgiques integrals.

e) Instal·lacions químiques integrades: Als efectes d'aquesta Llei, s'entén la integració com la de les empreses que comencen en la primera matèria bruta o en productes químics intermedis i el seu producte final és qualsevol producte químic susceptible d'utilització posterior comercial o d'integració en un nou procés d'elaboració.

Quan la instal·lació quimicointegrada pretengui ubicar-se en una localització determinada en la qual no hi ha un conjunt de plantes químiques preexistents, està subjecta a aquesta Llei, sigui quin sigui el producte químic objecte de la seva fabricació.

Quan la instal·lació quimicointegrada pretengui ubicar-se en una localització determinada en la qual ja hi ha un conjunt de plantes químiques, està subjecta a aquesta Llei si el producte o els productes químics que pretengui fabricar estan classificats com a tòxics o perillosos, segons la regulació que a aquest efecte recull el Reglament (CE) núm. 1907/2006 del Parlament Europeu i del Consell, de 18 de desembre de 2006, relatiu al registre, l'avaluació, l'autorització i la restricció de les substàncies i els preparats químics (REACH), pel qual es crea l'Agència Europea de Substàncies i Preparats Químics.

f) Construcció d'autopistes, autovies, carreteres convencionals i variants de població. Als efectes d'aquesta Llei, aquests tipus de carreteres són els definits a la Llei de carreteres.

g) Aeroports amb pistes d'enlairament i aterratge d'una longitud superior o igual a 2.100 metres i aeroports d'ús particular: Als efectes d'aquesta Llei, s'entén per aeroport la definició que contenen la Llei 48/1960, de 21 de juliol, sobre navegació aèria, i el Conveni de Chicago de 1944, relatiu a la creació de l'Organització de l'Aviació Civil Internacional (annex 14). En aquest sentit, s'entén per aeroport l'àrea definida de terra o aigua (que inclou totes les seves edificacions, instal·lacions i equips), destinada totalment o parcialment a l'arribada, la sortida i el moviment en superfície d'aeronaus.

h) Ports comercials; vies navegables i ports de navegació interior que permetin l'accés a vaixells superiors a 1.350 tones i ports esportius.

En relació amb les vies navegables i els ports de navegació interior que permeten l'accés a vaixells superiors a 1.350 tones, s'entén que permeten l'accés a vaixells superiors a 1.350 tones d'arqueig.

i) Instal·lacions d'eliminació de residus perillosos per incineració, tractament químic o emmagatzematge en terra: Als efectes d'aquesta Llei, s'entén per tractament químic referit al tractament fisicoquímic, i per emmagatzematge en terra s'entén el dipòsit de seguretat a terra.

Les accions de les quals pugui derivar un procés erosiu incontrolable o que produeixin pèrdues de sòl superiors a les admissibles en relació amb la capacitat de regeneració del sòl.

Les accions que alterin paisatges naturals o humanitzats de valors tradicionals arrelats.

L'ús d'espècies no incloses en les escales successional naturals de la vegetació corresponent a l'estació que s'ha de repoblar.

L'actuació que impliqui una notable disminució de la diversitat biològica.

j) Terrenys incultes i àrees seminaturals: Als efectes d'aquesta Llei, s'entenen inclosos en aquesta denominació els terrenys que mai no han estat conreats o aquells que tot i haver-ho estat, han patit un abandonament d'aquesta activitat que compleixin les condicions i els terminis que determini la Llei de forests i que ha permès que hagin estat poblats per vegetació forestal llenyosa.

k) Extracció a cel obert d'hulla, lignit o altres jaciments minerals: Als efectes d'aquesta Llei, s'entén per extracció a cel obert les tasques o les activitats d'aprofitament o explotació dels jaciments minerals i altres recursos geològics que necessàriament requereixin l'aplicació de tècnica minera i no es realitzin mitjançant tasques subterrànies. Es considera necessària l'aplicació de tècnica minera en els casos en què s'hagin d'utilitzar explosius, formar tales, esvorancs o bancs de 3 metres d'altura o més, o l'ús de qualsevol classe de maquinària.

l) Canvi d'ús del sòl: Als efectes d'aquesta Llei, s'entén per canvi d'ús del sòl la transformació de qualsevol ús de sòl rural entre si (agrícola, ramader, forestal, cinegètic o

qualsevol altre vinculat a la utilització racional dels recursos naturals) quan suposi una alteració substancial de la coberta vegetal o la transformació de l'ús de sòl rural en sòl urbanitzat.

m) Consolidació i millora de regadius: Als efectes d'aquesta Llei, s'entén per consolidació de regadius les accions que afecten regadius infradotats d'aigua, o bé per falta d'aigua, o bé per pèrdues excessives en les conduccions, i que tenen com a finalitat completar les necessitats d'aigua dels conreus existents. Es consideren accions de millora de regadius les que afecten la superfície regada suficientment dotada, o molt dotada, d'aigua, sobre les quals es consideren oportunes actuacions que suposin millores tendents a l'estalvi d'aigua o millores socioeconòmiques de les explotacions.

n) Valor mitjà trimestral: s'entén per valor mitjà trimestral, tenint en compte els dies de producció efectiva, el període de 90 dies consecutius de màxima producció.

o) Valor mitjà anual: s'entén per valor mitjà anual, la mitjana dels valors mitjans diaris al llarg d'un any natural.

p) Instal·lació hotelera: als efectes d'aquesta Llei, es consideren instal·lacions hoteleres els allotjaments turístics habilitats per al públic la capacitat mínima dels quals sigui de 30 places.

q) Transmissió d'energia elèctrica: inclou l'activitat (transport), les instal·lacions (xarxa interconnectada d'alta i mitjana tensió) i la finalitat (subministrament a clients finals o distribuïdors). En aquest concepte s'inclouen les subestacions.